

അഭയദീപം

പി.കെ.ഗോപി

രക്ഷകൻ പലായനം ചെയ്തൊരീ കാലത്തിന്റെ
കൽക്കരിപ്പുറത്തു ഞാനുറങ്ങാൻ കിടന്നപ്പോൾ
മുജ്ജന്മ പാപത്തിന്റെ കഥകൾ പറഞ്ഞെന്നെ
ഞെട്ടിച്ചുകൊല്ലാൻ വന്ന ദുസ്വപ്നമാകുന്നു നീ!

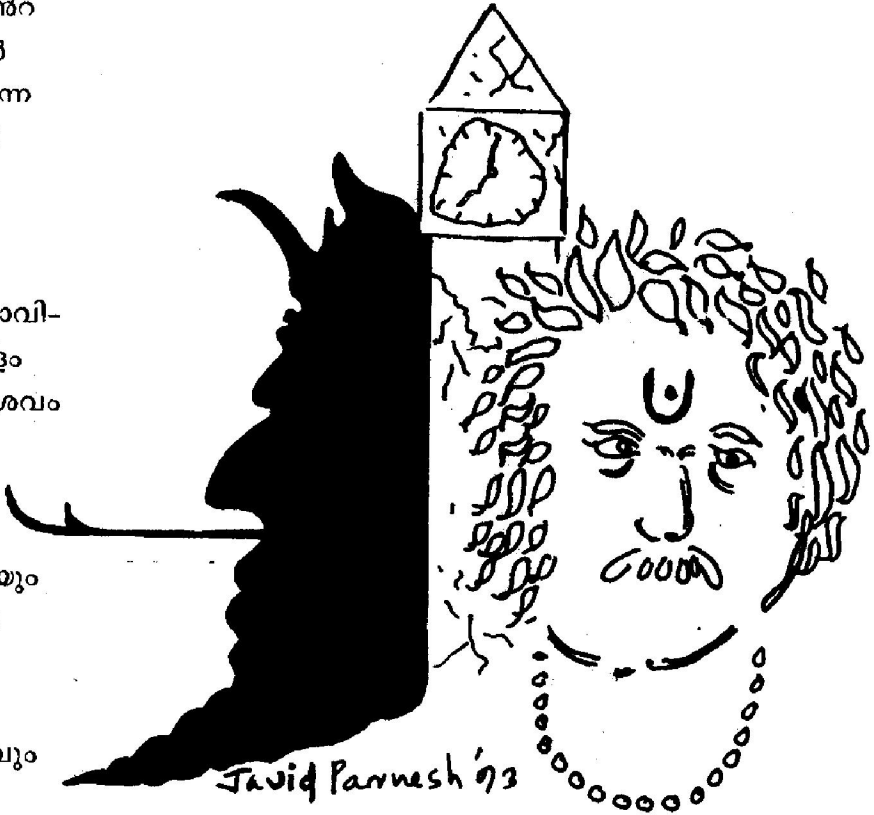
കത്തുന്ന ഭ്രാന്തൻ മിഴി, നെറ്റിയിൽ തഴമ്പിച്ച
കുറ്റിരുട്ടുറങ്ങുന്ന പരുക്കൻഗോത്രക്കുറി
കൈകളിൽ രക്തക്കൊമ്പുതുറിക്കും ശുലം, നാവി-
ലദൈത മന്ത്രത്തിന്റെ പിടയ്ക്കും സിരാനാളം
കഴുത്തിൽ കൊരുത്തിട്ട കുലദൈവത്തിന്റെ ശവം
കലങ്ങിത്തളയ്ക്കുന്ന കലികാലത്തിൻ ജ്വരം.
നെരിപ്പോടുടച്ചിട്ട നെഞ്ചകത്തുമിത്തിയി-
ലൊതുക്കിപ്പിടിച്ചിട്ട മയിൽപേടകൾ, പീലി-
ച്ചുരുട്ടിൽ പുരട്ടാൻ കോലരക്കും കോപാഗ്നിയും
വെളിച്ചം കുഴിച്ചിട്ട മനസ്സിൻ കാമാർത്തിയും !

ശിരസ്സിൽ ചിതൽ തിന്ന ചരിത്രക്കെട്ടിനുള്ളി-
ലൊളിക്കും നിശാ സർപ്പച്ചുരുളും സീൽക്കാരവും
ഗുരുഹത്യകൾക്കുള്ള വിഷവും ചുരത്തി നീ
വഴിയിൽ ഭയം വിതച്ചെത്തുന്നു വീണ്ടും വീണ്ടും.

കണ്ണുനീരുപ്പുംചേർത്തു ഞാൻ നുണഞ്ഞിറക്കുന്ന
കഞ്ഞിയിൽ വിഷം തുപ്പിപ്പോകുന്നതെങ്ങോട്ടു നീ?
എത്രനാൾ പ്രതീക്ഷതൻ ഗോക്കൾക്കു പുല്ലും നീട്ടി-
യെത്ര നാൾ സ്വപ്നത്തിന്റെ തുമ്പിക്കു കല്ലും നൽകി,
അത്ഭുതപ്പെട്ടതിന്റെ ചരടും ചലിപ്പിച്ചു
നിൽക്കുന്നു നീയെൻ ചെറുക്കുരകൾ കൺപാർക്കാതെ!
ഞാൻ നനച്ചെങ്ങോ വെച്ച വെടിയുപ്പുണക്കി നീ
തീപ്പൊരുച്ചെപ്പും കൈയിലൊളിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഞാൻ പറഞ്ഞൊഴിപ്പിച്ച ചാരനെ വിരുന്നൂട്ടാ-
നാത്മ ബന്ധങ്ങൾ ഹേദിച്ചമൃതേത്തൊരുക്കി നീ
ഒടുവിൽ ദേവാലയച്ചുമരും തുണും ചാരി
മരണക്കൊടുങ്കാറ്റു കൊള്ളിമീൻ ചുഴറ്റുമ്പോൾ.....

പാതിമെയ് തീയിൽ വെന്തോരമ്മയും പൊട്ടിത്തെറി-
ച്ചായിരം ചീളായോരോമനക്കുഞ്ഞും കരി-
ഞ്ഞുഴിയിൽ കിടക്കുന്നോരച്ചനും കാലത്തിന്റെ
നാൾ റുഴിത്താളിൽ നാമമില്ലാത്ത ജഡം മാത്രം.

നഗരപ്രദക്ഷിണ വിഥിയിൽ തകർത്തിട്ട
സമയസ്തുപത്തിന്റെ ശാപസൂചനാ മൗനം
പിടയും കബന്ധങ്ങളുണ്ടാത ശിരസ്സിലെ
അടയാളക്കണ്ണിൽ ചത്ത പ്രാർത്ഥനാ നിമന്ത്രണം
അവസാനത്തെ നിലവിളിയിൽ ചിന്തിപ്പോയ
ഹൃദങ്ങളിൽ ചിഞ്ഞ മതവും ചെകുത്താനും.

മേലങ്കി ചാർത്തി കണ്ണീർ തേകുന്ന പൗരോഹിത്യം
പീരങ്കി വിളമ്പരം ചെയ്യുന്ന സാമാധാനം
തലയോട്ടികൾ കോർത്ത കോർമ്പലിൽ സിംഹാസന-
പ്പടവേറുവാനുള്ള കടിഞ്ഞാണിളക്കങ്ങൾ!
അയൽ പക്ഷികൾ ചുണ്ടും ചിറകും മുറിഞ്ഞന്റെ
പടിവാതിലിൽ വീണു പിടയ്ക്കും ത്രിസന്ധ്യകൾ
പുകയും കരിന്തിരിക്കപ്പുറം കരിമ്പുച്ച
കുതികൊള്ളുവാൻ കാത്തു കിടക്കും നിശബ്ദത...
വിറകൊള്ളുമീ മനസ്സിടറിക്കൊഴാൻ പോലു-
മറിയാതോർമ്മത്തേറ്റു പോലെയുച്ചരിക്കുന്നു:

'അഭയം നൽകാൻ മണ്ണിലേതു കാരുണ്യത്തിന്റെ
നറുമെയ്ത്തിരി നാളമണയാതിരിക്കുന്നു'?!'

അംബേദ്കർ

ജി.എസ്. സിദ്ധലിംഗയ്യ
വിവർത്തനം: സച്ചിതാനന്ദൻ

ആകാശവിശാലമായ ആൽമരമേ,
ഭൂമിയുടെ ഉദരത്തിൽ നിന്നുയർന്ന
വേദനയുടെ ആക്രമനമേ,
മേഘങ്ങളെയും കടലുകളെയും കടന്നുകയറിയ
കരുത്തവരുടെ ആദ്യ ശബ്ദമേ,
നീ ഉറങ്ങുന്നവരെ തട്ടിയുണർത്തിയിരുത്തി
പക്ഷേ അവരെ എണീപ്പിച്ചു നിർത്താനാര്?
മരാത്തയുടെ വാനിലുയർന്ന ഇടിമുഴക്കമെ
നിനക്കെന്തുകൊണ്ട് മഴ പെയ്യിക്കാനായില്ല?
എന്തേ ഒരിടിമിന്നലായി നീ മറഞ്ഞുപോയി!
ആത്മാഭിമാനത്തിന്റെ കലപ്പകൊണ്ട് നീ മണ്ണുഴുതു
മറിച്ചു, നീ തൈ നട്ടു
പക്ഷേ വിള കാത്തുസൂക്ഷിക്കാൻ
നീയില്ലാതെപോയി.

താഴെ കിടക്കുന്നവരെ നീ ഉണർത്തിയിരുത്തി
അവരെ എണീപ്പിച്ചു നിർത്താനാര്?
ധീരമായ ഹൃദയത്തിന്റെയും
കരുത്താർന്ന മാംസപേശികളുടെയും
ആവശ്യം അവരെ പഠിപ്പിക്കാനാര്?

കാവസ് ചിന്തകൾ

ഹരീഷ്. എസ്.

ഗണിതശാസ്ത്രത്തിൽ ബിരുദം നേടാൻ ഇവിടെ വരുമ്പോൾ എന്റെ പരോക്ഷമായ ലക്ഷ്യം എങ്ങനെയെങ്കിലും ബി. എഡിന് പ്രവേശനം ലഭിക്കാൻ ആവശ്യമായ മാർക്കു നേടുക എന്നതായിരുന്നു. അതിനായി പാഠപുസ്തകങ്ങൾ പഠിച്ച് "വെറുതെ" കളയുന്നസമയംകൊണ്ട് മുൻവർഷത്തെ ചോദ്യപ്പേപ്പറുകൾ പഠിക്കുക എന്ന മാർഗ്ഗം ഞാൻ സ്വീകരിച്ചു. ആ മാർഗ്ഗം എന്തായാലും 96.2 ശതമാനം വിജയിച്ചു. പക്ഷേ, ചോദ്യപ്പേപ്പർ പഠിക്കുന്നതിനിടയിലും അധ്യാപകരുടേയും അപൂർവ്വം ചില സഹപാഠികളുടേയും സാധാധീനം നിമിത്തം ഗണിതശാസ്ത്രത്തിൽ ഒരല്പം താൽപര്യം ഉണ്ടായതു കൊണ്ട്, ബിരുദാനന്തര ബിരുദക്ലാസ്സിൽ പ്രവേശനം നേടുക എന്ന 'ദയങ്കരമായ സാഹസ'ത്തിന് ഞാൻ മുതിർന്നു.

വെറും മാർക്കിന്റെ പിൻബലത്തോടെ പി. ജി. ക്ലാസ്സിൽ ഇരിക്കുമ്പോഴാണ് ഞാൻ മുമ്പു ചെയ്ത ആ മഹാ പാപം ചോദ്യപ്പേപ്പർ പഠിക്കുക എന്നത് ഏതു പുണ്യകർമ്മം ചെയ്താലും തീരാത്തതാണെന്ന് മനസ്സിലായത്. അതിനാൽ എനിക്ക് ജൂനിയേഴ്സിനോട് പറയാനുള്ളത്, ദയവായി പഠിക്കേണ്ടത് കാര്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കി മാത്രം പഠിക്കുക, എന്നതാണ്.

അടുത്തകാര്യം അവതരിപ്പിക്കുന്നതിനു മുമ്പായി ഞാൻ ഒരു മൻകൂർ ജാമ്യം തേടുന്നു. ആചാര്യദേവോ വേ: (ആചാര്യൻ ഈ വിവരദോഷിക്ക് മാപ്പുതരുമെന്നു കരുതട്ടെ).

കോളേജുകളിൽ ബിരുദാനന്തര ബിരുദലേഖനത്തിൽ അധ്യാപകർ, അവർ തയ്യാറാക്കിയ നോട്ട് കൈക്കൊണ്ടുണ്ടല്ലോ. ഈ "സ്റ്റുണ്ട് ഫീഡിങ്ങ്" പ്രത്യക്ഷത്തിൽ വളരെ നല്ല കാര്യമായി തോന്നാമെങ്കിലും ഇതിന്റെ ദ്വിഷ്യത്തുകളെപ്പറ്റി ആരും ബോധവാൻമാരല്ലെന്നു തോന്നുന്നു. ഈ നോട്ടിനപ്പുറം മറ്റൊരു വിജ്ഞാനത്തിന്റെ ലോകം -റഹറൻസ് ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഉള്ളകാര്യം വിദ്യാർത്ഥി അറിയാനിടവരാത്തതിന് പ്രധാന കാരണം നോട്ടു തന്നെയാണ്. ഒരു ബിരുദാനന്തര വിദ്യാർത്ഥിക്ക് കൂടുതൽ ആഴത്തിലുള്ള അറിവ് ആവശ്യമാണല്ലോ. അതിനുവേണ്ടി വിദ്യാർത്ഥികൾ ശ്രമിക്കാതിരിക്കാൻ പ്രധാന കാരണം ഈ നോട്ടുകൾ തന്നെ.

കൂടാതെ, നമ്മുടെ സർവ്വകലാശാലകൾക്ക് പരീക്ഷാനടത്തിപ്പിൽ വരുന്ന അപാകതകൾ കാരണം, പരീക്ഷകൾക്കു മുമ്പായി ഒരു മാസത്തിൽ കൂടുതൽ, വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് അവധി കിട്ടാറുണ്ട്. ഇതിനെ സ്റ്റുഡിലീവ് എന്നു വ്യാഖ്യാനിച്ച്, ആസമയത്ത് മേൽപ്പറഞ്ഞ നോട്ടുകൾ പഠിച്ച് ഉയർന്ന മാർക്കുകൾ വാങ്ങാം എന്ന ഒരു വിശ്വാസം വിദ്യാർത്ഥികളിലുണ്ട്. ഇങ്ങനെ ഉപരിപ്ലവമായ അറിവുനേടുന്ന വിദ്യാർത്ഥികൾ, ജെ.ആർ.എഫ്. തുടങ്ങിയ നിലവാരമുള്ള പരീക്ഷകൾ എഴുതി വളരെയധികം ദയനീയമായി പരാചയം ഏറ്റുവാങ്ങുന്നു. ഇത് എല്ലാവരുടെയും ശ്രദ്ധയാകർഷിക്കേണ്ട ഒരു വിഷയമാണ്.

ക്ലാസ്സിൽ അധ്യാപകർ പ്രഭാഷണം നടത്തുകയും വിദ്യാർത്ഥി നോട്ടു കുറിക്കുകയുംചെയ്യുന്ന ഒരു സമ്പ്രദായം ഇവിടുത്തെ വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് (അധ്യാപകർക്കും) ഏറെക്കുറെ അപരിചിതം തന്നെയാണ്. ഇപ്രകാരമുള്ള പഠനത്തിലൂടെ വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് കൂടുതൽ മാർക്കു ലഭിച്ചില്ലെങ്കിലും വിജ്ഞാനമെങ്കിലും ഉണ്ടാകുമെന്നുറപ്പാണ്. കൂടാതെ സംശയനിവൃത്തിക്കായി ലൈബ്രറിയിലെ റഹറൻസ് ഗ്രന്ഥങ്ങൾ പരിശോധിക്കുക എന്നതും ഇതുമൂലം ഉണ്ടാകുന്നു.

അപ്രിയങ്കരമായ ഒരു സത്യം, ഇക്കാര്യങ്ങളൊക്കെ ഏവർക്കും അറിയാവുന്നതാണെങ്കിലും, പ്രായോഗികമാക്കാനുള്ള ആ "പെരുന്തച്ചന്റെ മനോഭാവം" ആണ് എല്ലാത്തിനും തടസ്സം. എന്തുചെയ്യാം, ഉറങ്ങുന്നവരെയല്ലേ വിളിച്ചുണർത്താൻ കഴിയൂ, ഉറക്കം നടിക്കുന്നവരെ വിളിച്ചുണർത്താൻ ആർക്കും കഴിയുകയില്ലല്ലോ.

കാമ്പസു

സമരമുഖം

സി.എസ്സ്.

ഫിറുഖ് കോളേജിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ വളരെ കൂടുതൽ പഠിപ്പുമുടക്കു സമരങ്ങൾ അരങ്ങേറിയ വർഷങ്ങളിലൊന്നായി 92-93 അദ്ധ്യായനവർഷം ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. ഈ കോളേജുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതും അല്ലാത്തതുമായ പ്രശ്നങ്ങളെച്ചൊല്ലി നിരവധിസമരങ്ങളാണ് ഇവിടെ നടന്നത്. വിദ്യാർത്ഥികളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഏതു പ്രശ്നങ്ങൾക്കും പഠിപ്പു മുടക്കിക്കൊണ്ടു മാത്രമേ പരിഹാരം കാണാനാവൂ എന്നത് വിദ്യാർത്ഥി സംഘടനകളുടെ തത്യാശ്രമമായി മാറിക്കഴിഞ്ഞപോലെ. മിക്ക സമരങ്ങളും അന്ധമായ രാഷ്ട്രീയ കൂട്ടായ്മ യോടുള്ള വിടർത്താനാവാത്ത ബന്ധത്തിന്റെ പരിണിത ഫലങ്ങളാണ്. വഴി വിട്ട വിദ്യാർത്ഥി രാഷ്ട്രീയത്തിന്റെ മുഖമുദ്രയായി മാറിക്കഴിഞ്ഞ പഠിപ്പുമുടക്ക് സമരങ്ങൾ തികഞ്ഞ നിയമനിഷേധമാണ്, അവകാശ ലംഘനമാണ്. ഈ സമരകോലാഹലങ്ങൾക്കിടയിൽ വിസ്മരിക്കപ്പെടുന്നതോ, വിലയിരുത്താതെ വിട്ടുകളയുന്നതോ ആയ ചില കാര്യങ്ങൾ സൂചിപ്പിക്കട്ടെ.

ഇവിടെ നടന്ന സമരങ്ങളിലധികവും ഇവിടത്തെ വിദ്യാർത്ഥികളെ ഒരു തരത്തിലും ബാധിക്കാത്ത കാരണങ്ങളെ ചൊല്ലിയുണ്ടായതാണ്. ഒരു വിദ്യാർത്ഥി സംഘടനയുടെ പ്രതിനിധി തിരുവനന്തപുരത്തോ, കണ്ണൂരോ ചെറുതായൊന്ന് മർദ്ദിക്കപ്പെട്ടാൽ നമ്മുടെ പ്രതിഷേധം ജ്വലിക്കുകയായി. കോണിപ്പടികളിൽ നിരന്നിരുന്ന് മുദ്രാവാക്യം വിളിച്ച് ക്ലാസ്സുകൾ മുടക്കി, കാമ്പസിന്റെ ജീവനറുത്താലേ, ആ ജ്വാലയണയുകയുള്ളൂ. മർദ്ദനത്തെയും പീഡനത്തെയും, മനുഷ്യതത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ആർക്കും ന്യായീകരിക്കാനാവില്ല.

അതിനിരയാവവർ കൊടികളുടെ നിറഭേദങ്ങൾക്കതിതമായി നമ്മുടെ സഹോദരനാണ്. അവന്റെ വേദന നമ്മുടെയും വേദനയാണ്. അവനുവേണ്ടി ശബ്ദമുയർത്തേണ്ടത് നമ്മുടെ കടമയാണ്. പക്ഷെ, നമുക്കുകിട്ടിയ വിലപ്പെട്ട പഠന ദിനങ്ങളെ കൊന്നിട്ടുവേണോ അവന്റെ വേദനയോടു ചേർന്നു നില്ക്കുവാൻ? നമ്മുടെ സഹോദരനെ മർദ്ദിച്ചവൻ ക്രൂരനാണ്, ശിക്ഷിക്കപ്പെടേണ്ടവനാണ്. അതിന്റെ പേരിൽ ലക്ഷണക്കിന് വിദ്യാർത്ഥികളുടെ പഠിക്കാനുള്ള അവകാശം നിഷേധിക്കുന്ന നമ്മളും തെറ്റുകാരല്ലേ? മനുഷ്യനെ കൊല്ലുന്നതു മാത്രമല്ല, മനുഷ്യാവകാശങ്ങളെ കൊല്ലുന്നതും ഹിംസ തന്നെയാണ്. നമ്മുടെ അങ്ങു ദൂരെയുള്ള ഒരു സഹോദരൻ അനുഭവിച്ച ചെറിയ വേദന ലക്ഷണക്കിന് വിദ്യാർത്ഥികളുടെ അവകാശത്തെക്കാളും സ്വപ്നത്തെക്കാളും സമയത്തെക്കാളും വലുതാണോ? അവരെ പഠിപ്പിക്കാൻ ഗവൺമെന്റും രക്ഷിതാക്കളും ചില വഴിക്കുന്ന ഭീമമായ സംഖ്യയെക്കാൾ വിലപ്പെട്ടതാണോ? നമ്മുടെ രാജ്യത്ത് ഓരോ ദിവസവും എത്രയധികം പേരാണ് ആക്രമിക്കപ്പെടുന്നത്. എത്രയേറെ സ്ത്രീകൾ മാനഭംഗം ചെയ്യപ്പെടുന്നു, എത്രയധികം കുടിലുകൾ അഗ്നിക്കിരയാകുന്നു, എണ്ണപ്പെടാത്ത ജീവിതങ്ങൾ കരിഞ്ഞുപോകുന്നു? അവർ നേരിടുന്ന പ്രശ്നങ്ങളെ തീർത്തും വിസ്മരിച്ചുകൊണ്ട് പാർട്ടിക്കാരനു വേണ്ടിമാത്രം പ്രതിഷേധിക്കുന്ന നമ്മൾ ഇരുകൂട്ടരുടെയും ജീവിതത്തിന് രണ്ടു വിലയാണെന്ന് ഫിളിച്ച് പറയുകയല്ലേ? അത് രാഷ്ട്രീയ ഫണ്ടമെന്റ

ലിസത്തിന്റെ വൃത്തിക്കെട്ട പ്രകടനമല്ലേ?

നഷ്ടപ്പെട്ട പഠനദിനങ്ങളെപ്പറ്റി നാമൊട്ടും വേവലാതിപ്പെടുന്നില്ല എന്നതാണ് മറ്റൊരു യാഥാർത്ഥ്യം. ഭൂരിപക്ഷത്തിന്റെയും ഇഷ്ടാനിഷ്ടങ്ങൾക്കെതിരായാണ് ഓരോ സമരദിനങ്ങളും പിറന്നുവീഴുന്നത്. എന്നിട്ടും നമ്മൾക്ക് പ്രതിഷേധമില്ല. മാത്രമല്ല ആ ദിനങ്ങൾ ആസ്വദിക്കുന്ന നിലയിലേക്ക് നമ്മളെത്തിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. കൊലപ്പെടുത്തിയതിലും മർദ്ദിച്ചതിലും പ്രതിഷേധിച്ച് സമരം നടത്തി ക്ലാസ്സുകൾ വിട്ടാൽ കുൾബാറുകളിലും സിനിമാശാലകളിലേക്കുമല്ലെ നമ്മളധികം പേരും പോകുന്നത്? മരത്തണലിലും മതിൽപ്പുറങ്ങളുമല്ലെ നമുക്ക് പ്രിയം? മുദ്രാവാക്യങ്ങൾ കേൾക്കുമ്പോൾ "ഹാവു രക്ഷപ്പെട്ടു" എന്നു പറയുന്ന രീതിയിലേക്ക് വിദ്യാർത്ഥികൾ മാറിക്കഴിഞ്ഞു. അടിമത്വം ആസ്വദിക്കുന്ന അടിമയെപ്പോലെ. അതിൽക്കവിഞ്ഞ്, നമ്മുടെ സഹോദരന് നേരിട്ട ദുരന്തത്തെ കുറിച്ച് യാഥാർത്ഥ്യ ബോധത്തോടെ നാം വിലയിരുത്തുകയും ചർച്ച നടത്തുകയും ചെയ്യാറുണ്ടോ? അവന്റെ കുടുംബാന്തരീക്ഷത്തെക്കുറിച്ചറിയാറുണ്ടോ? അവിടയ്ക്ക് സ്നേഹവും സഹായവുമായെത്താറുണ്ടോ?

നമ്മുടെ വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് വ്യത്യസ്തമായ വീക്ഷണമാണ് വിദ്യാഭ്യാസത്തോടുള്ളത്. ഒരു സാമൂഹ്യ അനിവാര്യതയായതുകൊണ്ട് വിദ്യാനേടാൻ വന്നവരുണ്ട്. സ്വന്തം കുടുംബത്തിന്റെ വർത്തമാനകാല പദവിയും സമ്പത്തും നിലനിർത്തുകയാണ് മറ്റുചിലരുടെ ലക്ഷ്യം. ചിലർക്കൊക്കെ ഒരു ഡിഗ്രി കിട്ടിയാൽ മതി. അച്ഛനും അമ്മയും നിർബന്ധിച്ചതുകൊണ്ട് അവരുടെ ഇഷ്ടപ്രകാരമുള്ള കോഴ്സും ഗ്രൂപ്പും പഠിക്കാൻ നിർബന്ധിക്കപ്പെട്ട വിദ്യാർത്ഥികളും കുറവല്ല. അതിനിടയിലും ആത്മാഭിപ്രേരണ ഒന്നുകൊണ്ടു മാത്രം ഭൗതിക പ്രയാസങ്ങളെയും ജീവിത വേദനകളെയും വിസ്മരിച്ചുകൊണ്ട് അറിവു നേടാൻ വന്നവരുമുണ്ട്. അവന്റെ ഇന്നലെകൾ പീഡനത്തിന്റെയും പരാജയത്തിന്റെതുംമാണ്. പട്ടിണിയുടെയും നിസ്സഹായതയുടെയും ദയനീയതയുടെയും ദേദകമായ വർത്തമാനകാലമാണവന്റെത്. ജീവിതത്തിന്റെ തീവ്രയാഥാർത്ഥ്യങ്ങളോടു പൊരുതുവാൻ ആശങ്കകളും അഭിലാഷങ്ങളും പൂർത്തീകരിക്കുവാൻ പഠിക്കുകയല്ലാതെ മറ്റൊരു നിവൃത്തിയുമവനില്ല. അതാണവന്റെ വിമോചനത്തിന്റെ താക്കോൽ. അതു നേടുവാനുള്ള അവന്റെ പ്രയാണമാകട്ടെ, അനിശ്ചിതതത്തിന്റെ വഴികളിലൂടെയാണ് നീങ്ങുന്നതും.

അന്നന് അദ്ധ്യനിക്കുന്നതുകൊണ്ട് കുടുംബം പുലർത്തുന്ന മാതാപിതാക്കളുടെ മുണ്ടിനറ്റത്തോ, മുറുക്കാൻ സഞ്ചിയിലോ ബസ്സ് കയറുവാനുള്ള ചില്ലറയുണ്ടെങ്കിൽ, അവനു ലക്ഷ്യത്തിലെത്താനുള്ള വാഹനം കിട്ടി, കൃത്യ സമയത്തു ക്ലാസിലെത്തി എങ്കിൽ മാത്രം ആർജ്ജിക്കാൻ കഴിയുന്ന വിദ്യയുടെ വെളിച്ചമാണ് വിമോചനത്തിനുള്ള അവന്റെ ഏക ആയുധം. അതുകൂടി, ക്രൂരമാംവണ്ണം നിഷേധിക്കുകയല്ലെ എണ്ണമില്ലാത്ത പണിമുടക്കു സമരങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ചുകൊണ്ട് നമ്മൾ ചെയ്യുന്നത്?

അറിവുനേടാൻ ശക്തമായ അഭിപ്രേരണയുള്ളവർ അത് പൂർത്തീകരിക്കുവാൻ സാഹചര്യമില്ലാതെ കഷ്ടപ്പെടുമ്പോൾ

അന്നന് അദ്ധ്യനിക്കുന്നതുകൊണ്ട് കുടുംബം പുലർത്തുന്ന മാതാപിതാക്കളുടെ മുണ്ടിനറ്റത്തോ, മുറുക്കാൻ സഞ്ചിയിലോ ബസ്സ് കയറുവാനുള്ള ചില്ലറയുണ്ടെങ്കിൽ, അവനു ലക്ഷ്യത്തിലെത്താനുള്ള വാഹനം കിട്ടി, കൃത്യസമയത്തു ക്ലാസിലെത്തി എങ്കിൽ മാത്രം ആർജ്ജിക്കാൻ കഴിയുന്ന വിദ്യയുടെ വെളിച്ചമാണ് വിമോചനത്തിനുള്ള അവന്റെ ഏക ആയുധം. അതുകൂടി, ക്രൂരമാംവണ്ണം നിഷേധിക്കുകയല്ലെ എണ്ണമില്ലാത്ത പണിമുടക്കുസമരങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ചുകൊണ്ട് നമ്മൾ ചെയ്യുന്നത്?

അഭിപ്രേരണയില്ലാത്തവൻ പഠിക്കാൻവേണ്ടി ധൂർത്തടിക്കുന്നത് ഒരു രാഷ്ട്രത്തിന്റെ തിരുത്താനാവാത്ത പാപമാണ് എന്ന് സുകുമാർ അഴീക്കോട് തന്റെ പ്രഭാഷണത്തിൽ പറയുകയുണ്ടായി. അവനെ നമ്മൾ സഹായിക്കുന്നില്ല എന്നതുതന്നെ തെറ്റാണ്. അപ്പോൾ, അവന് ക്ലാസ്സിലെത്തുവാനുള്ള കോണിപ്പടികളിൽ നിരന്നിരുന്ന് വഴിമുടക്കുന്ന പ്രവണതയെ എന്തു പേരുചൊല്ലിയാണ് വിശേഷിപ്പിക്കേണ്ടത്? പലർക്കും ഇന്നലെ മതത്തിന്റെ പേരിലാണ് അറിവ് നിഷേധിക്കപ്പെട്ടത്. ഇന്ന് രാഷ്ട്രീയത്തിന്റെ പേരിലും. പ്രസ്ഥാനത്തിനാണ് മാറ്റം വന്നത്, പ്രത്യയശാസ്ത്രം അന്നും ഇന്നും ഒന്നു തന്നെ, "ശുഭ്രമക്ഷര സംയുക്തം ദുർത്തപരിവർജ്ജയേൽ"?

വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്ത് ഇനിയും നമ്മൾ പ്രതീക്ഷകൾക്കൊത്ത് വളർന്നിട്ടില്ല. ബഹുഭൂരിപക്ഷവും ഇന്നും ഇന്ത്യയിൽ നിരക്ഷരരായി അവശേഷിക്കുകയാണ്. ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിലേക്ക് നാം നീങ്ങുന്നത് ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ നിരക്ഷര സമൂഹത്തെയും കൊണ്ടാണ്. ജനകോടികൾക്ക് സൂതൃകളുടെയും ശ്രുതികളുടെയും പേരിൽ നൂറ്റാണ്ടുകളോളം വിദ്യഭ്യാസിക്കാൻ അവകാശം നിഷേധിക്കപ്പെട്ട ചരിത്രവുമായി ഇന്നത്തെ ഈ ദയനീയ ചിത്രത്തിന് അദ്ദേഹമായ ബന്ധമുണ്ട്.

ഇന്ന് വിദ്യാഭ്യാസം സാർവ്വത്രികമായിരിക്കുന്നു. പക്ഷെ തങ്ങളുടെ വേദനാജനകമായജീവിത സാഹചര്യങ്ങൾക്കിടയിൽ ദരിദ്രന്റെ മക്കൾക്ക് വിദ്യാ നേടാൻ കഴിയുന്നതെങ്ങനെ? അവന്റെ നീറുന്ന യാഥാർത്ഥ്യം വിശപ്പാണ്. അപ്പമാണവന്റെ സ്വപ്നം. രാജ്യത്തെ തീപ്പെട്ടിക്കമ്പനികളിലും വൻകിട ഫാക്ടറികളിലും ഹോട്ടലുകളുടെ അടുക്കളയിലും അവന്റെ ബാല്യം എരിഞ്ഞു തീരുകയാണ്. അവരിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായി ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസം ലഭിക്കാൻ ഭാഗ്യം സിദ്ധിച്ചവരാണ് നമ്മൾ. അവർക്കു വേണ്ടിയൊക്കെ ചിന്തിക്കുകയും എഴുതുകയും പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടത് നമ്മുടെ കൂടി കടമയാണ്. നമ്മളവർക്കായി ശബ്ദമുയർത്താറുണ്ടോ? പകരം

കൈവന്ന അവസരങ്ങളെ അരിഞ്ഞു വീഴ്ത്തുകയല്ലേ നാം ചെയ്യുന്നത്?

പഠിപ്പുമുടക്ക് സമരങ്ങളിൽ പങ്കെടുത്ത് മുദ്രാവാക്യം വിളിക്കുന്ന നേതാക്കളും ഏറ്റുവിളിക്കുന്ന അനുയായികളും സമ്പത്തിന്റെയും സാമൂഹ്യ പദവിയുടെയും ബുദ്ധിയുടെയും മേഖലകളിൽ തികച്ചും വിഭിന്നരാണെന്നു കാണാം. അവരെ ഒരേ രീതിയിലല്ല സമരങ്ങൾ ബാധിക്കുന്നത്. ഒരാഴ്ചത്തെ പാഠങ്ങൾ ഒരു ദിവസം കൊണ്ട് പഠിച്ചുതീർക്കാവുന്നവരും ഒരു മാസം പഠിച്ചാൽ സാധിക്കാത്തവരും അവർക്കിടയിലുണ്ട്. പരിതസ്ഥിതിയും പൈതൃകവും അനുകൂലമായിട്ടുള്ളവന്റെ സ്വപ്നങ്ങളും സങ്കല്പങ്ങളും സമര മുദ്രാവാക്യത്തിന്റെ അലകളിൽപ്പെട്ട് ചിതറുമായിരിക്കില്ല. പക്ഷെ ഇനിയും സ്വപ്നങ്ങൾപോലും നെയ്തിട്ടില്ലാത്തവന്റെ ജീവിതമാണ് വഴിതെറ്റുന്നത്, അവനാണ് തോല്ക്കുന്നത്, അവനാണ് നഷ്ടപ്പെടുന്നത്, അവനാണ് നശിക്കുന്നത്.

കലാലയങ്ങളിൽ രാഷ്ട്രീയം വേണോ, വേണ്ടയോ എന്നത് ഇന്നും വിവാദ വിഷയമാണ്. സമരങ്ങൾ കലാലയ രാഷ്ട്രീയത്തിന്റെ ഉപോല്പന്നമാണ്. അത് വിവിധതരം പ്രശ്നങ്ങളാണ് സമൂഹത്തിൽ കീർക്കുന്നത്. ഉദാഹരണമായി വിളനിലം പ്രശ്നത്തെച്ചൊല്ലിയുള്ള സമരത്തിന്റെ ഫലമായി കഴിഞ്ഞ ജനുവരിയായപ്പോൾ തന്നെ 60 ലക്ഷം രൂപ K S R T C ക്ക് നഷ്ടം വന്നു എന്നാണ് കണക്ക്. വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് നേടാൻ അവകാശങ്ങളുണ്ടെന്നും നേരിടാൻ പ്രശ്നങ്ങളുണ്ടെന്നും മറക്കുന്നില്ല. അതിനുള്ള ഒരേയൊരു മാർഗ്ഗം പഠിപ്പ് മുടക്ക് സമരങ്ങളാണോ എന്ന് നാം പുന്നേ പരിശോധിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഒപ്പം, എത് പ്രശ്നങ്ങൾക്കും മുദ്രാവാക്യം വിളിക്കേട്ടാലെ ശ്രദ്ധിക്കൂ എന്ന അധികാരികളുടെ നിലപാടും തിരുത്താൻ തയ്യാറാവണം. നമ്മുടെ രാഷ്ട്രീയനേതാക്കളും ബുദ്ധിജീവികളും വിദ്യാർത്ഥിനേതാക്കളും ഇക്കാര്യത്തെക്കുറിച്ച് ഒരു വിചിന്തനം നടത്തിയേ മതിയാകൂ.

“വിദ്യാർത്ഥികളായ നിങ്ങളുടെ ഒന്നാമത്തെ കടമ പഠിക്കുകയെന്നതാണ്. രണ്ടാമത്തെ കടമയും പഠിക്കുക തന്നെ. മൂന്നാമത്തെ കടമയാകട്ടെ പഠിക്കുകയല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല”

- ലെനിൻ

“വിദ്യാഭ്യാസം വിവേചനത്തിന്റെ താക്കോലാണ്.”

- ഡോ: അംബേദ്കർ

മനുഷ്യനിലുള്ള ഏറ്റവും നല്ലതിനെ എല്ലാ അർത്ഥത്തിലും വളർത്തിയെടുക്കുന്നതാണ് വിദ്യാഭ്യാസം

- ഗാന്ധിജി

പഠിപ്പ് നടക്കണം. പഠിപ്പ് മുടക്കിനെ ചെറുക്കണം. പഠനത്തിന് മുടക്കവും തടസ്സവും നേരിടുന്നുവെങ്കിൽ അവ തട്ടി നീക്കി പഠനം നിർബാധം നടത്തി കൊണ്ടുപോകാനാണ് വിദ്യാർത്ഥികൾ ശ്രമിക്കേണ്ടത്.

സി.എച്ച്

ചങ്ങലക്കുമുണ്ട് കഥപറയാൻ

പുതുപ്പാടി അടിവാരത്തുനിന്ന് വയനാട്ടിലേക്ക് റൈറ്റിംഗ് വഴി
 കണ്ടെത്തുന്ന കാര്യത്തിൽ ബ്രിട്ടീഷ് വിദഗ്ദ്ധൻമാർ പരാജയപ്പെട്ടപ്പോൾ,
 തന്നെയും നട്ടെന്ന്യകയറാറുള്ള വഴികാണിച്ചുകൊടുത്തുകൊണ്ട് അവരെ
 സഹായിച്ചത് പണിയൻ കരിംതണ്ടനാണ്. ആ ബഹുമതി
 അവനിൽനിന്നും തട്ടിയെടുക്കാൻ, സംയിപ്പവനെ വെടിവെച്ചു വീഴ്ത്തി,
 ഒപ്പം കണ്ടുപിടുത്തത്തിനുള്ള അവാർഡ് കൈപറ്റുകയും ചെയ്തു.
 രോഷം കൊണ്ട പണിയൻ കാടുകളിൽ ഒളിഞ്ഞിരുന്ന് ആ വഴിക്ക്
 പോകുന്ന വെള്ളക്കാരുടെ വാഹനങ്ങൾ തകർത്തു. കരിംതണ്ടന്റെ
 പ്രേതം പ്രതികാരം ചെയ്യുകയാണിതെന്ന ശ്രുതി പരന്നു.
 മന്ത്രവാദിയെവരുത്തി, പ്രേതത്തെ മരത്തിൽ ബന്ധിച്ച് രക്ഷനേടുകയും
 ചെയ്തു. അതാണ് ചങ്ങലയുടെ കഥ. അന്ന് പണിയന്റെ പ്രേതത്തെ
 ബന്ധിക്കാനുപയോഗിച്ച ചങ്ങല ഇന്ന് രണ്ടരലക്ഷത്തിൽപരം വരുന്ന
 ആദിവാസികളുടെ കാലുകളിലേക്കു കൂടിപടർന്നിറങ്ങിയിട്ടില്ലേ ?

ചാതുർവ്വർണ്യം മായാസിദ്ധം

കെ.പി. വിജയൻ

210 ചാതുർവ്വർണ്യം മായാസിദ്ധം" എന്ന് ഭഗവാൻ വിധിച്ചു വെത്ര. മാത്രമല്ല, തലമുറകളുടെ അറിവിനായി അതു ഭഗവത്ഗീതയിൽ രേഖപ്പെടുത്തിവെയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. ഭഗവാന്റെറമുഖെയോ, പിമ്പെയോ എന്നറിയില്ല. സർവ്വജ്ഞനായ മനുപ്രജാപതി വന്നു. അദ്ദേഹംപറയുന്നത് ബ്രഹ്മാവ് തന്റെ മുഖത്തു നിന്നു ബ്രഹ്മണനേയും, മാറിടത്തിൽ നിന്ന് ക്ഷത്രിയനേയും ബഹുക്കളിൽനിന്ന് വൈശ്യനേയും പാദങ്ങളിൽനിന്ന് ശൂദ്രനേയും സൃഷ്ടിച്ചു എന്നാണ്. "ഈ നാലിനും പുറം വർണ്ണങ്ങളില്ല. അവശേഷിക്കുന്ന മനുഷ്യർ കിരാതരും ഘോഷരും മാത്രം എന്നാണ് മനുപ്രജാപതി പറയുന്നത്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ നമ്മുടെ മുൻവിധികൾ തുടങ്ങുന്നത് ദൈവത്തിൽനിന്നാണ്.

ദൈവത്തിന്റെ പിന്മുറയെന്ന പല യോഗ്യരും വേറെയും പല ജാതികളെ പലതട്ടുകളായി സൃഷ്ടിച്ചു. ഇന്നിപ്പോൾ 3800 ജാതികളെങ്കിലും ഹൈന്ദവരിലുണ്ട്. കണക്കിൽ നൂറോ ഇരുന്നൂറോ കുടുംബങ്ങളാണു കൂറയാൻ സാധ്യതയില്ല. ഈ

ആയിരങ്ങളെന്നും സൗകര്യത്തിന് മൂന്നായി തിരിക്കുന്നു. മൂന്നോക്കക്കാർ അഥവാ സവർണ്ണർ, പിന്നോക്കക്കാർ അഥവാ അവർണ്ണർ, പട്ടിക ജാതി- വർഗ്ഗക്കാർ അഥവാ അധികൃതർ എന്നിങ്ങനെ.

മറ്റു മതക്കാരുടെ ദൈവങ്ങളൊന്നും ഇങ്ങനെ ജാതികളെ സൃഷ്ടിച്ചതായി അറിവില്ല. അവർക്കിടയിൽ അധമരും യോഗ്യരുമില്ല. ഷിയാക്കൾ, സുന്നികൾ, കത്തോലിക്കർ, പ്രട്ടസ്റ്റന്റുകാർ തുടങ്ങിയ ഉൾപ്പിരിവുകളേയുള്ളൂ. ഒരു കൂട്ടർ തങ്ങളുടെ മേലേയാണെന്ന് അംഗീകരിക്കുവാൻ ആർക്കും ബാധ്യതയില്ല. അവർ തമ്മിൽ തീണ്ടിക്കൂടായ്മയോ തൊട്ടുകൂടായ്മയോ ഇല്ല. ജാതിപരമായ ഉച്ചനീചത്വം ഹിന്ദുവിന്റെ സ്വന്തമാണ്.

അതുകൊണ്ട് വളരെ സരളമായ ഒരു ചോദ്യം: നാമിതെന്തിന് അംഗീകരിക്കണം? പരമയോഗ്യരാണെന്നു പറയുന്ന ഒന്നാം ജാതിക്കാർക്ക് ആവാം. രണ്ടാമൻ മുതൽ മുഖർയിരത്തി എണ്ണൂറാമൻ വരെയുള്ളവർ മുകളിൽ

ലുള്ളവർക്കു മുമ്പിൽ തലകുനിച്ചുനിൽക്കേണ്ടതുണ്ടോ? അതിന്റെതായ അവമതികളും ക്രൂരതകളും സഹിക്കേണ്ടതുണ്ടോ?

ജാതിവ്യത്യാസം ഒരു താത്വിക പ്രശ്നമാത്രമല്ല, കോടാനു കോടി ജനങ്ങൾക്ക് ദൈനംദിന ജീവിതപ്രശ്നമാണ്. പ്രത്യേകിച്ച് അടിത്തട്ടിൽ ഉള്ളവർക്ക്. 1993 ജൂലായ് മാസത്തിൽ ഐക്യരാഷ്ട്ര സഭയുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ ജനീവയിൽ ഒരു മനുഷ്യാവകാശ സമ്മേളനം നടക്കുകയുണ്ടായി. അതിൽ മദിരാശിയിലെ ദലിത് പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ പി. പോൾ എന്ന പ്രതിനിധി പങ്കെടുത്തിരുന്നു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു- “ഓരോ മണിക്കൂറിലും രണ്ടു ദലിതുകൾ വീതം (ഇന്ത്യയിൽ) ആക്രമിക്കപ്പെടുന്നു, മൂന്നു ദലിത് സ്ത്രീകൾ വീതം ബലാത്സംഗം ചെയ്യപ്പെടുന്നു, രണ്ടു ദലിത് വീടുകൾ വീതം തീവെയ്ക്കപ്പെടുന്നു. ഇത് ഇന്ത്യാ ഗവൺമെന്റിന്റെ രേഖകളിലെ കണക്കാണ്. യഥാർത്ഥ സംഖ്യ ഇതിലും കൂടുതലായിരിക്കും എന്ന് സൂഷ്ടം.

ഈ അക്രമങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ മുന്നിട്ടു നിൽക്കുന്നത്, നമ്മുടെ ശ്രീരാമപരിവേഷം ജ്വലിക്കുന്ന ഉത്തർപ്രദേശിലാണ്. അയോദ്ധ്യയാൽ പവിത്രീകരിക്കപ്പെട്ട സ്റ്റേറ്റിൽ. ഉത്തർപ്രദേശിൽ 1991-ൽ 546 സ്ത്രീകൾ ബലാത്സംഗം ചെയ്യപ്പെട്ടതായി നേഷണൽ ക്രൈംസ് റിക്കാർഡ് ബ്യൂറോ പറയുന്നു. മധ്യപ്രദേശിൽ എണ്ണം 232 ആണ്.

രസകരമായ മറ്റൊരു കാര്യം, ഹൈന്ദവത്തത്തിൽ നിന്നകന്ന് കിടക്കുന്ന ആന്റോമാൻ, ദാദർ, നഗർഹവേലി, ലക്ഷദ്വീപ്, വടക്കുകിഴക്കൻ അതിർത്തി പ്രദേശം എന്നിവിടങ്ങളിൽ അക്രമങ്ങൾ കുറവാണ് എന്നതത്രെ. ഒടുക്കം പറഞ്ഞ വടക്കുകിഴക്കുള്ള മണിപ്പൂർ, ത്രിപുര, ആസാം, നാഗാലാൻറ് തുടങ്ങിയ പ്രദേശങ്ങളിൽ നമ്മുടെ രക്ഷാഭടന്മാർ അടുത്ത കാലത്തായി ആ കാര്യം പുരോഗമിപ്പിച്ച് വരുന്നുണ്ട്.

ഇത്തരം പാതകളിലേക്കുള്ള കളവും വളവും നൽകുന്ന ജാതിവ്യത്യാസം അവസാനിപ്പിക്കാൻ പുരോഗമനം അവകാശപ്പെടുന്ന സംഘടനകൾക്കു പോലും ഒരു താല്പര്യവും കാണാത്തത് എത്രമേൽ വിചിത്രമാണ്! ഇന്ന് ഈ നാടിന്റെ ഏറ്റവും വലിയപ്രശ്നം രാഷ്ട്രീയത്തിൽ മതം കടന്നുകൂടിയതാണെന്ന് എല്ലാവരും പറയുന്നു. അത് അവസാനിപ്പിക്കുന്നതിന് തീവ്രമായി ശ്രമിക്കുന്നതായി അഭിമാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. രാഷ്ട്രീയത്തിൽ മറ്റാരെക്കാളും ആപൽക്കരമല്ലേ, ഉച്ചനീചത്വമുള്ള ജാതി? ഇടതുപക്ഷകക്ഷികൾ പോലും സ്ഥാനാർത്ഥികളെ തീരുമാനിക്കുന്നത് അതതു നിയോജക മണ്ഡലത്തിലെ ജാതിയുടെ മുൻതൂക്കം നോക്കിയല്ലേ? അതും ദലിതരെ അവഗണിച്ചുകൊണ്ട്. ഉത്തർപ്രദേശിൽ പി. പി. സിംഗിന്റെ ജനതാദളിനെയും മലയാംസിംഗിന്റെ

യാദവിന്റെ സമാജ്വാദി പാർട്ടിയെയും ഇണക്കാൻ ഇടതുപക്ഷം ശ്രമം തുടങ്ങിയിട്ട് നാളേറെയായി. യാദവ് അധസ്ഥിതരുടെ സംഘടനയായ ബി.എസ്.പിയുടെ നേതാവായ കാൻഷിറാമുമായി കൂട്ടു കെട്ടിലാണ്. ബി.എസ്.പി യെയും അതിന്റെ നേതാവിനെയും സഖ്യത്തിൽ കൊണ്ടുവരാൻ ഇടതുപക്ഷ കൂടിയാലോചനക്കാർ താല്പര്യം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നില്ലെന്നും ഈയ്യിടെ ഒരു പത്രവാർത്ത കണ്ടു. അത് എന്നെ വിസ്മയിപ്പിച്ചില്ല. അസംസ്കൃതവർഗ്ഗ നേതാവായ അംബേദ്കർ ജീവിച്ചിരുന്ന കാലം മുഴുവൻ ഇടതുപക്ഷം അദ്ദേഹത്തിനെതിരായിരുന്നു. അംബേദ്കറുടെ രണ്ടാം തലമുറയാണല്ലോ കാൻഷിറാം.

പത്തൊമ്പത് കൊല്ലം മുമ്പ് സഹോദരൻ അയ്യപ്പനും അനുയായികളും പാടിനടന്നതും കേരളത്തിന്റെ സാമൂഹ്യപുരോഗതിക്ക് വളരെക്കുറെ സഹായിച്ചതുമായ ഒരു ഗാനശകലം ഓർമ്മ വരുന്നു.

“ജാതി വേണ്ട, മതം വേണ്ട, ദൈവം വേണ്ട മനുഷ്യന്” ഇന്ത്യയിലെ മുഴുവൻ അധസ്ഥിതരും നിർഭയം ഈ വരികൾ പാടിനടക്കുന്ന കാലത്തേ, ഈ നാടിന് മോചനമുള്ളൂ.

കമ്പ്യൂട്ടർ പഠനത്തെക്കുറിച്ചുൾപം

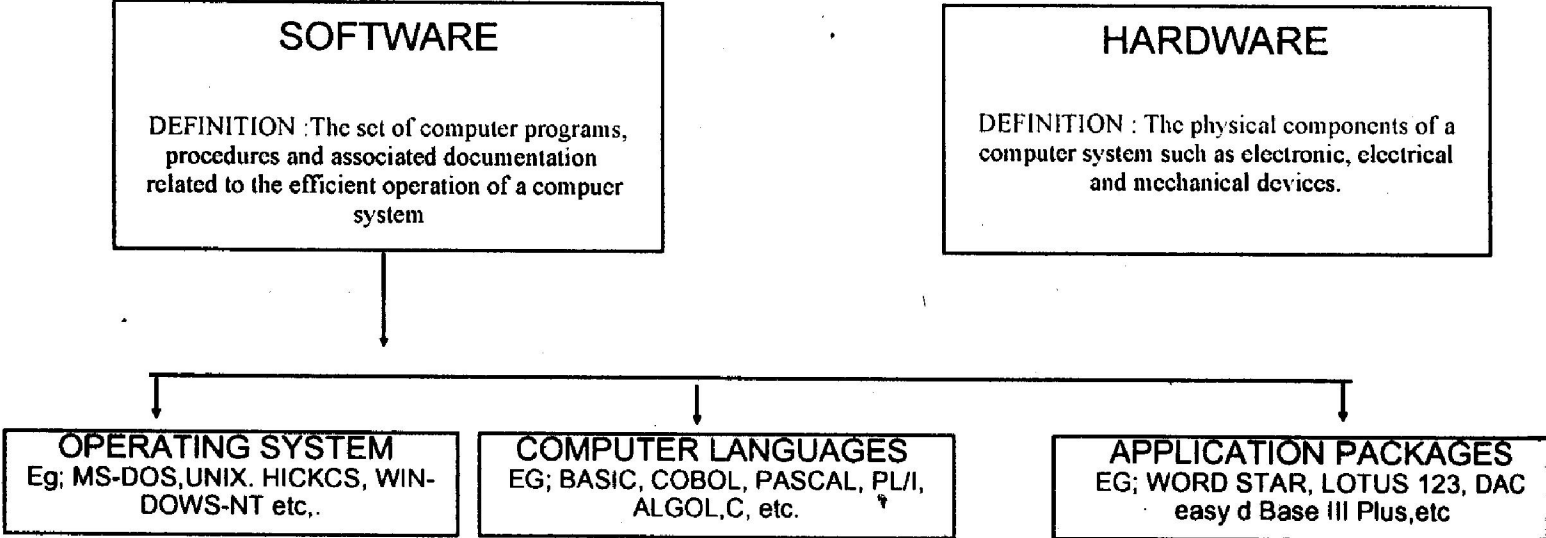
ഇംതിയാസ് .പി.കെ

കമ്പ്യൂട്ടർ യുഗമായി മാറിയ ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അന്ത്യത്തിൽ കമ്പ്യൂട്ടർ സ്മാപനങ്ങൾ കൂൺ കണക്കെ ഉയരുകയാണ്. Personal Computer (P.C) ന്റെ വിലയിടിവും Soft Ware കളുടെ സുലഭ്യതയും ഇതിന് വഴിയൊരുക്കി. തൊഴിലില്ലായ്മ എന്ന മാറാരോഗം പിടികൂടിയ നമ്മുടെ യുവാക്കൾ കമ്പ്യൂട്ടർ സ്മാപനങ്ങളിൽ അഭയം തേടി പുറത്തിറങ്ങിയപ്പോൾ അവർ അന്ത്യാഭയം കണ്ടെത്തിയതും ഇത്തരം കൊച്ചു സ്മാപനങ്ങൾക്ക് ജന്മം നൽകുന്നതിലൂടെയായിരുന്നു. തിക്തഫലമോ, കമ്പ്യൂട്ടർ വിദ്യാഭ്യാസം

ഒരു ചുഷണമായി മാറുകയായിരുന്നു. കമ്പ്യൂട്ടർ പഠന മേഖലയിലെ ചുഷണത്തിന്റെ പ്രഥമ കാരണം ഉപഭോക്താക്കൾക്ക് ഈ മേഖലയിലുള്ള അവ്യക്തതയും അറിവില്ലായ്മയുമാണ്. ഈ അവ്യക്തത ദുരീകരിക്കുന്നതിനും കമ്പ്യൂട്ടർ വിദ്യാഭ്യാസത്തെക്കുറിച്ച് അടിസ്ഥാനപരമായ ചിലത് നൽകുവാനുമാണ് ഇവിടെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. കമ്പ്യൂട്ടർ പഠനത്തെ പ്രധാനമായും രണ്ടു വിഭാഗങ്ങളാക്കാം. ഒന്ന് HARDWARE പഠനം രണ്ട് SOFTWARE പഠനം. HARDWARE പഠനം എന്നാൽ

കമ്പ്യൂട്ടറിന്റെ PHYSICAL COMPONENTS നെക്കുറിച്ചുള്ള പഠനമാണ്. ഉദാഹരണത്തിന് ഒരു കാറിന്റെ നിർമ്മാണത്തെക്കുറിച്ചോ, റിപ്പയറിങ്ങിനെക്കുറിച്ചോ ഉള്ള പഠനത്തെ അതിന്റെ HARDWARE പഠനം എന്നും അറിയപ്പെടാറുണ്ട്. ഡ്രൈവിംഗ് പഠനം) അതിന്റെ SOFTWARE പഠനമെന്നും പറയാം. 95% കമ്പ്യൂട്ടർ സ്മാപനങ്ങളും SOFTWARE പഠനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

COMPUTER STUDY

മുകളിലുള്ള ചാർട്ടിൽ Software നെ വീണ്ടും മൂന്ന് വിഭാഗങ്ങളായി തിരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇവ ഒന്ന് ചുരുക്കി വിവരിക്കാം.

OPERATING SYSTEM (OS):
(An Integrated set of programs that is used to manage the various resources and overall operation of a Computer System). ഒരു കമ്പ്യൂട്ടറിന്റെ മൊത്തം പ്രവർത്തനത്തെ നിയന്ത്രിക്കാനും ഏകീകരിപ്പിക്കുവാനും ഉപയോഗിക്കുന്ന Software ആണ് Operating System. കമ്പ്യൂട്ടറിന്റെ Hardware നെ കമ്പ്യൂട്ടറിൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന Application Package മായോ, Language മായോ, ഒരു ലിങ്ക് സൃഷ്ടിക്കലാണ് OS ന്റെ ജോലി. ഏറ്റവും അധികം പ്രചാരത്തിലുള്ള OS ആണ് MS-DOS (Micro Soft-Disk Operating System) ഇന്ന് നല്ല പ്രചാരം ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന Unix, Windows-NT etc OSന് ഉദാഹരണങ്ങളാണ്.

APPLICATION PACKAGES:
(A Set of one or more programs designed to carry out operation for a specific purpose) ഒരു പ്രത്യേക കാര്യം ചെയ്യുവാൻ വേണ്ടി ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ള പ്രോഗ്രാമിനെയാണ് Application Package എന്ന് പറയുന്നത്. Application Package കളിൽ ഉള്ള ചില വിഭാഗങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഇനി വിവരിക്കാം.

Word Processor:
(Application packages used to create, edit, format, store, retrieve, and print text material for human communication) കത്തുകളും മറ്റും വളരെ നല്ല രീതിയിൽ ഉണ്ടാക്കുവാനും അതിന്റെ അച്ചടിച്ച കോപ്പികൾ എടുക്കുവാനും ഒരു word processor ഉപയോഗിച്ചു കഴിയുന്നു. കൂടാതെ Right margin alignment ഉള്ള സൗകര്യവും word processor ൽ ഉണ്ട്. ഉദാഹരണത്തിന് താഴെ കാണുന്ന പ്രിൻറുകൾ നോക്കുക.

THIS IS TYPEWRITER PRINT OUT. IN THIS THE RIGHT MARGIN IS NOT ALIGNED.

THIS IS A WORDSTAR PRINT OUT, IN THIS BOTH RIGHT AND LEFT MARGIN ARE ALIGNED.

ഈ ക്രിയ ഒരു word processor ൽ automatic ആയി നടക്കുന്നു. അതായത് ഒരു വാക്ക് ടൈപ്പ് ചെയ്യുമ്പോൾ അത് right margin കടക്കുമ്പോൾ ആ വാക്കിനെ എടുത്ത് അടുത്ത വരിയിൽ കൊണ്ട് വരികയും ആദ്യവരിയിലെ അവസാന വാക്കിനെ right margin ന്റെ അവസാനം കൊണ്ട് നിർത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഈ ക്രിയ ഒരു word processor ൽ automatic ആയി നടക്കുന്നു. അതായത് ഒരു വാക്ക് ടൈപ്പ് ചെയ്യുമ്പോൾ അത് right margin കടക്കുമ്പോൾ ആ വാക്കിനെ എടുത്ത് അടുത്ത വരിയിൽ കൊണ്ട് വരികയും ആദ്യവരിയിലെ അവസാന വാക്കിനെ right margin ന്റെ അവസാനം കൊണ്ട് നിർത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇത്രയും കാര്യങ്ങൾ നടക്കുന്നത് വീഡിയോ സ്ക്രീനിൽ (Monitor) ആണ്. അതിന് ശേഷമാണ് കടലാസിൽ പ്രിൻറ് ചെയ്യുന്നത്. കൂടാതെ റെഡ്ലിംഗ് ചെയ്ത് ചെയ്യുവാനും ഇതിൽ സൗകര്യമുണ്ട്. നല്ല പ്രചാരം നേടിയ word processor കളിൽ ഒന്നാണ് WORD STAR. SOFT WORD, WORD PERFECT എന്നിവയും word processor ൽ ഉൾപ്പെടുന്നു.

Electronic spread sheet:
പട്ടികരീതിയിൽ (വരിയും നിരയുമായി) കണക്കുകൾ അവതരിപ്പിക്കുവാനും അതിന്റെ ഗണിത ക്രിയകൾക്കും വേണ്ടി ഉപയോഗിക്കുന്ന ആപ്ലിക്കേഷൻ പാക്കേജുകളാണ് electronic spread sheet. സ്പ്രീഡ്

ഷീറ്റ് ആവശ്യങ്ങൾക്കും കമ്പനികളിൽ pay roll ഉം മറ്റും ഉണ്ടാക്കുവാൻ ഇത് ഉപയോഗിക്കുന്നു. LOTUS 123, SYMPHONY, EXCEL എന്നിവ ഇതിന് ഉദാഹരണങ്ങളാണ്.

DBMS (Data Base Management System) : The software used for the management, maintenance and retrieval of the data stored in a data base. പരസ്പര ബന്ധിതമായി ക്രമീകരിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു കൂട്ടം വസ്തുതകളെയാണ് Data Base എന്ന് പറയുന്നത്. ഈ Data Base

ഉപയോഗിച്ച് വിലപ്പെട്ട നിർദ്ദേശങ്ങളാക്കി മാറ്റുന്ന programme ആണ് DBMS. ഉദാഹരണത്തിന് ഫ്രെൻച് കോളേജിലേക്ക് പ്രീഡിഗ്രി അഡ്മിഷൻ അപേക്ഷ നൽകുന്നവരുടെ പേരും മേൽവിലാസവും S.S.L.C. മാർക്കും ഒരു ഡാറ്റാബേസ് ആണ്. ഇത് ഉപയോഗിച്ച് പ്രീഡിഗ്രി കോളേജിലേക്ക് ചേർത്തേണ്ട വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ലിസ്റ്റ് കിട്ടണം. ഇതാണ് നമുക്ക് ലഭിക്കേണ്ട Information. അപ്പോൾ ഈ Data Base നെ Information ആക്കി മാറ്റുന്നതിനാണ് DBMS ഉപയോഗിക്കുന്നത്. (ഫ്രെൻച് കോളേജ് പ്രീഡിഗ്രി അഡ്മിഷൻ കമ്പ്യൂട്ടറൈസ്ഡ് ആണ്. ഇത് dBase III Plus ഉപയോഗിച്ചാണ് ചെയ്തത്.) കൂടാതെ data base ഉണ്ടാക്കുന്നതിനും ക്രമീകരിക്കുന്നതിനും മറ്റും

ഉപയോഗിച്ച് വിലപ്പെട്ട നിർദ്ദേശങ്ങളാക്കി മാറ്റുന്ന programme ആണ് DBMS. ഉദാഹരണത്തിന് ഫ്രെൻച് കോളേജിലേക്ക് പ്രീഡിഗ്രി അഡ്മിഷൻ അപേക്ഷ നൽകുന്നവരുടെ പേരും മേൽവിലാസവും S.S.L.C. മാർക്കും ഒരു ഡാറ്റാബേസ് ആണ്. ഇത് ഉപയോഗിച്ച് പ്രീഡിഗ്രി കോളേജിലേക്ക് ചേർത്തേണ്ട വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ലിസ്റ്റ് കിട്ടണം. ഇതാണ് നമുക്ക് ലഭിക്കേണ്ട Information. അപ്പോൾ ഈ Data Base നെ Information ആക്കി മാറ്റുന്നതിനാണ് DBMS ഉപയോഗിക്കുന്നത്. (ഫ്രെൻച് കോളേജ് പ്രീഡിഗ്രി അഡ്മിഷൻ കമ്പ്യൂട്ടറൈസ്ഡ് ആണ്. ഇത് dBase III Plus ഉപയോഗിച്ചാണ് ചെയ്തത്.) കൂടാതെ data base ഉണ്ടാക്കുന്നതിനും ക്രമീകരിക്കുന്നതിനും മറ്റും

DBMS ഉപയോഗിക്കുന്നു ASHTON TATE: C language ൽ എഴുതിയിട്ടുള്ള d Base ആണ് DBMS ൽ ഏറ്റവും പ്രചാരത്തിലുള്ളത്. d Base ആദ്യമായി ഇറങ്ങിയത് 1979-80 (dBase II). പിന്നീട് d Base III, dBase III Plus ഉം എത്തി. ഇപ്പോൾ d Base IV വിപണിയിലെത്തിയിരിക്കുന്നു. Microsoft കമ്പനിയുടെ Fox pro, CLIPPER, SoftBASE എന്നിവയും DBMS ൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. RDBMS (Relational Data Base Management System) ഏറ്റവും പുതിയ ഇനം. (Eg. ORACLE, Ingres, SYBASE)

COMPUTER LANGUAGE:

മനുഷ്യൻ ഒരു ഭാഷ ഉപയോഗിക്കുന്നത് പരസ്പരം ആശയവിനിമയം നടത്തുവാനാണ്. ഇതേപോലെ കമ്പ്യൂട്ടറുമായി നമുക്ക് ആശയവിനിമം നടത്തുവാനാണ് കമ്പ്യൂട്ടർ ലാൻഗ്വേജ് ഉപയോഗിക്കുന്നത്. എന്നതിന്റെ അർത്ഥം കമ്പ്യൂട്ടറുമായി സംസാരിക്കുകയെന്നല്ല, മറിച്ച് കമ്പ്യൂട്ടറിന് നമ്മൾ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന നിർദ്ദേശം നൽകുകയെന്നതാണ്. Language ൽ കൂടിയുള്ള ഇത്തരം നിർദ്ദേശങ്ങളാണ് Application Package കളായി മാറുന്നത്.

Language പ്രധാനമായും മൂന്ന് തരമുണ്ട്.

- 1- Machine Language
- 2- Assembly Language
- 3- High level Language.

Machine language:

മഷീൻ ലാംഗ്വേജ് ആണ് കമ്പ്യൂട്ടറിന്റെ അടിസ്ഥാനഭാഷ. മറ്റ് ഏത് കമ്പ്യൂട്ടർ ലാംഗ്വേജിൽ എഴുതിയ പ്രോഗ്രാമും മഷീൻ ലാംഗ്വേജിലേക്ക് മാറ്റിയാണ് കമ്പ്യൂട്ടർ പ്രവർത്തിക്കുന്നത്. '0'യും '1' മാത്രം അടങ്ങിയ binary code കളാണ് Machine Language ൽ ഉപയോഗിക്കുന്നത്. ഉദാഹരണത്തിന് താഴെ കാണുന്നത് മെഷീൻ ലാംഗ്വേജിൽ എഴുതിയ ഒരു പ്രോഗ്രാം ആണ്.

```
001 000 000 000 001 100 111
001 100 000 000 000 000 100 001
011 000 000 000 011 100 101 110
000 000 000 000 000 000 000 000
```

Assembly language:

machine Language ൽ Programme എഴുതുകയെന്നത് വളരെ വിഷമകരമാണ്. കാരണം അതിൽ ആകെ രണ്ട് sign കളെ ഉള്ളൂ. '1' ഉം '0' യും. എന്നാൽ, '1' ന്റെയും '0' ന്റെയും കൂട്ടങ്ങൾക്ക് പകരം മനുഷ്യന് പെട്ടെന്ന് മനസ്സിലാകുന്ന വിധത്തിലുള്ള കോഡുകൾ ഉപയോഗിക്കാനുള്ള ശ്രമഫലമായി രുന്നു Assembly Language ന്റെ ജനനം. ഉദാഹരണത്തിന് കൂട്ടുക (ADD) എന്നതിന് Machine Language-ൽ 1110 എന്ന കോഡ് ആണ് ഉപയോഗിക്കുന്ന സ്ഥാനത്ത് 'ADD' എന്ന കോഡ് ഉപയോഗിക്കുന്നു. ഇത് programming കൂടുതൽ എളുപ്പമാക്കി തീർത്തു. Assembly Language ലെ ഇത്തരം കോഡുകളെ Machine Language ലേക്ക് മാറ്റുന്നതിന് ഒരു Assembler ഉപയോഗിക്കുന്നു.

High-level Language:

ഒരു കമ്പ്യൂട്ടർ ലാംഗ്വേജ് ഉപയോഗിക്കുന്നത് കമ്പ്യൂട്ടർ ഉപയോഗിച്ച് ഒരു problem solve ചെയ്യുവാൻ വേണ്ടിയാണ്. അതിന് വേണ്ടിയുള്ള കോഡുകളാണ് ഒരു കമ്പ്യൂട്ടർ ലാംഗ്വേജിൽ കൂടി നൽകുന്നത്. ഒരു problem solve ചെയ്യാൻ ചില ടെക്നിക്കുകൾ ഉപയോഗിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇത്തരം problem solving techniques ഉപയോഗിക്കുവാനുള്ള കഴിവിനെ programming logic എന്നു പറയുന്നു. ഒരു Programme എഴുതുന്ന സമയത്ത് ഒരു Programmer കൂടുതലായും ഈ ലോജിക്സിൽ കേന്ദ്രീകരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ Assembly language ലോ Machine language ലോ Programme എഴുതുമ്പോൾ കമ്പ്യൂട്ടറിന്റെ ആന്തരിക ഭാഗങ്ങളെക്കുറിച്ച് നല്ല അറിവു വേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഒരു പ്രോഗ്രാമിന്റെ logic ൽ മാത്രം കേന്ദ്രീകരിച്ച് Problem solve ചെയ്യാൻ വേണ്ടിയാണ് High level language കൾ ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നത്. ഈ High level language കൾ ഉപയോഗിച്ച് കമ്പ്യൂട്ടറിന്റെ ആന്തരഭാഗങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഉള്ള അറിവ് (Hardware Knowledge) ഇല്ലാതെ തന്നെ Programme എഴുതാം. BASIC (Beginners All Purpose Symbolic Instruction Code), COBOL (Common Business Oriental Language), FORTRAN (Formula Translation), PASCAL എന്നിവ High level language കൾക്ക് ഉദാഹരണങ്ങളാണ്.

പത്ത് സംഖ്യകളുടെ തുകയും ശരാശരിയും കാണാനുള്ള ഒരു മാതൃകാ BASIC പ്രോഗ്രാമാണ് താഴെ.

```
10 REM A PROGRAMME TO COMPUTE
20 REM TOTAL AND AVERAGE OF TEN
30 REM INPUTED NUMBERS
40 LET A = 0
50 LET TOT = 0
60 LET AVG = 0
70 FOR I = 1 TO 10
80 INPUT "ENTER NUMBERS", A
90 TOT = TOT + A
100 NEXT I
110 PRINT "TOTAL ";TOT
120 AVG = TOT/10
130 PRINT "AVERAGE ";AVG
140 END
```

കേരളത്തിലെ പല കമ്പ്യൂട്ടർ സ്ഥാപനങ്ങളിലും പഠിപ്പിക്കുന്ന പല കോഴ്സുകളിലെ പാക്കേജുകളെക്കുറിച്ച് ഒരു ചെറു വിവരണം നൽകുകയാണ് ഇവിടെ ചെയ്തത്. ഒരു Computer Operator ആകുന്നതിന് ഒരു Operating System ഉം (Eg-MS-DOS) ഒരു WORD PROCESSOR ഉം (Eg. WORDSTAR) ഒരു Electronic SpreadSheet ഉം (Eg. LOTUS 1-2-3) പഠിച്ചാൽ മതി. ഗ്രാഫിക്സിൽ ഒരു Computer Operator ആകാനും ഇതു മതി. എന്നാൽ ഒരു Software Professional ആകാൻ അഥവാ ഒരു Computer Programme ആകാൻ Computer language ലും DBMS ലും അവഗാഹമായ അറിവു വേണം.

ഡൽഹിയിൽനിന്ന്

മകൻ

അബു സാലി ടി. കെ

അച്ഛൻ അറിയാൻ,

ഞാൻ ജീവിക്കുകയാണ്.....!

ഇരിക്കും മുമ്പ് സീറ്റിനടിയിൽ

ബോംബില്ലെന്ന് ഉറപ്പ് വരുത്താറുണ്ട് !

മന്ത്രിമാർ പങ്കെടുക്കുന്ന ഒരു ചടങ്ങിലും

പോകാതിരിക്കാൻ ശ്രമിക്കാറുണ്ട് !

അച്ഛനെനിക്കിട്ട പേര് മാറ്റിമാറ്റിപ്പറയാൻ

ശീലിക്കാറുണ്ട്.

ഉറങ്ങിയെഴുന്നേൽക്കും മുമ്പെ കാലിൽ

ചങ്ങലയില്ലെന്ന് ഉറപ്പ് വരുത്താറുണ്ട് !

എഴുതും മുമ്പ് വാക്കുകളിൽ തീക്കനലുകളില്ലെന്ന്

ഉറപ്പ് വരുത്താറുണ്ട് !

മനസ്സാക്ഷിയുമായുള്ള പോരിൽ മനസ്സാക്ഷിയെ-

യെന്നും തോൽക്കാൻ അനുവദിക്കാറുണ്ട്.

മരിക്കുന്നതിന് മുമ്പ് ജീവിച്ചത് മുഴുവനും

കാപട്യത്തിനാണെന്ന വസ്തുത എന്നെ

നൊമ്പരപ്പെടുത്താറുണ്ട്.

വീണ്ടും ജനിക്കുന്നതിന് മുമ്പ് ഇനി ഒരിക്കലും

ജനിക്കേണ്ടതില്ലെന്ന് ഞാൻ ഉറപ്പാക്കിയുട്ടുണ്ട്.

(3) ഗ്നി സ്മരിക്കുന്ന കണ്ണുകൾ
 വിഷം ചീറ്റും നാവുകൾ
 ഫണമുയർത്തുന്നതാ
 ധർമ്മത്തോടെ തിരിടാനായ്
 മടിയില്ലീയുവമർത്തുന്
 അനീതിയാൽ ധർമ്മത്തെ
 ചൂഷണം ചെയ്തിടാൻ
 വെമ്പൽകൊള്ളുന്നു നിൻഹൃത്ത്
 ദുർവൃത്തിയിൽ മുഴുകിടാൻ
 എത്ര ദിനരാത്രങ്ങൾ കഴിച്ചുനി
 ഹനിക്കപ്പെടുന്നതാ നിൻ കരത്താൽ
 വീണ്ടും പ്രാണനുകൾ
 നിൻതേറ്റുകൾ കണ്ടീ ധരിത്രി
 ഭാര്യായ് മാറുന്നു.
 പവിത്രത കൊതിക്കുമീ
 മണ്ണിൽ നിണമൊഴുകുന്നു
 കണ്ണീർ ചൊരിയുന്നു മേഘങ്ങൾ
 വൃഥയാൽ നിറുന്ന നക്ഷത്രാദികൾ.

അധർമ്മത്തെയതിജയിക്കാൻ നീ
 യുജ്ജ്വലശക്തിനേടു
 അലയടിക്കട്ടെ ഈ വിണ്ണിൽ
 വിജയഗാഥ തൻ ഈരടികൾ
 തുളുമ്പട്ടെയെന്നും സ്നേഹത്തിൻ നിറകൂടം

ധർമ്മം

════════════
 ════════════
 ഫർസാന

നിയമ ആരവങ്ങൾ മുഴങ്ങുന്ന ഒരു കാമ്പസാണ് ഫാറൂഖ് കോളേജിന്റെ. നഗരവൽക്കരണത്തിന്റെ തായ ജാടകൾ കിടയിൽ നേരും നന്മയും അതിജീവനത്തിനായി പിടയുന്ന കാഴ്ച എവിടെ യൊക്കെയോ കാണുന്നു. അസ്വസ്ഥതകളുടെയും അർത്ഥരഹിതമായ ചലനങ്ങളുടെയും ദൃശ്യങ്ങൾ എമ്പാടുമുണ്ട്. ആൾക്കൂട്ടത്തിൽ തനിയെയാകുന്നവന്റെ ചിത്രവും കുറവല്ല. മിക്ക വിദ്യാർത്ഥികളും തങ്ങളുടെ ഇഷ്ടത്തിനെതിരായാണ് കോഴ്സുകൾ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നത്. തങ്ങളുടെ കഴിവിനും അഭിരുചിക്കുമപ്പുറത്തുള്ള മാതാപിതാക്കളുടെ പ്രതീക്ഷകളെ എത്തിപ്പിടിയ്ക്കാനുള്ള തീവ്രസമരത്തിലാണവർ. അവരുടെ ഹൃദയവേപഥു അസ്വസ്ഥതയുടെ വിത്തായാൽ അത്ഭുതപ്പെടേണ്ടതില്ല. ഫൈൻ ആർട്സ്, കോളേജ് ഡേ വേദികൾക്കു പുറത്തരങ്ങേറുന്ന ചലനങ്ങളില്ലേ, അവരുടെ ആത്മാവിഷ്കാരങ്ങളാണ്. സംഘടനാജാമകളും വിജയാഘോഷ നൃത്തങ്ങളും മൊക്കെ ആത്മാവിഷ്കാരത്തിന്റെ ഭാഗം തന്നെയാണ്. അവൻ പ്രത്യക്ഷപ്പെടാൻ, സ്വപ്നങ്ങൾ സഫലീകരിക്കാൻ മറ്റൊരു വേദിയില്ല! അവരുടെ പെരുമാറ്റത്തെ നിയന്ത്രിക്കുവാനല്ലാതെ സ്വഭാവത്തെ സ്വാധീനിക്കുവാൻ അധ്യാപകർക്കായിട്ടുണ്ടോ?

പതിമൂവായിരം രൂപ

അതാണ് ഒരു കോളേജ് മാഗസിൻ പ്രസിദ്ധീകരിക്കാൻ അധികാരികൾ നൽകുന്ന തുക. ചുരുങ്ങിയത് 20 വർഷം മുൻപെങ്കിലും കണക്കാക്കിയ തുകയാണ്

ത്. അന്ന് അത്രയും തുകകൊണ്ട് ചെയ്തു കിട്ടുന്നത് ഇന്ന് കഴിയുമോ? കടലാസിനും കമ്പോസിങ്ങിനും പ്രിൻറിങ്ങിനുമൊക്കെ ഇരുപതു വർഷത്തിനിടയിൽ ഉണ്ടായ വിലക്കയറ്റമൊന്നും അധികൃതർക്ക് പ്രശ്നമല്ല. ഒരു മാഗസിൻ പുറത്തിറക്കാൻ ആ തുകയുടെ ഇരട്ടിയുണ്ടായാലും മതിയാവില്ല. ഈ പ്രശ്നത്തിൽ ഒരു വിചിന്തനം കിട്ടുക എന്നത് ഒരു എഡിറ്ററുടെ അവകാശം മാത്രമാണ്.

ലൈബ്രറി

അമ്പത്തൊരായിരത്തിൽപരം പുസ്തകങ്ങളുള്ള വിശാലമായ ഒരു ലൈബ്രറി നമുക്കുണ്ട്. എഴുപത് ശതമാനം കുട്ടികളും 85% അധ്യാപകരും ഉപയോഗിക്കുന്ന ലൈബ്രറിയിൽ കരസ്ഥശമേൽക്കാതെ കിടക്കുന്ന പുസ്തകങ്ങൾ മൊത്തം കലക്ഷന്റെ അറുപത് ശതമാനത്തിൽ കൂടുതൽ വരും. കോഴിക്കോട് ജില്ലയിലെ എല്ലാ കോളേജ് ലൈബ്രറിയൻമാർക്കും എഴുതി ചോദിച്ചപ്പോൾ എടുക്കാത്ത പുസ്തകങ്ങളുടെ ശതമാനം വളരെ വലുതാണെന്നറിയാൻ കഴിഞ്ഞു. സിലബസിൽ പെടാത്ത പുസ്തകങ്ങൾ വായിക്കാൻ മിക്കവരും താല്പര്യം കാണിക്കുന്നില്ല. അതിനിടയിലും ആവശ്യക്കാർക്ക് കൊടുക്കാൻ കഴിയാത്ത പുസ്തകങ്ങളുണ്ട്. പുതുതായി വരുന്ന മിക്ക കുട്ടികൾക്കും ലൈബ്രറിയിൽ വന്നാൽ എന്തുചെയ്യണമെന്നറിയില്ല. ഒരു പ്രാവശ്യം പുസ്തകത്തിനെഴുതിക്കൊടുത്തു കിട്ടിയില്ലെങ്കിൽ നിരാശപ്പെട്ട് വീണ്ടും വരാൻ മടിക്കുന്നവരുമുണ്ട്. ലൈബ്രറിയുടെ പ്രാധാന്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വ്യക്തമായ ഒരു ചിത്രം

കുട്ടികളുടെ മനസ്സിലിനിയും രൂപപ്പെട്ടിട്ടില്ല. പുസ്തകങ്ങൾ എടുത്ത ശേഷം തിരിച്ചുകൊടുക്കാത്ത വിദ്യാർത്ഥികളുമുണ്ട്. "ഒരു കുടയും കുഞ്ഞു പെങ്ങളെന്ന പുസ്തകം 1981-ൽ പ്രീഡിഗ്രി പഠിച്ചിരുന്ന ഒരു പെൺകുട്ടി കൊപോയിട്ട് ഇനിയും കൊണ്ടുവന്നിട്ട് മലയാറ്റൂരിന്റെ 'വേരുകളും' ടോൾകിയുടെ 'യുദ്ധവും സമാധാനവും' തിരഞ്ഞെടുത്തു. അങ്ങനെയങ്ങിയ നിരവധി പുസ്തകങ്ങൾ അങ്ങിനെയ്തപ്പൊഴിഞ്ഞു. അതിന്റെ നോമ്പ് വിഭജനം തലമുറകളാണല്ലോ.

ഹോസ്റ്റൽ

പെൺകുട്ടികളുടെ ഹോസ്റ്റലുകളുടെ ക്ഷേണം മെച്ചപ്പെടുത്തലെന്ന പരമ എനിക്ക്മുമ്പേ ഉള്ള പല എഡിറ്റർമാരുമുണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ളതാണ്. വളരുന്നതിനും തിരുനക്കരയെന്നാണ് എഴുതുന്നത്. ആൺകുട്ടികളുടെ ഹോസ്റ്റലുകളിൽ സൗകര്യത്തിന് വ്യക്തമായ വ്യത്യാസം കാണുന്നുണ്ട്. രണ്ടു വർഷത്തെ കോഴ്സിനിടയിൽ വിദ്യാർത്ഥികളെ ഒരു ഹോസ്റ്റലിൽനിന്നും മറ്റൊരേയ്ക്ക് മാറ്റുന്ന നയം നിലവിലുണ്ട്. വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് ഒരു ശിക്ഷയെ അനുഭവപ്പെടുന്ന പശ്ചാത്തലം നേരിടുന്നു. ശിക്ഷ നൽകാൻ നേർമാർഗ്ഗങ്ങളുണ്ടല്ലോ. ഞാൻ അടുത്ത വർഷം "ഹോസ്റ്റലി" ലാകുമല്ലോ. ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയും പരിഭ്രമിച്ചുകൂട

യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾക്ക് സങ്കല്പങ്ങളെക്കാൾ
തീവ്രതയുണ്ടായിരുന്നു. മനസ്സിൽ ആശ്രയിച്ചിരുന്ന
പലതും മാഗസിനിൽ
ആവിഷ്കരിക്കാനായിട്ടില്ല. എങ്കിൽകൂടി,
ഇതിനുപിന്നിലും പ്രതിസന്ധികൾ
നിറഞ്ഞ പ്രയാണത്തിന്റെ നൂറുനൂറു
കഥകളുണ്ടെന്നറിയുക.

സന്തോഷ്യർപ്പം

സി. സുരേന്ദ്രൻ

സ്റ്റുഡൻ്റ് എഡിറ്റർ.

യാസീൻ സാറും ഹാഫിസ് സാറും
ഷാജഹാൻ സാറും നൽകിയ വിലപ്പെട്ട
സഹായത്തിന് അവരോട് ഏറെ കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.
മെഹറർ സാക്കിർ, ലുഖ്മാൻ, ഇംത്യാസ്, ആസിഫ്.....
വേദനകളും വെല്ലുവിളികളും
പങ്കുവെച്ചപ്പോൾ സന്നദ്ധരായ ആത്മാർത്ഥ
സുഹൃത്തുക്കളുടെ നിര
പിന്നെയും നീളുകയാണ്. അവർക്കും
ഒപ്പം ഇംപാക്ടിനെ പ്രവർത്തകർക്കും
ഹൃദയംഗമമായ
നന്ദി
രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട്.....

“അന്നും പ്രഭാതത്തിൽ ഞാൻ വാർത്ത കേട്ടു
 വീണ്ടും ഹൃദയത്തിൽ രോഷാഗ്നി കൂടി.
 മർത്യനു വിലയില്ലാതായ് മാറി ദേശം
 മർത്യനെ ഉൾക്കൊള്ളാനാവാതെ നീറി.
 തിന്നാൻ കൂടിക്കാൻ കൊള്ളുന്ന തൊക്കെയും,
 തൊട്ടാൽ പൊള്ളുന്ന വിലയോടു കൂടി.
 ആഫ്രിക്ക നോക്കി കണ്ണീരുതിർത്തവർ
 ഇന്നാട്ടിൻ കഥയറിഞ്ഞില്ലേ- കഷ്ടം!”
 ഇല്ല, കഴിയില്ലൊരിക്കലും ചിരിച്ചിടാൻ,
 ഇല്ല; കഴിയില്ല പുഞ്ചിരിച്ചിടുവാൻ.
 ഇന്ത്യയിലിന്നത്തെ കാഴ്ച കണ്ടിടുകിൽ,
 ഇല്ല, മനുഷ്യനു വദനങ്ങളിൽ സ്ഥിതം.
 ദേശത്തിൻ മേലാളർ നോക്കിയിരിക്കവേ
 രാജ്യത്തിൽ കാട്ടാളർ താണ്ഡവമാടുന്നു.
 ആസ്സാമിൽ നൂറുകണക്കിനാൾക്കാർക്കു-
 ആശ്രയമില്ല; ഉൾഫ വിലസുന്നു.
 പഞ്ചാബേ, നിന്നിലിന്നത്തെ അവസ്ഥയി-
 ലഞ്ചാതെ ഇടറാതെ നില്ക്കാൻ കഴിയില്ല.
 ‘ദൈവത്തിനാളുകൾ’ എന്നു വിളിച്ചൊരു-
 ഹരിജനെ, മാലിന്യം ആഹരിപ്പിച്ചു.
 ഗാന്ധിജി മോഹിച്ച സുന്ദരലോകം -നാം
 ദൃഷ്ടിപഥത്തിൽ നിന്നുമകറ്റവേ.
 ഇക്കോലമെങ്ങും തുടർന്നാലിന്ത്യക്കു-
 എന്നാണു മുന്നോട്ടു കയറാൻ കഴിയുക?
 ഇന്ത്യതൻ രക്ഷക്കൊന്നായണിചേർന്നു
 നന്മലാക്കാക്കി നാം മുന്നോട്ടുപോയിടാം.”

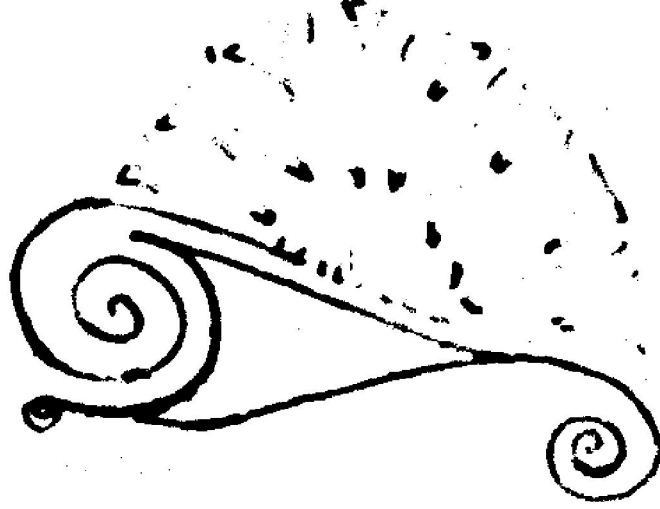
യാസർ അറഫാത്ത്. ആർ. എം.

ഇന്നത്തെ ഇന്ത്യ

നഷ്ടമായെന്നിരിക്കിന് നാളെയും നഷ്ടമാവാം
നഷ്ടത്തെക്കുറിച്ചോർത്ത് വിലപിക്കയും ചെയ്യാം
കിട്ടുകില്ലിദിനം കഴിഞ്ഞ കാലത്തിന്റെ
തൊട്ടിലാം മടിത്തട്ടിൽ ഉറങ്ങിക്കഴിഞ്ഞല്ലോ!
ഇപ്പോഴുമോർമ്മിക്കുന്നു ചെറുപ്പകാലത്തിലെ
കുസൃതിത്തരങ്ങളും ചിരിയും കളികളും
കഴിഞ്ഞ കാലത്തിന്റെ സൗന്ദര്യം എനിക്കിനി!
ആസ്വദിക്കുവാനുള്ള കാലവും നഷ്ടമായോ?
ഇല്ലതിന്നൊരിക്കലും നഷ്ടമായിട്ടില്ലെനിക്കെൻമനം-
എന്നോടുതൻ മന്ത്രിക്കുന്നതായി തോന്നും
നഷ്ടമായാ ദിനത്തെ ഓർമ്മിച്ചിന്നിരിക്കാതെ
വരുന്ന ദിനങ്ങളെ പുൽകാം നമുക്കിനി.
വരുന്ന ദിനങ്ങളിൽ ഈശ്വര ഭക്തിയോടും
സന്തോഷത്തോടും നമുക്കൊന്നിച്ചു ജീവിച്ചിടാം-
ജീവിതം സ്നേഹമാണ് സ്നേഹമോ ദൈവമാണ്
സ്നേഹവും ദേവൻമാരും ചേർന്നുതല്ലയോ ലോകം!!

കാലം

മുനീർ അഹ്മദ്. എ.

കളിപ്പാട്ടം

അന്ന് ആ വീട്ടിലെ കുട്ടിയുടെ ആറാം പിറന്നാളാഘോഷമായിരുന്നു. പലരും വന്ന് സമ്മാനപ്പെട്ടികൾ നൽകി ആശംസകൾ നേർന്നു. രാത്രി കുട്ടിയുടെ അച്ഛനും അമ്മയും കുടി പെട്ടികൾ തുറക്കാൻ തുടങ്ങി. ആദ്യത്തെ പെട്ടിയിൽ രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടികളുടെ നാലു പതാകകളായിരുന്നു. വവിധ നിറത്തിലുള്ള തൂണി ക്ഷേണങ്ങൾ കണ്ട് കുട്ടിക്ക് സന്തോഷമായി. രണ്ടാമത്തെ പെട്ടി അച്ഛനും മൂന്നാമത്തേത് അമ്മയും തുറന്നു. ഒരുപെട്ടിയിൽ സൈക്കിൾ ചെയിനും അടുത്തതിൽ കഠാരയുമായിരുന്നു. ചുവന്ന പേപ്പറിൽ പൊതിഞ്ഞതും നീളം കുടിയ പൊതി കുട്ടി തന്നെ തുറന്നു. അതിൽ ചെത്തി മിനുക്കിയ ഒരു കുറുവടി അവനെ നോക്കി ശബ്ദമില്ലാതെ ചിരിച്ചു. അവൻ തന്റെ പുതിയ കളിപ്പാട്ടങ്ങൾകണ്ട് പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു. കുട്ടി, കഠാര തന്റെ അരയിൽ തിരുകി, അതിനുമീതെ സൈക്കിൾചെയിനും ചുറ്റി ഒരു പതാകയും അവൻ ഇരുട്ടിലേക്കു നടന്നു. അവന്റെ മുദ്രാവാക്യങ്ങൾ ദൂരെ ഇരുട്ടിലലിഞ്ഞു.

യാസർ അറഹ്മാത്ത്

'കുരുതിക്കോഴി'

ഇന്ന് സമരമുണ്ടെന്നും ഇല്ലെന്നുമുള്ള സംസാരത്തിനിടയിൽ രണ്ടും കല്പിച്ച് ബസ് കയറി. ഗർജ്ജനം യേന്ന് കണ്ടക്ടറുടെ മുഖത്ത് നോക്കാതെ 25 ശതമാനം കൈമാറി. മുഖമൊന്നുയർത്തുന്നതിന് കാലിക്കറ്റ് സിറ്റിയിലെത്താൻ ഒരു മണിക്കൂർ കഴിയണമിനി. ഈ സഹന സമരം ആദ്യ കുരുതി.

നഗരത്തിലെത്തി; കവാടത്തിലെ കിളിയെ മറികടന്ന് നിലമിറങ്ങിയപ്പോൾ പ്രാണവായു ശ്വാസിച്ചൊന്നാശ്വാസിക്കണമെന്നുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷെ ലൈൻ ബസ്സിന്റെ ദുർലഭ്യതയോർത്ത് ധൃതിയിൽ തുങ്ങിക്കയറി. കണ്ടക്ടറുടെ ഭീകരമുഖം കാത്തിരിക്കെ, ഡ്രൈവറുടെ ആത്മസംതൃപ്തിക്കു വേണ്ടിയുള്ള ഗാനങ്ങളിൽ ലയിച്ച് സ്വബോധം നഷ്ടപ്പെട്ടു. ക്ഷണത്തിൽ എവിടെ നിന്നോ ഗർജ്ജനം..... 'എന്താ ഡോതനിക്ക് രണ്ട് കൊമ്പുണ്ടോ?' എന്താണാവോ എന്നിൽ നിന്നും വന്ന മഹാപാതകം? 'ജ്ജാരാ ഡോ, അൻകെന്താ ഈ കുട്ട്യെപ്പോലെ നിന്നാനിത്ര മടി?' സീറ്റിലിരുന്നതാണ് മഹാപാതകമെന്ന് ബോധ്യമായി. വിദ്യാഭ്യാസത്തിലെ 'അഭ്യാസം' ബസ്സിനുള്ളിൽ തുടങ്ങുന്നു എന്ന് ഗുണപാഠം.

ഇനി 'വിദ്യ' കോളേജ് ബസ്സിൽ അഡ്മിഷൻ നേടാൻ 'വിദ്യ' തന്നെ യോഗ്യത. മൂന്നിലും പിന്നിലുമുള്ള കവാടങ്ങളിൽ നിന്നും വിങ്ങിപ്പൊട്ടുമ്പോൾ 'എല്ലാവർക്കും കയറാം തിരക്ക് വേണ്ട' എന്ന സദുപദേശം കേൾക്കാൻ ഞാനൊഴിച്ച് മറ്റാരുമുണ്ടെന്ന് തോന്നിയില്ല. ഹാവു, രക്ഷപ്പെട്ടു; ഞാനും കൂടെ കയറിയാൽ ഡോറടക്കാം. അപ്പോൾ വരുന്നു സ്റ്റേ, 'നിങ്ങളാണ് പ്രശ്നമുണ്ടാക്കുന്നത്, നിങ്ങളൊഴിഞ്ഞാൽ ഡോറടക്കാം?' ബസ്സ് നീങ്ങി, വീണ്ടും കുരുതി.

അങ്ങനെ ഒടുവിൽ ക്ലാസിൽ കയറി. ശ്രവണേന്ദ്രിയങ്ങൾ കുർമ്മതയിലാണെന്നുറപ്പിച്ച് പ്ലിൻസീറ്റിലിരുന്നു. രണ്ടാമത്തെ അവരിൽ സമരത്തിന്റെ അലയൊലി തുടങ്ങി. മൈതാനത്തിന്റെ കിഴക്കു ഭാഗത്ത് കയ്യാങ്കളി നടക്കുമ്പോൾ മെയിൻ ബ്ലോക്കിന്റെ കവാടമുഖത്ത് നിന്നും 'വിദ്യാർത്ഥി ഐക്യം സിന്ദാബാദ്' എന്ന പല്ലവി പാടുന്നതിലെ വൈരുദ്ധ്യം ആരോർക്കുന്നു! ക്ലാസ് വിട്ടുസന്തോഷത്തോടെ പാർട്ടി പ്രവർത്തകർ ആലിംഗനം ചെയ്യുമ്പോൾ മൈലുകൾ താണ്ടി കാമ്പസിന്റെ കാമ്പ് നേടാൻ ഓടിക്കിതച്ചെത്തിയ വിദ്യാർ

ത്ഥികൾ വിളിക്കപ്പെട്ടു: 'പഠിപ്പിസ്തുകൾ'. കുരുതിയുടെ നോവ് അവർക്കുള്ളതല്ലോ !

കാറ്റാടിക്ക് കീഴിൽ കാറ്റേറ്റിക്കുന്ന കൂട്ടത്തിൽ നിന്ന് 'കുരുതിക്കോഴി' എന്ന് കൂട്ടത്തോടെ വിളികേട്ടു. 'എന്നിക്കൊന്നും തിരിയാൻ മേല' എന്ന് പ്രത്യുത്തരം നല്കി. എഡിറ്ററുടെ മറ്റൊരു പേരാണിതെന്ന് സമാധാനിച്ചു. എന്നാലും, കുരുതിക്കോഴി.....കുരുതിക്കോഴി.....സമയനഷ്ടമോർത്ത് വ്യാകുലപ്പെടുന്നതും സമയനഷ്ടമാണെന്ന് തോന്നി. കുരുതിയെങ്കിൽ കുരുതി, എന്നിട്ടെങ്കിലും മറ്റൊരു സുഹൃത്തിന് വിജയിക്കാനും സന്തോഷിക്കാനും സന്ദർഭം കിട്ടിയതോർത്ത് ആത്മസംതൃപ്തിക്ക് ഞാൻ എന്നിൽതന്നെ സമ്മർദ്ദം ചെലുത്തി. എന്ത് തന്നെയായാലും ഇപ്പണിക്കില്ലെന്നും സത്യത്തോട് ഒരു ശതമാനമെങ്കിലും മമതയുള്ളവർക്ക് രാഷ്ട്രീയം ചേർന്നതല്ലെന്നും മന്ത്രിക്കുന്ന മനസ്സുമായി ഏകാന്തമായ ഹോസ്റ്റൽ റൂമിലേക്ക് ഞാനേകനായ് നടന്ന് നീങ്ങി.

അഹദ്

ലക്ഷ്യത്തിൽ നിന്നകലുന്ന വിദ്യാഭ്യാസം

കെ.പി.സലീം

വ്യവസായ, വാണിജ്യ, കാർഷിക മേഖലകളിലെന്നല്ല, മറ്റേതൊരു മേഖലയിലും പ്രത്യുത്പാദനപരമല്ലാത്ത സംരംഭങ്ങൾക്ക് മുതലിറക്കാൻ ആരും തന്നെ തയ്യാറാവുകയില്ല എന്നത് പരക്കെ അംഗീകരിക്കപ്പെടുന്ന തത്വമാണ്. എങ്കിലും ഈ വീക്ഷണകോണിൽ കൂടി വിദ്യാഭ്യാസമേഖലയെ നോക്കിക്കാണുന്നത് തികച്ചും മൗഢ്യമത്രെ. വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയെ സാമ്പത്തിക വീക്ഷണത്തിൽ വിലയിരുത്തുന്നത് തികച്ചും അനുചിതമാണെന്നതുകൊണ്ട് തന്നെയാണ്.

ഒരു സംസ്ഥാനത്തിന്റെ റവന്യൂ വരുമാനത്തിന്റെ നല്ലൊരു വിഹിതം ചിലവഴിക്കപ്പെടുന്ന മേഖല പ്രത്യുത്പാദനപരമല്ലെങ്കിൽ നമ്മുടെ സർക്കാർ കൾക്കും സാമ്പത്തിക ശാസ്ത്രജ്ഞൻമാർക്കും തെറ്റ് പറ്റിയിരിക്കുന്നു എന്നല്ല മനസ്സിലാക്കേണ്ടത്. പ്രത്യുത്പാദനപരമായ മേഖലയിൽ മാത്രം മുതലിറക്കുകയെന്ന സാമ്പത്തികതത്വം വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയിൽ അപ്രസക്തമാണെന്ന് രാഷ്ട്ര ശിൽപ്പികൾ മുൻകൂട്ടിക്കണ്ട് പ്രവർത്തിച്ചതിന്റെ പരിണിതിയത്രെ അത്.

രാഷ്ട്രത്തിന്റെ ഭാവിതന്നെ രൂപപ്പെടുന്നത് വിദ്യാർത്ഥികളിൽ നിന്നാണെന്നത് യാഥാർത്ഥ്യമത്രെ. വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയിൽ ഇത്രമാത്രം സാമ്പത്തിക ബാധ്യതകൾ ഏറ്റെടുക്കാൻ സർക്കുകൾ താല്പര്യം കാണിക്കുന്നതും ഇതു കൊണ്ട് തന്നെയാണ്. ഏതൊരു രാഷ്ട്രത്തിന്റെയും പ്രതീക്ഷ വളരുന്ന തലമുറയാണ്. അക്ഷരജ്ഞാനമില്ലാത്ത, ശാസ്ത്രസാങ്കേതിക വിദ്യദരില്ലാത്ത, സാഹിത്യ സാംസ്കാരിക പ്രഗൽഭരില്ലാത്ത ഒരു സമൂഹത്തിന് ഒരു രാഷ്ട്രത്തിന്റെ ശോഭനമായ ഭാവി രൂപപ്പെടുത്തുക സാധ്യമല്ല.

വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയിലെ മുതലിറക്ക് പ്രത്യുത്പാദനപരമല്ല എന്ന വാദം ഇവിടെ ഖണ്ഡിക്കപ്പെടുന്നു. ശാസ്ത്രജ്ഞരും, സാങ്കേതിക വിദ്യദരും, സാഹിത്യ സാംസ്കാരികനായകരുമെല്ലാം ജന്മം കൊള്ളുന്നത് വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയിൽ നിന്നാണ്. രാഷ്ട്രപുനർനിർമ്മാണപ്രക്രിയയിൽ അനിഷേധ്യമായ പങ്കുവഹിക്കുന്ന ഇത്തരം ആളുകളുടെ സൃഷ്ടിപ്പ് തന്നെയാണ് വിദ്യാഭ്യാസമേഖലയുടെ സംഭാവനയെങ്കിൽ ഇതിൽപരം പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്ന പ്രത്യുത്പാദനം മറ്റെന്ത്

എന്നതാണ് പ്രസക്തമായ ചോദ്യം.

സംഗതിയുടെ ഗൗരവം ഇങ്ങനെയൊക്കെയൊന്നെങ്കിലും, വിദ്യാഭ്യാസമേഖലയിൽ നാം ലക്ഷ്യമാക്കുന്നത് സാധിക്കുന്നുണ്ടോ എന്നത് ചർച്ചക്ക് വിധേയമാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മറ്റു സംസ്ഥാനങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് നമ്മുടെ കേരളം കേവല വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ മുൻ നിരയിലാണെങ്കിലും, അവിഭാഗ്യ മത്സര പരീക്ഷകളിലും മറ്റും നമ്മുടെ വിദ്യാർത്ഥികൾ ഏറെ പിന്തള്ളപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നത് നിശ്ചയിക്കുക സാധ്യമല്ലതന്നെ. ശാസ്ത്ര സാങ്കേതിക മേഖലയിൽ ഉന്നതങ്ങളിലെത്തിപ്പെടുന്നവരുടെ കണക്കുകൾ പരിശോധിച്ചാലും കേരളം വളരെ പിന്നിലാണെന്ന് കാണാം.

കേരളത്തിലെ വിദ്യാഭ്യാസം നേരിടുന്ന ഏറ്റവും വലിയ വെല്ലുവിളി വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ മുല്യശോഷണമാണ്. മറ്റു സംസ്ഥാനങ്ങളിലൊന്നുമില്ലാത്ത വിധം വിദ്യാർത്ഥികളിൽ രാഷ്ട്രീയ ജ്വരം കൂടിക്കൊള്ളുന്നു എന്നത് തന്നെയാണ് അതിന്റെകാതലായ കാരണം. കടപ്പാടുകളേക്കാൾ അവകാശങ്ങൾക്ക് പ്രാധാന്യം നൽകുന്ന ട്രേഡ് യൂനിയനിസം അദ്ധ്യാപക സമൂഹത്തെ പിടികൂടിയതും മറ്റൊരു കാരണമത്രെ. വിദ്യാസമ്പന്നരുടെ വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന തൊഴിലില്ലായ്മ വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയിൽ അസ്വസ്ഥതകൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നു എന്നതും ഒരു വസ്തുതയാണ്.

ധർമ്മിക മുല്യങ്ങൾ അദ്ധ്യാപകരും വിദ്യാർത്ഥികളും വിദ്യാഭ്യാസ വിചക്ഷണരും ഒരുപോലെ വിസ്മരിച്ചിരിക്കുന്നു. സംസ്കാര സമ്പന്നമായ ഒരു സമൂഹത്തെ സൃഷ്ടിക്കേണ്ടുന്ന വിദ്യാഭ്യാസ മേഖല ക്രിമിനലുകളെ സൃഷ്ടിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്നത് എത്രമാത്രം വേദനാജനകമാണ്.

അദ്ധ്യാപകരെ തെറിവിളിക്കാനും പ്രാഥമികാവശ്യത്തിനുപോലും അനുവദിക്കാതെ അവരെ ഇരുട്ടറയിൽ തടഞ്ഞുവെക്കാനും വിദ്യാർത്ഥി പ്രസ്ഥാനക്കാർ പരസ്പരം മത്സരിക്കു

കയാണു. 'റാഗിങ്ങ്' എന്ന ഓമനപേരിൽ തന്റെ സ്ഥാനം സഹോദരനെയും സഹോദരിയെയും നിഷ്കൂലമായി ഉപദ്രവിക്കാനും, നിസ്സഹരായ തെരുവ് യാത്രക്കാരനെ ശല്യപ്പെടുത്തിയും, വാഹനങ്ങൾക്ക് തീവെച്ചും, നിയമപാലകരെ കടന്നാക്രമിച്ച് പ്രകോപനത്തിന്റെ മരുന്നുകൾക്ക് തികൊടുക്കുവാനുമൊക്കെയാണ് വിദ്യാർത്ഥിസമരക്കാർ ഇന്ന് മത്സരിക്കുന്നത്. രാഷ്ട്രീയക്കാരുടെ പാവകളായി സമരങ്ങൾ സംഘടിപ്പിക്കുന്ന വിദ്യാർത്ഥികൾ കഥയറിയാതെ ആട്ടം കാണുകയല്ല, കഥയറിയാതെ ആടുകയാണ്. പ്രാദേശികമോ അപ്രസക്തമോ ആയ കാരണങ്ങളുടെ പേരിൽ ആരംഭിക്കുന്ന കൊച്ചു സമരങ്ങൾപോലും ചെന്നത്തുക രാഷ്ട്രീയക്കാരുടെ വിഴുപ്പുഭാണഡങ്ങൾ ചുമക്കുന്ന മുക്കുനീവുകളുടെ തൊഴുത്തിലായിരിക്കും. ലക്ഷ്യം നിർണ്ണയിക്കപ്പെടാത്ത വിദ്യാഭ്യാസ പദ്ധതിക്ക് ലക്ഷ്യബോധമുള്ള സമൂഹത്തെ സൃഷ്ടിക്കാൻ സാധ്യമല്ലാത്തത് കൊണ്ട് തന്നെയാണ് ഇത് സംഭവിക്കുന്നത്.

ധർമ്മിക മുല്യങ്ങൾക്ക് പ്രാധാന്യം നൽകുന്ന വിദ്യാഭ്യാസ പദ്ധതികൾ ആവിഷ്കരിച്ചു നടപ്പിൽ വരുത്തിയെങ്കിൽ മാത്രമേ സംസ്കാര സമ്പന്നമായ മുല്യബോധമുള്ള ഒരുതലമുറയെ വാർത്തെടുക്കുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. ഈ വസ്തുതകളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ കരിക്കുലത്തിൽ ആവശ്യമായ മാറ്റങ്ങൾ അടിയന്തിരമായും നടപ്പിൽ വരുത്തിയില്ലെങ്കിൽ രാഷ്ട്രത്തിന്റെ ഭാവിയെ തന്നെ അത് പ്രതികൂലമായി ബാധിക്കുമെന്നതിൽ സന്ദേഹമില്ല.

മുല്യവത്കരണം അനിവാര്യം

എം.ഇസ്‌മായിൽ

വിദ്യാഭ്യാസ രംഗത്തെ മുല്യശോഷണം നമ്മുടെ സാംസ്കാരിക രാഷ്ട്രീയമേഖലകളെ ധർമ്മച്യുതയിൽ അകപ്പെടുത്തിരിക്കുകയാണ്. നമ്മുടെ സമൂഹത്തിന്റെ ത്വരിതഗതിയിലുള്ള അധഃപതനത്തിന്റെ ഹേതു ഈ ധർമ്മച്യുതിയാണെന്നതിൽപക്ഷാതരമില്ല.

മനുഷ്യന്റെ ശാരീരികവും ആത്മീയവും മാനസികവുമായ വികാസത്തോടൊപ്പം ഒരു രാഷ്ട്രത്തിനാവശ്യമായ യഥാർത്ഥ പൗരനെ വാർത്തെടുക്കലാണ് വിദ്യാഭ്യാസം എന്നത് കൊണ്ട് വിവക്ഷിക്കപ്പെടുന്നത്. യഥാർത്ഥത്തിൽ നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസം ഈ ലക്ഷ്യസാക്ഷാൽകാരം നേടുന്നുണ്ടോ?

വിദ്യാഭ്യാസനരായ വ്യക്തികളുടെ സ്വഭാവവും പ്രവർത്തനങ്ങളും കൂടുതൽ സംസ്കൃതമായിരിക്കണമെന്ന് പൊതുവെ കരുതപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ, മേൽ പ്രസ്താവിച്ച മുല്യച്യുതി വിദ്യാഭ്യാസനരിലാണ് കൂടുതൽ കാണപ്പെടുന്നത്. ഈ വിരോധാഭാസം വിദ്യാഭ്യാസപ്രക്രിയയെ അപഗ്രഥിക്കുന്നതിലും വിദ്യാഭ്യാസ ലക്ഷ്യങ്ങൾ നേടുന്നതിനുവേണ്ടി പരിപാടികൾ ആവിഷ്കരിക്കുന്നതിലും നാം കാണിക്കുന്ന അശാസ്ത്രീയവും അലഭാവം നിറഞ്ഞതുമായ കാഴ്ചപ്പാടിന്റെ ദുരന്തഫലമാണ് എന്ന് കാണാൻ കഴിയും.

സാധാരണ ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസങ്ങൾ നേടിയവരാണ് ഉയർന്ന ഉദ്യോഗങ്ങളിലും ഭരണരംഗങ്ങളിലും എത്തിപ്പെടാൻ. അത്തരം മേഖലകളിൽ നടക്കുന്ന അഴിമതിയും സ്വജനപക്ഷപാതവും കൈക്കൂലിയും വർഗ്ഗീയമായ തരംതിരിവുകളും കാര്യക്ഷമതയില്ലായ്മയും മുല്യം കൈമോശം വന്നുപോയ വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പ്രദായത്തിന്റെ ദുരന്തഫലങ്ങളത്രെ. ഉയർന്ന രംഗങ്ങളിൽ വിരാചിക്കുന്ന വിദ്യാഭ്യാസനരനെന്ന് കൊട്ടിഘോഷിക്കുന്ന വലിയവൻമാരേക്കാൾ താഴെക്കിടയിലുള്ള വിദ്യാപീഠമാണെന്ന് ധർമ്മിക സദാചാര മുല്യങ്ങൾ കാത്തുസൂക്ഷിക്കുന്നത് എന്ന കാര്യം വിരോധാഭാസമത്രെ.

ഉത്തമ മുല്യങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളാൻ വിദ്യാർത്ഥിയുടെ മനസ്സിനെപാകപ്പെടുത്തുകയാണ് വിദ്യാഭ്യാസത്തിലൂടെ നാം ചെയ്യേണ്ടത്. ശിക്ഷണമായിരിക്കണം അതിന്റെ അടിസ്ഥാന ശില. മനുഷ്യ മനസ്സിന്റെ സംസ്കരണവും ആത്മാ

വിന്റെ ഉന്നതിയും വിദ്യാഭ്യാസത്തിലൂടെ നടക്കണം. ഇന്ത്യാരാജ്യത്ത് അനുദിനം വളർന്നു വരുന്നവർഗ്ഗീയ ഭ്രാന്തിന് ഒരുവോളം വളം വെച്ചു കൊടുക്കുന്നത് നമ്മുടെ തലതിരിഞ്ഞവിദ്യാഭ്യാസനയമാണ് എന്ന് കണ്ടെത്താൻ ഗവേഷണത്തിന്റെ ആവശ്യമില്ല. മതസൗഹാർദ്ധത്തിന്റെയും മാനവ മൈത്രിയുടെയും സന്ദേശങ്ങൾ കുറുന്നു ഹൃദയങ്ങളിൽ അങ്കുരിപ്പിക്കുന്നതിന് പകരം ഇളം മനസ്സുകളിൽ മതവിദ്വേഷത്തിന്റെ അഗ്നി ആളിക്കത്തിക്കാനല്ലാതെ നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന് മറ്റൊരു കഴിയും? ഇന്ത്യയിലെ ഹിന്ദുക്കളെയും മുസ്ലിംകളെയും തമ്മിലടിപ്പിച്ച് തങ്ങളുടെ അധികാരക്കസേര സുരക്ഷിതമാക്കാൻ വെള്ളക്കാരൻ ആസൂത്രണം ചെയ്ത് നടപ്പിലാക്കിയവിദ്യാഭ്യാസ നയം സ്വാതന്ത്ര്യം കിട്ടി നാല് പതിറ്റാണ്ട് കഴിഞ്ഞിട്ടും അപ്പടി തുടരുന്നത് ലജ്ജാവഹമാണ്.

വിദ്യാഭ്യാസ രംഗത്ത് പ്രാചീനകാലം മുതൽ അവഗണിക്കപ്പെട്ട ഒരു വലിയ ജനവിഭാഗം ഇന്നും ഇന്ത്യയിൽ നിലനിൽക്കുന്നു എന്ന ദുഃഖ സത്യം നാം വിസ്മിച്ചുകൂടാ. വേദകാലഘട്ടത്തിലെ (Vedic Age) ചാതുർവർണ്യ വ്യവസ്ഥയിൽ ബ്രാഹ്മണർക്കായിരുന്നു വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ ആധിപത്യം. ക്ഷത്രിയർക്കും വൈശ്യർക്കും അവരവരുടെ സാമൂഹ്യസ്ഥിതിക്ക് അനുയോജ്യമായ വിദ്യാഭ്യാസം മാത്രം നൽകപ്പെട്ടു. ശൂദ്രൻ പാടെ അവഗണിക്കപ്പെട്ടു. ഈ അവഗണന ഇന്നും തുടരുകയാണ്. വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ ബ്രാഹ്മണർ ഇന്നും തങ്ങളുടെ ആധിപത്യം തുടരുകയാണ്. ഭരണരംഗങ്ങളുടെ സിരാകേന്ദ്രങ്ങളിൽ ആസൂത്രിതമായി കയറിച്ചുറ്റിയ ബ്രാഹ്മണലോബികൾ പിന്നോക്ക വിഭാഗങ്ങളോടുള്ള അവഗണനാ മനോഭാവം ഇന്നും തുടരുകയാണ്. ഈ അനീതിക്കും അധർമ്മത്തിനും എതിരെ വിദ്യാർത്ഥിസമൂഹം പ്രതികരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. സ്വാർത്ഥനായ രാഷ്ട്രീയക്കാരന്റെ മസ്തിഷ്ക പ്രക്ഷാളനത്തിന് വിധേയരായിരിക്കുമ്പോൾ നമുക്കെങ്ങനെയാണ് പ്രതികരിക്കാൻ കഴിയുക?

ധർമ്മിക മുല്യങ്ങൾക്ക് പ്രാധാന്യം നൽകുന്ന പാഠ്യപദ്ധതി നമുക്കുണ്ടാവ

ണമെന്ന് അഭിലഷിച്ച ഇന്ത്യയുടെ പ്രഥമ രാഷ്ട്രപതി രാജേന്ദ്രപ്രസാദും, വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ശരിയായ അർത്ഥം വിദ്യാർത്ഥിയുടെ മനസ്സിനെ ധർമ്മികവചിന്താപരവുമായ ഉത്തമമുല്യങ്ങൾ അനുഭവിക്കാൻ സഹായിക്കുക എന്നതാണെന്ന് പ്രഖ്യാപിച്ച ഡോ: സകീഹുസൈനും നമുക്ക് ഓർമ്മകൾ മാത്രം കാട്ടാതെ ഒന്നാം തരം മാനുനാക്കുറ്റ് പ്രക്രിയയെന്ന് വിദ്യാഭ്യാസത്തിന് ഭാഷനൽകിയ ബട്ലർ നമുക്കിന്നാരുമല്ല ധർമ്മിക മുല്യങ്ങൾ വിദ്യാർത്ഥിയുടെ മനസ്സിൽ അങ്കുരിപ്പിക്കുകയാണ് വിദ്യാഭ്യാസത്തിലൂടെ ചെയ്യേണ്ടതെന്ന് നിർദ്ദേശിച്ച രാഷ്ട്രപിതാവിനെ നാം വെവെച്ചു കൊണ്ടു. ഗോദ്ദൈവ രാഷ്ട്രപിതാവകാൻ പോകുന്ന ഈ യുഗത്തിൽ നമുക്കിടയിൽ നിന്ന് ഡോ: സകീഹുസൈനോ, ബട്ലറോ, രാജേന്ദ്രപ്രസാദോ, ഗാന്ധിജിയോ ഉയർത്തപ്പെടുന്നേൽകുമോ ആവോ?

പഠിക്കാൻ മോഹമില്ലാഞ്ഞിട്ടല്ല, പക്ഷേ തെരുവിന്റെ സന്തരിയുടെ ദുഃഖം.

മുൻ കവിതകൾ

പുതിയ ലോകം

രക്തക്കര കറുപ്പിച്ച പാതയിലൂടെ
 അവൻ നടന്നു.
 വിശുദ്ധാത്മാക്കളുടെ ദീനരോധനം
 നാലു ഭാഗത്തും
 അഴുക്കു ചാലിൽ നിറയെ പുഴുക്കൾ
 അവക്ക് മനുഷ്യരൂപം.
 തഴമ്പ് വന്ന കൊലക്കയറുകൾ
 കറുത്ത താമര
 ഇരുതലയുള്ള കഴുകൻ
 നേരത്തെ കവാടത്തിൽ കണ്ട
 അക്ഷരങ്ങൾ അവനോർത്തു
 'രാമരാജ്യം'

വ്യർഥ

വ്യായാമങ്ങൾ

വീഴുന്നു കുംഭഗോപുരങ്ങൾ ഭൂമിയിൽ
 ആദർശകരങ്ങളിൽ കുരുക്കുകളും
 സൂര്യനും സാഷ്ടാംഗം നമിക്കുന്നു.
 അന്ധകാരത്തിന്റെ ക്രൂര്യത്തിനു
 മുമ്പിൽ
 എങ്കിലും ചിരിക്കുക നീ
 കഴുകന്മാർ വലിച്ചെറിഞ്ഞ
 ബോസ്നിയൻ സഹോദരിയെ മറന്ന്
 കേൾക്കരുത് വടക്കൻ കാറ്റുരങ്ങുന്ന
 വേദനയും കണ്ണീരും
 കളയരുത് സമയമൊട്ടും
 തുടരുക സമസ്യ സത്വരം
 "കൊക്കിന് കാല് ഒന്നൊ രണ്ടോ"

മയങ്ങുന്ന ഓർമ്മകൾ

പെറ്റമ്മ തൻ കഴുത്തിൽ
 ഉത്തരീയം മുറുകുന്നു.
 ജരബാധിച്ച പിതൃശരീരം
 കാലത്തോട് കയർക്കുന്നു.
 ശരമേറ്റ വേഷാമ്പലിന്റെ കണ്ണുകൾ
 മേഘങ്ങളിൽ വാൽമീകിയെ തിരയുന്നു.
 ദുരിത ഭാരം ചുമന്നവന്റെ സ്വപ്നങ്ങൾ
 കിഴക്കൻ കാറ്റിൽ പറന്നു പോകുന്നു.
 'ലോകം സുന്ദരം, മനോഹരം' അല്ലേ?

ഒഴിവു സമയം കൊന്നു തീർക്കാൻ
 കലാപമോ കൊള്ളയോ വഴി?
 അറിയില്ല.
 വടക്കൊക്കെ ചെറുപ്പക്കാർ
 അങ്ങനെയത്ര!
 അവർക്കുപത്തുട്ടാൻ
 കുഞ്ഞുകങ്ങളുടെ തലയോട്ടികളും
 തുടയെല്ലിന്റെ ഹോക്കി വടികളും

വയു പൊറുക്കാനിവിടെ
 മാതൃഭൂമിയിൽ വിപ്രവാസിയാൽ
 മരുഭൂമിയെങ്കിൽ പോലും
 അന്യരാജ്യം സുഖപ്രദം!
 അവിടെ വിയർക്കുന്നോ
 നപ്പമാണല്ലോ കുലി.

മൂന്നു പോസ്റ്റർ കഥകൾ

പ്രധാന വാർത്തകൾ ഒരിക്കൽകൂടി

മുടന്തി നടക്കുന്ന ഒരാളിൻ കൂട്ടിയെ
 തട്ടിയെടുക്കാൻ ശ്രമിച്ചതിന്
 ബുദ്ധനെ അറസ്റ്റു ചെയ്തു.
 നവവാലിയിൽ
 നേരം കെട്ടനേരത്ത്
 നേരാം വണ്ണം വസ്ത്രം പോലും ധരിയ്ക്കാതെ
 നടന്നു പോവുകയായിരുന്ന
 ഒരു വ്യഭാൻ
 സുരക്ഷാ സൈന്യവുമായുള്ള
 ഏറ്റുമുട്ടലിൽ കൊല്ലപ്പെട്ടു.
 ഒരു ഊന്നു വടിയും
 കണ്ണടയും സംഭവസ്ഥലത്ത് നിന്ന്
 പിന്നീട് കണ്ടെടുത്തു.
 അറവുകുത്തിയുമായി നിന്ന്
 കശാപ്പു കാരന്
 ആട്ടിൻ കുഞ്ഞുങ്ങളിൽനിന്ന്
 ആക്രമമേൽക്കാതിരിക്കാൻ
 സൈന്യം കാവലേർപ്പെടുത്തി.
 ഇപ്പോൾ എല്ലാം നിയന്ത്രണവിധേയമാണ്.

നീതി

ആദ്യം കുഞ്ഞിന്റെ ചോറ്റുപാത്രം
 ഞങ്ങളെടുത്തു.
 സോമാലിയയിൽ പട്ടിണിയാണ്.

ക്ഷേണം കഴിക്കാതെ ജീവിയ്ക്കാൻ
 ഇപ്പോഴേ പഠിക്കേണ്ടേ ?
 പിന്നെ കുഞ്ഞിന്റെ കളിപ്പാട്ടം ഞങ്ങൾ
 കവർന്നു.
 വളരുമ്പോൾ ഈ കളിപ്പാട്ടങ്ങൾ അവർ
 ആയുധമാക്കുമെന്ന് മനഃശാസ്ത്രജ്ഞർ
 അവസാനം അവന്റെ അമ്മയേയും
 അച്ഛനേയും ഞങ്ങൾ കൊന്നു.
 സ്വന്തം കാലിൽ നിൽക്കാൻ അവൻ
 പഠിക്കേണ്ടേ ?

പിന്നീട്

അവൻ വാവിട്ടു നിലവിളിച്ചപ്പോൾ ഞങ്ങളുടെ
 ഉറക്കം കളഞ്ഞതിന് അവനെതിരെ ഞങ്ങൾ
 കേസെടുത്തു.

അവസ്ഥ

ഒരു കണ്ണടക്കാൻ പറഞ്ഞു.
 ഞാൻ രണ്ടു കണ്ണുകളുമടച്ചു.
 ഒന്നുവായടക്കാൻ പറഞ്ഞു.
 ഞാൻ നാവിനെ ഉറക്കിക്കിടത്തി.
 ഒടുവിൽ ഈ മണ്ണിന്റെ മഹത്വം പറഞ്ഞു
 അവരെന്നെ മണ്ണടക്കി.

പി.കെ. പാറക്കടവ്

ചർച്ച

മുൻവിധി

തീർക്കുന്ന

മുറിവുകൾ

-: പങ്കെടുക്കുന്നവർ :-

ഗുരു നിത്യചൈതന്യയതി, ഇ.എം.എസ് നമ്പൂതിരിപ്പാട്

എൻ.പി. മുഹമ്മദ്, ഒ.അബ്ദുല്ല

എൻ.കെ. ജോസ്, കെ.ഇ.എൻ. കുഞ്ഞഹമ്മദ്

എം.എസ്. ജയപ്രകാശ്, സി.കെ. അരുൺ കുമാർ

മുൻവിധി തീർക്കുന്ന മുറിവുകൾ

അന്ധവിശ്വാസങ്ങളുടെയും നിഗൂഢധാരണകളുടെയും മിത്തുകളുടെയും ബലത്തിൽ കെട്ടിപ്പടുത്ത നിഗമനങ്ങളാണ് മുൻവിധികൾ. ഒപ്പം, ഒരു വ്യക്തിയെ കുറിച്ചോ സമൂഹത്തെ കുറിച്ചോ അയുക്തികവും അടിസ്ഥാനരഹിതവുമായ തീർപ്പുകൾപ്പിക്കലാണത്. വ്യക്തിപരമായ അറിവിന്റെയോ മുൻഅനുഭവങ്ങളുടെയോ നേരിയ പിൻബലം മാത്രമാണ് മുൻവിധികൾക്കുള്ളത്. അത് തെളിവോ തീർച്ചയോ ഇല്ലാത്ത, അതിന് വിധേയമാക്കപ്പെടുന്നവരിൽ മുറിവുകൾ തീർക്കുന്ന വിലയിരുത്തലുകളാണ്. അപൂർവ്വമായി ചിലർക്ക് അർഹിക്കാത്ത പദവി നൽകുന്ന മുൻവിധികൾ ഭൂരിപക്ഷത്തെയും ദ്രോഹകരമായി ബാധിക്കുന്നു. നമ്മുടെ സമൂഹത്തിൽ വിവിധ മതവിഭാഗങ്ങൾക്കും ജാതികൾക്കുമെതിരെ തീവ്രമായ മുൻവിധികളാണ് നിലനിൽക്കുന്നത്. ചില മുൻവിധികൾ അത്രയേറെ അഗാധമായതിനാൽ അതിന് വിധേയരാക്കപ്പെടുന്ന ജനതയുടെ അതിജീവനത്തിന്റെ വേരുകൾതന്നെ വെട്ടിമാറ്റപ്പെടുന്നു.

മുൻവിധികളുടെ പ്രകടനത്തിന് വിവിധ ഘട്ടങ്ങളുണ്ട്. വാക്കുകൾകൊണ്ട് മുൻവിധി പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതാണ് ആദ്യഘട്ടം. രണ്ടാംഘട്ടത്തിൽ മുൻവിധി പേരുന്ന ജനത മറ്റുള്ളവരിൽനിന്നും പൂർണ്ണമായി വിട്ടുനിൽക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. അടുത്തഘട്ടം വിവേചനത്തിന്റെതാണ്. സാമൂഹ്യജീവിതത്തിന്റെ വ്യത്യസ്ത തലങ്ങളിൽ വിവേചനങ്ങൾക്കിരയായി ചിലർ ഒറ്റപ്പെടുന്നു. ഒപ്പം, അർഹിക്കുന്നത് നിഷേധിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. നാലാംഘട്ടത്തിൽ മുൻവിധി വെച്ചുപുലർത്തുന്നവർമറ്റുള്ളവരെ ശാരീരികമായി ആക്രമിക്കുവാനും അവരുടെ സൈദ്ധ്യജീവിതം തകർക്കുവാനും മുതിരുന്നു. അവസാന ഘട്ടത്തിലാവട്ടെ, മുൻവിധിയുടെ ഇരകളെ പരിപൂർണ്ണമായി തുടച്ചുനീക്കുവാനാണ് തുനിയുന്നത്.

ഇന്ത്യയിൽ രൂക്ഷമായ മുൻവിധികൾക്കു വിധേയരാക്കപ്പെടുന്ന താഴ്ന്ന ജാതികൾക്കുംമർദ്ദിത ന്യൂനപക്ഷങ്ങൾക്കുമെതിരെ മുൻവിധിയുടെ ഏത് ഘട്ടമാണ് പ്രകടിപ്പിക്കപ്പെടുന്നത് എന്നന്വേഷിക്കേണ്ടതുണ്ട്. നമ്മുടെ ചിന്താശേഷിയെ നിർവീര്യമാക്കുന്ന മുൻവിധികൾക്കെതിരെ ബോധവാൻ മാരാകേണ്ടത് സാമൂഹ്യപ്രതിബദ്ധയുള്ള ഓരോ വ്യക്തിയുടെയും കടമയാണ്. നമ്മുടെ അന്വേഷണമനോഭാവം നമ്മിൽനിന്നും അകന്നുപോയിക്കൂടാ, വിശകലനബോധം അറ്റുപോയിക്കൂടാ. മുൻവിധികൾ തീർക്കുന്ന വിവിധ പ്രശ്നങ്ങളെ കുറിച്ച് യാഥാർത്ഥ്യബോധത്തോടുകൂടിയുള്ള നിരവധി ചർച്ചകളും പഠനങ്ങളും നടക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതിലേക്കുള്ള ചെറിയൊരു കാൽവെയ്പ്പാണ് ഈ ചർച്ച.

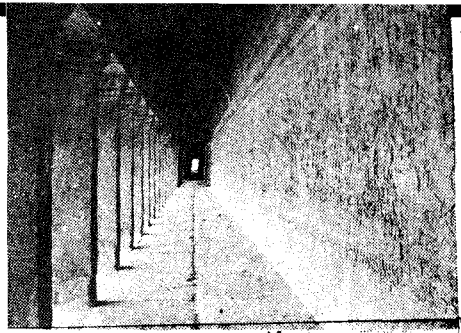
എഡിറ്റർ

എഡിറ്റോറിയൽ ബോഡ് തയ്യാറാക്കി അയച്ചു കൊടുത്ത ചോദ്യങ്ങൾ. ചിലർ ചോദ്യങ്ങൾക്ക് നേർക്കു നേരേ പ്രതികരിച്ചിരിക്കുന്നു. ചിലർ മുൻവിധിയെന്ന സാമൂഹ്യ പ്രശ്നത്തെ മൊത്തത്തിൽ വിലയിരുത്തുന്നു.

പത്ത് ചോദ്യങ്ങൾ

- 1 മുൻവിധികൾ സാമൂഹ്യപ്രശ്നങ്ങൾക്ക് കാരണമാകുന്നുണ്ടോ?
- 2 മറ്റുള്ളവരുടെ മുൻവിധി കാരണം നിങ്ങൾ വിവേചന മനുഭവിക്കുകയോ, പീഡിപ്പിക്കപ്പെടുകയോ, അർഹിക്കുന്നത് നിങ്ങൾക്ക് നിഷേധിക്കപ്പെടുകയോ ചെയ്യുന്നുണ്ടോ?
- 3 നിങ്ങൾക്കെതിരെ മറ്റുള്ളവർ വെച്ചുപുലർത്തുന്ന മുൻവിധികൾ എന്തൊക്കെയാണ്? എങ്ങിനെവയയോട് പ്രതികരിക്കുന്നു?
- 4 താങ്കൾ ഏതെങ്കിലും വ്യക്തികളോടോ, വിഭാഗത്തോടോ മുൻവിധിവെച്ചുപുലർത്തുന്നതായി കരുതുന്നുണ്ടോ? ഉണ്ടെങ്കിൽ വിശദീകരിയ്ക്കാമോ?
- 5 താഴ്ന്ന ജാതിക്കാരെന്നു ഗണിക്കപ്പെടുന്നവർ എല്ലാവരിൽ നിന്നും മുൻവിധിക്ക് വിധേയരാക്കപ്പെടുന്നു എന്നത് ശരിയാണോ? സ്ത്രീകൾ പുരുഷന്മാരുടെ മുൻവിധികൾക്കിരയാവുന്നുണ്ടോ?
- 6 ഇന്ത്യയിൽ നടക്കുന്ന ജാതീയവും സാമുദായികവുമായ കലാപങ്ങളോട് മുൻവിധികൾ എങ്ങിനെ ബന്ധപ്പെട്ട് നിൽക്കുന്നു?
- 7 മുൻവിധി സൃഷ്ടിക്കുന്നതിൽ മതം, രാഷ്ട്രീയം, വാർത്താമാധ്യമങ്ങൾ തുടങ്ങിയ ഘടകങ്ങൾക്ക് പങ്കുണ്ടോ?
- 8 മുൻവിധികൾ ഒരു രാഷ്ട്രത്തിന്റെ സുസ്ഥിരതയെയും സമാധാനത്തെയും എങ്ങിനെ ബാധിക്കുന്നു.
- 9 സംഘങ്ങളും വർഗ്ഗങ്ങളും പരസ്പരം വെച്ചുപുലർത്തുന്ന മുൻവിധികൾ പാടെ ഇല്ലാതാക്കാൻ കഴിയുമോ? നിലനില്ക്കുന്നവ നിയന്ത്രിക്കുവാനോ, ലഘൂകരിക്കുവാനോ മാർഗ്ഗങ്ങൾ നിർദ്ദേശിക്കാമോ?
- 10 താങ്കൾക്കുണ്ടായിരുന്ന ഏതെങ്കിലും മുൻവിധി അനുഭവത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ ഇല്ലാതായിട്ടുണ്ടോ?

കാലാപങ്ങൾ മൗലികമായും മുൻവിധിയുടെ ബാഹ്യ പ്രകാശനമാണ്.

ഒ. അബ്ദുല്ല

7 മുൻവിധി സൃഷ്ടിക്കുന്നതിൽ മതവും രാഷ്ട്രീയവും മാത്രമല്ല, മറ്റു നിരവധിഘടകങ്ങൾ ഉണ്ട്. അവയൊക്കെ വിശദീകരണവും പഠനവും അർഹിക്കുന്നു. ഇലക്ട്രോണിക്സ് മാധ്യമങ്ങളിൽ ഞൊടിയിടകൊണ്ട് മാഞ്ഞുപോകുന്ന വർണപകിട്ടുള്ള ദൃശ്യങ്ങൾ മനുഷ്യന്റെ വിവേചന ബോധത്തെ നശിപ്പിക്കാൻ പര്യാപ്തമാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് മിക്ക ഗവർണ്മെന്റുകളും TV സർക്കാർ മാധ്യമമായി മാററിയിട്ടുള്ളത്. കൊടിയും തോരണങ്ങളും ക്രമപ്പെടുത്തിയ മുദ്രാവാക്യങ്ങളും ബാൻറു സംഗീതവും ചിട്ടപടിയുള്ള നടത്തവുമുള്ള റാലികൾ, അത് കാണുന്ന മനുഷ്യനെ ഒരു നിമിഷം സ്തബ്ദമാക്കുന്നു. നാസിസം ജർമ്മനിയിൽ ജനസാധിനം നേടിയത് ഇപ്രകാരമായിരുന്നുവെന്ന് സാമൂഹ്യനിരീക്ഷകർ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്.

8 രാഷ്ട്രം എന്നത് ഒരു ആധുനിക സങ്കല്പമാണ്. വ്യവസായ വിപ്ലവാനന്തരം മുതലാളിത്ത വ്യവസ്ഥിതിയിൽ ഉരുത്തിരിഞ്ഞുവന്ന ഈ സങ്കല്പത്തിന്റെ പിറകിൽ ഫ്രഞ്ചുവിപ്ലവത്തിന്റെ മുദ്രാവാക്യങ്ങളായ സന്ദർഭം, സമത്വം സ്വാതന്ത്ര്യം എന്നിവയുടെ സ്വാധീനമുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഈ സാദാവിക വികാസം ഇന്ത്യയിൽ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ഇവിടെ ഇപ്പോഴും മനുഷ്യർ തുല്യരല്ല. ചിലർ കൂടുതൽ തുല്യരാണെന്നാണ് പറയുന്നത്. സാമ്പത്തിക സമത്വം ഉണ്ടായിട്ടില്ല. അതിനാൽ തൊഴിൽപരമായ വിതരണത്തിൽ നീതിനിഷേധിക്കപ്പെടുന്ന വലിയ ഒരു വിഭാഗമുണ്ട്. മനുഷ്യസ്വാതന്ത്ര്യത്തെ കുറിച്ചുള്ള നമ്മുടെ സങ്കല്പങ്ങൾക്ക് ഒട്ടുമിക്കാലും വികലമോ, ഭാഗികമോ ആണ്. വ്യക്തിയുടെ ഹൃദയവികാസം അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയാണ് സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ കാണേണ്ടത്. അല്ലാതെ ഒരു കൂട്ടർക്ക് മറ്റൊരു കൂട്ടരുടെ മേൽ ആധിപത്യം സ്ഥാപിക്കാനുള്ള അധികാരമോഹം സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ വേഷമണിഞ്ഞുവന്നാൽ അതെപ്പോഴും ആപൽക്കരമായ സ്ഥിതിവിശേഷമായിരിക്കും സൃഷ്ടിക്കുന്നത്.

ഇന്ത്യയെ ഒരു രാഷ്ട്രമെന്ന് പറയാനാവില്ല. ഇന്ത്യ ഒരു രാഷ്ട്രീയയാഥാർത്ഥ്യമായിട്ടില്ല. ഉപസംസ്കാരങ്ങളും മറ്റുമൊക്കെയാണ് സമൂഹം മനസ്സിലെ ഇപ്പോഴും ഭരിക്കുന്നത്. തമിഴർക്ക് ഭാഷയോടുള്ള ആഭിമുഖ്യം ഉദാഹരണം. അതൊരുതരം അഴിയാകുറായി മാറുന്നു.

9 സംഘങ്ങളും വർഗ്ഗങ്ങളും പരസ്പരം വെച്ചുപുലർത്തുന്ന മുൻവിധികൾ പാടെ തുടച്ചു നീക്കാൻ സാധിക്കുമോ എന്നെനിക്ക് പറയാൻ കഴിയില്ല. പക്ഷേ പ്രബുദ്ധതയുടേതായ ഒരു യുഗപ്പിറവിയുണ്ടായാൽ ഏറെക്കുറെ പഴയ മുൻധാരണകൾ കാലഹരണപ്പെട്ടു പോയേക്കാം. ഒപ്പം, പുതിയ മുൻധാരണകൾ ഉണ്ടാകാനുള്ള സാഹചര്യത്തെ നിഷേധിക്കുവാനും കഴിയില്ല. ഇതിൽക്കവിഞ്ഞ ഒരു പ്രായോഗിക നിർദ്ദേശം നൽകുന്നത് എന്റെ വ്യക്തിബോധത്തെ ഞാൻ തന്നെ അപഹസിക്കാലായിരിക്കും.

10 എനിക്കുള്ള പല മുൻവിധികളും അനുഭവത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ ഇല്ലാതായിപ്പോയിട്ടുണ്ട്

മുൻവിധി മനുഷ്യസഹജമാണ്. അതൊഴിവാക്കുക സാധ്യമല്ല. എങ്കിലും സാമൂഹ്യപ്രശ്നങ്ങൾക്ക് കാരണമായി തീരുമ്പോൾ അവ വിശകലനം ചെയ്യപ്പെടുകയും പരിഹരിക്കപ്പെടുകയും വേണം. മുൻവിധികൾ പൂർണ്ണമായി ഇല്ലാതാക്കാമെന്ന വിശ്വാസം എനിക്കില്ല.

ഇന്ത്യയിൽ ഏറ്റവും അധികം മുൻവിധിക്ക് വിധേയ രാവുന്നത് ദലിത്-മുസ്ലീം-പിന്നോക്ക വിഭാഗങ്ങളാണല്ലോ. സവർണ്ണ-ആര്യ വർഗ്ഗങ്ങളാണ് ചിത്രത്തിൽ വിലന്റെ റോളിൽ എന്നതിന് ഫലമായി സവർണ്ണർക്കെതിരായ ഒരു തരം കടുത്ത വൈരം സവർണ്ണേതരരിൽ വളർന്നു വന്നിരിക്കുന്നു. ചമ്പൽതാഴ്വരയിലെ കുപ്രസിദ്ധ കൊള്ളക്കാരി ഫുലൻദേവി തന്റെ പരാക്രമങ്ങൾക്ക് സവർണ്ണ വിരുദ്ധപ്രത്യയശാസ്ത്രമുഖാവരണം നൽകിയപ്പോൾ ആ സ്ത്രീയെ തോളിലേറ്റി നടക്കുവാൻ രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടികൾ തമ്മിൽ തല്ലാരംഭിച്ചിരിക്കുകയാണ്. 22 സവർണ്ണരെ വെടിവെച്ച് കൊന്നതാണ് ഫുലന്റെ പോരിശ.

സവർണ്ണ വർഗ്ഗം ഒന്നടങ്കം ദുഷ്ടന്മാരോ ഭീകരന്മാരോ അല്ല. സാത്വികരും നല്ലവരുമായ എത്രയെങ്കിലും പേർ സവർണ്ണരിലുണ്ട്. അവർണ്ണ-പിന്നോക്കവർഗ്ഗങ്ങളുടെ ഉദ്ധാരണത്തിനുവേണ്ടി അവരെക്കാൾ ഭംഗിയായി മെന്മേൽമറന്നദ്ധാനി എന്ന സവർണ്ണരുണ്ട്. സവർണ്ണരെക്കൊന്നും ചിത്തയും വെടിവെച്ചുകൊല്ലപ്പെടേണ്ടവരുമാണെന്ന മുൻവിധി അവർണ്ണരെക്കൊന്നും നല്ലവരും ജീവിക്കാനർഹരുമാണെന്ന മുൻവിധി പോലെത്തന്നെ അബദ്ധജടിലമാണ്.

മുസ്ലീംകളെയും ദലിത് വിഭാഗങ്ങളെയും സംബന്ധിച്ച് ഇന്ത്യൻ സമൂഹത്തിൽ നിലനില്ക്കുന്ന മുൻവിധികൾ അശാധ്യവും അസഹനീയവുമത്രെ. ആദ്യമേലാളാറ്റാരും പുരോഹിതപരിഷകളും ചേർന്നു നിർമ്മിച്ച മതത്തിന്റെ സർണ്ണന്തുകൊണ്ടുബന്ധിതരായ ഇന്ത്യയിലെ അവർണ്ണവിഭാഗം മനുഷ്യചരിത്രത്തിലെ തന്നെ തുല്യതയില്ലാത്ത ക്രൂരതക്ക് ഉദാഹരണമാണ്. ഇത്ര ക്രൂരമായി, എന്നാൽ ഭംഗിയായി, സമൂഹത്തിലെ മഹാഭൂരിപക്ഷത്തെ തങ്ങളുടെ ആജ്ഞാനുവർത്തികൾ മാത്രമല്ല, പട്ടിയെക്കാളും കീടങ്ങളെക്കാളും താഴ്ന്നവരായി ഗണിച്ച്, മതത്തിന്റെ മേൽവിലാസത്തിൽ അതവരെ കൊണ്ടുതന്നെ അംഗീകരിപ്പിക്കുകയും അത്തരം ചട്ടങ്ങളെ അനുസരിക്കുന്നതിൽ പൂർണ്ണനിഷ്കർഷത ഉറപ്പുവരുത്തു

പ്രാമുഖ്യം. അമൂല്യമിനെ കൊന്നാൽ സ്വർഗ്ഗം കിട്ടുമെങ്കിൽ ഈ രാജ്യങ്ങളിലൊക്കെയുള്ള മുസ്ലിംകൾ എന്തുകൊണ്ട് ആ എളുപ്പവഴിയനേഷിക്കുന്നില്ല ?

ന്യൂറ്റാണ്ടുകളായി ശിരസ്സിലും മനസസിലും പേറുന്ന അടിമത്തചങ്ങലകൾ ഇന്ത്യയിലെ സവർണ്ണേതര വിഭാഗങ്ങളിൽ ചില പരുക്കൻ പാടുകൾ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നത് വാസ്തവമാണ്. അതവരെ വിനയം കുറഞ്ഞ വരും മര്യാദകെട്ടവരും വികാരജീവികളും ക്ഷിപ്രകോപികളൊക്കെയാക്കി തീർത്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതിന്റെ കാരണം മേൽ പറഞ്ഞതാണ്.

ചുറ്റുപാടുകളുടെ സൃഷ്ടിയാണ് മുൻവിധികൾ. അവ എപ്പോഴും അയഥാർത്ഥങ്ങളോ അസത്യങ്ങളോ അല്ല. ചുറ്റുപാടുകൾ മാറുമ്പോൾ മുൻവിധികളും മാറും. എന്നുവെച്ച് അവ തീരെ ഇല്ലാതാവുന്നില്ല. ജൂതന്മാർ ചതിയന്മാരാണെന്നും, അയർലണ്ടുകാർ പിശുക്കന്മാരാണെന്നുമുള്ള മുൻവിധി മാറാനുള്ളതല്ല. മുൻവിധിക്ക് മതവും ജാതിയുമില്ല. ഭൂമി ശാസ്ത്രപരമായ അതിർ വരമ്പുകളും അതിന് ബാധകമല്ല. കഴിയുന്നത്ര അടുത്തിടപടികളും സാജീവിതത്തിലൂടെ തെറ്റിദ്ധാരണ മാറ്റി യെടുക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയുമാണ് മുൻവിധിയെ നേരിടാനുള്ള പോംവഴി.

മുസ്ലിംകളും മുൻവിധിയുടെ കാര്യത്തിൽ ഒട്ടും മോശക്കാരല്ല. ഭേദപൂർവ്വകലാപം ആളിക്കത്തുമ്പോൾ സംഭവസ്ഥലം സന്ദർശിക്കാനെത്തിയ ഞങ്ങളോടു ചില ഹിന്ദുസഹോദരന്മാർ കാണിച്ച ആദരവും ബഹുമാനവും എടുത്തപറയത്തക്കതാണ്. സ്വന്തം സഹോദരങ്ങളെപ്പോലെയാണ് അവർ ഞങ്ങളോട് പെരുമാറിയത്.

വർഷങ്ങൾക്ക് മുമ്പുണ്ടായ വ്യക്തിപരമായ ഒരനുഭവം ഓർമ്മയിൽ തങ്ങിനില്ക്കുന്നു. ഡൽഹിയിൽ ഒറ്റക്ക് നടന്നു കൊണ്ടിരിക്കവെ ഒരു ചെറുപ്പക്കാരനുമായി പരിചയപ്പെട്ടു. അയാൾ ഇന്ത്യൻ രാഷ്ട്രീയത്തെക്കുറിച്ചും സംസ്കാരത്തെക്കുറിച്ചും വളരെ വളരെവാചാലമായി സംസാരിച്ചു. ഞങ്ങൾ ഒരു പുൽതകിടിയിലിരുന്നു ലഘുഭക്ഷണം വാങ്ങി പരസ്പരം പങ്കുവെച്ചശേഷം വേർപിരിയവെ ഒരു 'മദ്രാസി' യെ പരിചയപ്പെട്ടു. സന്തോഷം അയവിറക്കിക്കൊണ്ട് അയാൾ, കൈതന്നുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു; ഇങ്ങിനെയൊക്കെയാണെങ്കിലും മുഹമ്മദിൻസിനെ നമുക്ക് കൊല്ലണം !

ഞാനൊരു മുസ്ലിമാണെന്ന് അതുവരെയും അയാൾ ധരിച്ചിരുന്നില്ല. ഞാൻപറഞ്ഞു; ഞാനൊരു മുസ്ലിമാണ്. എന്റെ സ്നേഹിതൻ പകച്ചു നിന്നുപോയി. ഉത്തരേന്ത്യൻ മുസ്ലിംകളുടെ 'ദേശീയ' വേഷമായ തൊപ്പിയോ പൈജാമയോ താടിയോ ഒന്നുമില്ലാത്ത ഞാൻ മുസ്ലിമാണെന്ന് പറഞ്ഞിട്ട് അയാൾക്ക് വിശ്വാസം വന്നില്ല. 'മദ്രാസി'ൽ മുസ്ലിംകൾ ഒക്കെയും ഇങ്ങനെയൊന്നോ എന്നായി അടുത്ത ചോദ്യം. ആണെന്നു വ്യക്തമാക്കിയപ്പോൾ അപരിചിതൻ പറഞ്ഞു; "എങ്കിൽ ഞാൻ പറഞ്ഞത് നിങ്ങൾക്ക് ബാധകമല്ല."

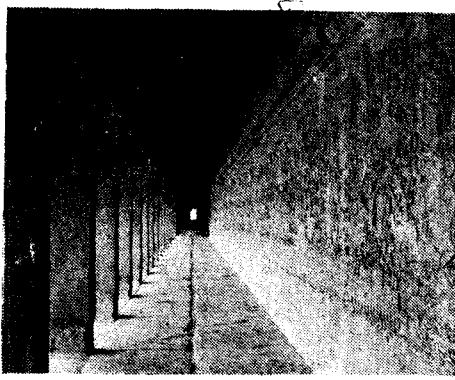

എൻ.കെ. ജോസ്

ഈ ന്യൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആദ്യദശകങ്ങളിൽ കൊച്ചിയിൽ വാണിരുന്ന മഹാരാജാവിന്റെ ഷഷ്ടിപൂർത്തി പ്രമാണിച്ച് ഒരു നാടകമത്സരം നടത്തി. ഒന്നാം സമ്മാനം നേടിയത് പണ്ഡിറ്റ് കെ.പി. കറുപ്പൻ എഴുതിയ 'ബാലകലേശം' എന്ന നാടകമായിരുന്നു. അന്ന് സ്വദേശാഭിമാനി ബാലകൃഷ്ണപിള്ള തന്റെ പത്രത്തിലൂടെ ചോദിച്ചത്; "നാടകത്തിന് സമ്മാനം വാലനാണോ"? എന്നാണ്. പണ്ഡിറ്റ് കറുപ്പൻ ധീവരസമുദായത്തിൽപ്പെട്ട ആളായിരുന്നു. 'നാടകാന്തം കവിത്വം' എന്നാണല്ലോ പ്രമാണം. കവിത്വം പൂർണ്ണമാകുന്നത് നാടകരചനയോടുകൂടിയാണ്. മത്സ്യബന്ധനക്കാരിൽ ഒരു കവിഹൃദയം ഉണ്ടാകുക അസാധ്യമാണ് എന്ന മുൻവിധിയാണ് രാമകൃഷ്ണപിള്ളയുടെ അഭിപ്രായത്തിന്റെ പ്രേരകശക്തി. മാത്രമല്ല, അദ്ദേഹം ആ നാടകത്തിന്റെ പേര് "വാലാകലേശം" എന്നു മാറ്റികളിയാക്കുകയുണ്ടായി ചെയ്തു. ധീവരസമുദായത്തിലെ ഒരു ഉപജാതിയാണ് വാലൻമാർ.

പ്രസ്തുത നാടകത്തിൽ കുറ്റം ചെയ്ത ഒരു നമ്പൂതിരികുമാപാത്രത്തെ വധശിക്ഷക്ക് വിധിക്കുന്ന ഒരു ഭാഗമുണ്ട്. രാമകൃഷ്ണപിള്ള തന്റെ വിമർശനശരം ഏറ്റവും കൂടുതൽ അയച്ചത് ആ ഭാഗത്തിനെതിരെയായിരുന്നു. നമ്പൂതിരി മാത്രമല്ല, എല്ലാ ബ്രാഹ്മണൻമാരും തെറ്റിനതീതരാണെന്ന മുൻവിധി സമൂഹത്തിൽ ശക്തമായി നിലനില്ക്കുന്ന കാലമാണ്.

ഇന്ത്യയിലെ മുഴുവൻ ബ്രാഹ്മണ വിഭാഗങ്ങളിലും ഏറ്റവും ഉന്നതമായി പദവിക്കർഹൻ നമ്പൂതിരി ബ്രാഹ്മണനാണ്. അതിനാൽ അവരിൽനിന്നും തെറ്റു സംഭവിക്കുക അസാധ്യമാണ്. എന്തു തെറ്റു ചെയ്താലും നമ്പൂതിരിയെ മാത്രമല്ല ബ്രാഹ്മണരെയും ആരെയും ശിക്ഷിച്ചു കൂടാ. ശിക്ഷിക്കണമെന്ന സന്ദർഭം വന്നാൽ പരമാവധി നൽകാവുന്ന ശിക്ഷ നാടുകടത്തലാണ്. തിരുമേനിയുടെ ഇല്ലം നിലനില്ക്കുന്നതിനരികെ കൂടിയൊഴുകുന്ന പുഴക്ക് അക്കരെ കടന്നാൽ അത് നാടുകടത്തലായി. അവിടെ പുതിയ ഇല്ലം പണക്കുടിയാനുള്ള എല്ലാ ഒത്താശകളും അദ്ദേഹത്തെ നാടുകടത്താൻ വിധിച്ച അധികാരികൾ ചെയ്തു കൊടുക്കും. ഏതു മഹാപാതകത്തിനും നമ്പൂതിരി അനുഭവിക്കേണ്ടിവരുന്ന പരമാവധി ശിക്ഷ അതാണ്.

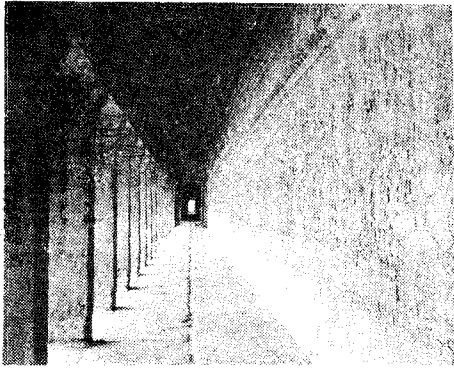
കഴിഞ്ഞ നൂറ്റാണ്ടിൽ പോലും സർക്കാർ, ന്യായാധിപന്മാരെ നിയമിച്ചിരുന്നത് ബ്രാഹ്മണസമുദായത്തിൽ നിന്നാണ്. അവർ വേദങ്ങളും മനുസ്മൃതിയുൾപ്പെടെയുള്ള സ്മൃതികളും ശ്രുതികളും പഠിച്ചിരിക്കുമെന്ന മുൻവിധിയാണ് അതിന്റെ പിന്നിലുള്ളത്.

ഇത്തരം മുൻവിധികൾ ചരിത്രത്തിന്റെ എല്ലാ കാലഘട്ടങ്ങളിലും നിലവിലുണ്ടായിരുന്നു. എല്ലാ മുൻവിധികളും സമൂഹത്തിലെ ഒരു വിഭാഗത്തിന് അനുകൂലവും മറ്റ് വിഭാഗത്തിന് പ്രതികൂലവുമായിരുന്നു, എന്ന ഒരു സവിശേഷതയും അതിനുണ്ടായിരുന്നു. ബ്രാഹ്മണർ എല്ലാ ഗുണങ്ങളും നിറഞ്ഞവരും അവർണർ എല്ലാ തിന്മകളും നിറഞ്ഞവരും എന്നാണ് ആ മുൻവിധി.

മുൻവിധിയിൽ വിധിവിശ്വാസം വളരെ കാര്യമായ പങ്കുവഹിച്ചിട്ടുണ്ട്. ചണ്ഡാലൻ ചണ്ഡാലനായത് വിധിയാണ്, ഈശ്വര നിശ്ചയമാണ് എന്ന ചിന്താഗതിയുടെ ബാക്കിയാവണം അവർക്കെതിരെ നിലനിൽക്കുന്ന എല്ലാ മുൻവിധികളുടെയും അടിസ്ഥാനം. അത് ചാതുർവർണ്യത്തിലധിഷ്ഠിതമാണ്. മുൻ ജന്മത്തിലെ പ്രവൃത്തിയുടെ ഫലമാണ് ഈ ജന്മത്തിൽ ഒരു പ്രത്യേക ജാതിയിൽ ജനിച്ചത് എന്നത് ചതുർവർണ്യത്തിന്റെ ഭാഗമാണ്. ചാതുർവർണ്യവും പുനർജന്മ വിശ്വാസവും പരസ്പരം ബന്ധപ്പെടുന്നതാണ്. അതിനാൽ അവർണർക്കെതിരെയുള്ള മുൻവിധിയുടെ അടിസ്ഥാനം ചാതുർവർണ്യവ്യവസ്ഥിതിയാണ്.

ഇന്ത്യൻ സമൂഹത്തിൽ, മുൻവിധികൾ വളരെ പ്രകടമായി കാണുന്ന ഒരുകാലഘട്ടമാണിത്. ജീവിതത്തിന്റെ സമസ്ത മണ്ഡലങ്ങളിലും മുൻവിധികൾ നിലനില്ക്കുന്നുണ്ട്. അത് സമൂഹത്തിന്റെ നിശ്ചലാവസ്ഥയെയാണ് കാണിക്കുന്നത്. ശാസ്ത്രീയമായ അറിവിന്റെ അഭാവത്തിൽ രൂപപ്പെടുന്ന അന്ധമായ പക്ഷപാതമാണ് മുൻവിധികൾ. ഇന്ത്യയിൽ പ്രധാനമായും മുൻവിധികൾ രൂപപ്പെടുന്നത് ജാതിവ്യവസ്ഥയിൽ നിന്നാണ്. വർണവ്യവസ്ഥക്കും ഇതിൽനിന്നും ഒഴിഞ്ഞുനില്ക്കാനാവില്ല. വിശുദ്ധമായ വർണ്ണവ്യവസ്ഥക്ക് സംഭവിച്ച അപചയമാണ് ജാതിവ്യവസ്ഥ എന്ന ഒരുവാദമുണ്ട്. അത് അസംബന്ധമാണ്. വർണവ്യവസ്ഥയിലെ രജോഗുണവും തമോഗുണവും സ്വതന്ത്രങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് താഴ്ന്നതാണ്. തമോഗുണമെന്നാൽ അന്ധകാരമാണ്. രജോഗുണം വൈകാരികവേഷവും. ഓരോവിഭാഗത്തിനും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം ജോലികൾ നീക്കിവെച്ചിട്ടുള്ള വർണവ്യവസ്ഥയിൽ തന്നെ മുൻവിധി ആവിർഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്. അത് മനുഷ്യനെക്കുറിച്ച് കൂടുമ്പോഴേക്കു കഴിഞ്ഞുപോയ പൂർവ്വജന്മങ്ങളുടെ സ്വഭാവം നേരത്തേതന്നെ നിർണയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇനിമുക്ക് ഒരു വിധത്തിലുള്ള ശ്രമംകൊണ്ടും അതിനപ്പുറത്തേക്ക് കടക്കാൻ പറ്റില്ല. നിങ്ങളെന്തുശ്രമിച്ചിട്ടും കാര്യമില്ല. സാമൂഹ്യവിപ്ലവവും നവോത്ഥാന പരിവർത്തനവുമൊക്കെ വർണവ്യവസ്ഥയുടെ മുമ്പിൽ അസംബന്ധമാണ്. നിലവിലുള്ള വ്യവസ്ഥക്കകത്ത് കറങ്ങുവാനുള്ള പരമാവധി സ്വാതന്ത്ര്യമേയുള്ളൂ. ആരീതിയിലുള്ള ഒരു തടവറയാണ് മുൻവിധികൾ.

നമ്മുടെ ഭാഷയിലുള്ള പല ചൊല്ലുകളും മുൻവിധിയിലധിഷ്ഠിതമാണ്. "ശങ്കരൻ പിന്നോം തെങ്ങിൽതന്നെ" എന്നു പറഞ്ഞാലർത്ഥം ശ്രീനാരായണഗുരു എത്രശ്രമിച്ചാലും ശങ്കരനെ സ്കൂളിൽ ഇരുത്താൻ പറ്റില്ല എന്നാണ്. "ചാതുറലുള്ളത് തുത്താൽ പോകുമോ," "ഉലക്ക സർഗ്ഗത്തിൽ ചെന്നാലും നെല്ലുകുത്തും" തുടങ്ങിയ ചൊല്ലിലടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ഗുഡാർത്ഥം കീഴ്ജാതിക്കാർക്കു എന്നും കീഴ്ജാതിക്കാർക്കു തന്നെ എന്നതാണ്. സ്വതന്ത്രം സ്വതന്ത്രം, തമോഗുണം തമോഗുണം. ആ വിഭജനം നമ്മുടെ ജീവിതത്തോട് നീതി പുലർത്തുന്നില്ല. ഏതെങ്കിലുമൊരു ജാതിക്ക് ഉതുകൂടാത്തതോ മറ്റൊന്നിന് ദോഷമായോ ഉണ്ടെന്നുള്ളതിന് ഇന്ന് നിലവിലുള്ള ഒരു ശാസ്ത്രീയ അറിവും അനുകൂലമല്ല. സമൂഹശാസ്ത്രമോ, നരവംശശാസ്ത്രമോ അക്കാര്യം മുന്നോട്ടു വെച്ചിട്ടില്ല. ജന്മത്തിൽ കേവല വിശുദ്ധിയില്ല. ജന്മത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള ഏതു സിദ്ധാന്തവും ആത്മാഹത്യ പരമാണ്, അത് ജനങ്ങളെ തകർക്കു വാനുതകുന്നതാണ്. മനുഷ്യന്റെ ചരിത്രത്തെയും ചലനാത്മകതയേയും അത് നിരാകരിക്കുന്നു. ചരിത്രമായോ ശാസ്ത്രമായോ ബന്ധമില്ലാത്ത ഈ സങ്കുചിത സമീപനം നമ്മുടെ വളർച്ചയുടെ ഉറവിടങ്ങളെ അടച്ചു കളയുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. സമൂഹശാസ്ത്രത്തിന്റെ മണ്ഡലത്തിൽനിന്ന് 'ജന്മം' എന്നുള്ള സംവർഗ്ഗം തന്നെ നിരാകരിക്കപ്പെടണം. നിരന്തരമായ കൊടുത്ത വാങ്ങലിലൂടെയാണ് സമൂഹം വളരുന്നത്. "സ്വാതന്ത്ര്യം എന്റെ ജന്മാവകാശമാണ്" എന്ന തീലക്കൻ കാഴ്ചപ്പാട് (സ്വാതന്ത്ര്യ സമരത്തിന് ആവേശം പകർന്ന മുദ്രാവാക്യമെന്നത് ശരി) തത്ത്വചിന്താപരമായി തലതിരിഞ്ഞ വാദമാണ്. കാരണം ജന്മം ഒരവകാശവും ആർക്കും നല്കുന്നില്ല. നമ്മുടെ സംവാദങ്ങൾ ഇന്നും നടക്കുന്നത് ജന്മമെന്ന സംവർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു കൊണ്ടാണ്. ശുദ്ധമായ ഒരു വർഗ്ഗവും ലോകത്തിലില്ല എന്ന

ചൂകൊണ്ടേ ഞാൻ സ്ത്രീകളെപ്പറ്റി സത്യം പറയു(ടോൾസ്റ്റോയ്). സ്ത്രീകളെ സംബന്ധിച്ച മഹാൻമാരുടെ ഈ വചനങ്ങൾ അവരുടെ അന്ധമേഖലകളുടെ ആവിഷ്കാരങ്ങളാണ്. വാഴ്ത്തപ്പെടുന്ന ഏതു മഹത്വവും വിമർശിക്കപ്പെടേണ്ടതുമാണ്. മുൻവിധി മഹാൻമാർ സൃഷ്ടിച്ചാലും അംഗീകരിക്കപ്പെടാവുന്നതല്ല.

മൂന്ന്

നമ്മുടെ അനുഭവങ്ങളെ മലിനീകരിക്കാൻ മാധ്യമങ്ങൾക്കു കഴിയും. അവപലപ്പോഴും അപ്രസക്തവും അനാവശ്യവുമായ വിവാദങ്ങളുയർത്തിക്കൊണ്ടു വരുന്നു. മണ്ഡൽപ്രശ്നം വന്നപ്പോൾ കഴിവും യോഗ്യതയും അവഗണിക്കുന്നു എന്ന ബുദ്ധിജീവികളുടെ വിളിച്ചുകുവലുകൾക്ക് മാധ്യമങ്ങൾ നല്ല പ്രചാരണം നൽകി. വിദ്യാർത്ഥി സമരങ്ങളെ ആദർശവൽക്കരിച്ചു. ആളെ കൊന്നത് ആത്മാഹുതിയാക്കി. ഇന്ത്യയിലെ ഭൂരിപക്ഷം വരുന്ന പിന്നോക്ക ജനവിഭാഗത്തിന് കഴിവും യോഗ്യതയുമില്ല എന്ന മുൻവിധിസൃഷ്ടിക്കുന്നതിൽ അവർ വിജയിച്ചു. പിന്നോക്ക ജനതക്ക് കാലാകാലമായി ലഭിച്ച അവസരങ്ങളെയും സാഹചര്യങ്ങളേയും ആരും കണക്കിലെടുത്തില്ല. ഇന്ദിരാഗാന്ധി വധത്തെ തുടർന്ന് സിക്സുമുദ്രയത്തെ ഒന്നടങ്കം കുറ്റവാളികളായി ചിത്രീകരിക്കുന്നതിലും മാധ്യമങ്ങൾ പങ്കുവഹിച്ചു. ആയിരക്കണക്കിന് സിക്സുകാരുടെ ജീവൻ ഇതുമൂലം ബലിയർപ്പിക്കപ്പെട്ടു. കുറ്റവാളികളെ ശിക്ഷിക്കുന്നതിനു മപ്പുറം ഒരു വംശത്തെ മുഴുവനും വേട്ടയാടാനാണ് ഒരു വധത്തിന്റെ മറിവിൽ ചിലർ ശ്രമിച്ചത്. അതിനവർ പറഞ്ഞ ന്യായം ഒരു വൻമരം വീഴുമ്പോൾ അങ്ങനെയൊക്കെ സംഭവിക്കും എന്നാണ്. എത്ര ക്രൂരമായിരുന്നു ആ ഫലിതം ?!

നമ്മുടെ സമൂഹം ചലനാത്മകമാകുന്ന കാലത്തു മാത്രമേ മുൻവിധികൾ അപ്രത്യക്ഷമാവുകയുള്ളൂ. വിവിധ വിഭാഗങ്ങൾ ക്രിയാത്മകമായി മാറുന്ന സമൂഹത്തിൽ മുൻവിധികൾക്ക് പ്രസക്തിയില്ല. മാതി, ജന്മമഹത്വം, തുടങ്ങി, മുൻവിധി സൃഷ്ടിക്കുന്ന മുഴുവൻ സിദ്ധാന്തങ്ങളും നിരാകരിക്കപ്പെടണം. നിരന്തരമായ സാമൂഹ്യ ഇടപെടലുകളും പ്രവർത്തനങ്ങളുമാണ് മനുഷ്യനെ രൂപപ്പെടുത്തുന്നത്. അതിനെ നിഷേധിക്കുന്ന മുൻവിധികളിൽനിന്നും മിത്തോളജിയിൽനിന്നും നാം മോചിതരാകണം. (സംഭാഷണങ്ങളിൽ നിന്ന്)

ജഗജീവൻരാമിന്റെ അനുഭവം

പുനയിൽ സമ്പൂർണ്ണാനന്ദന്റെ പ്രതിമ അനാച്ഛാദനം ചെയ്തതിൽ ഉപപ്രധാനമന്ത്രിയായിരുന്ന ജഗജീവൻരാമിനായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ആ പ്രതിമയിൽ തൊട്ടിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ല. സ്വീച്ചമർത്തി കർട്ടൺ നീക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. എന്നിട്ടും പ്രതിമ അയിത്തപ്പെട്ടു എന്ന് ജനങ്ങൾ വിധിച്ചു. ജഗജീവൻ രാം ഒരു ഒരയിത്തജാതിക്കാരനായിരുന്നു. ഒടുവിൽ ഗംഗാജലം കൊണ്ടുവന്ന് ആ പ്രതിമ കഴുകി വൃത്തിയാക്കിയതിനു ശേഷമേ ജനങ്ങൾക്ക് തൃപ്തി വന്നുള്ളൂ. ജഗജീവൻരാമിന് രാഷ്ട്രീയപദവിയില്ലായിരുന്നു. കോടിക്കണക്കിന് രൂപയുടെ സ്വത്തിനുടമയായിരുന്നു. രണ്ടാം അയാൾക്കെതിരെയുള്ള മുൻവിധിയിൽ മാറ്റം വരുത്തുവാൻ പര്യാപ്തമായില്ല. എങ്കിൽ, ഇതൊന്നുമില്ലാത്ത സാധാരണക്കാരായ അയിത്തജാതിക്കാർ നേരിടുന്ന മുൻവിധികൾ എത്രമാത്രം തീവ്രമായിരിക്കും ?

മുൻവിധി കലയിലൂടെ.....

കോളേജ് യൂണിയൻ ഉദ്ഘാടന ചടങ്ങിനു ശേഷം ഒരു മിമിക്സ് പരേഡാണ് രംഗം. അതിലൊരിനം ആകാശവാണി വാർത്തയായിരുന്നു. "കാസർഗോഡ് മുതൽതിരുവനന്തപുരം വരെ ദീർഘദൂര ഓട്ടമത്സരം. SC/ST വിഭാഗക്കാർക്ക് തീവർ വരെ ഓടിയാൽ മതിയാകും". ആഘവങ്ങളോടെയാണ് ഈ കമൻ്റ് സദസ്സ് ഏറ്റുവാങ്ങിയത്. ആത്മാശങ്കയുള്ളിൽ ഒരു മുൻവിധി ഒളിഞ്ഞിരിപ്പുണ്ട്. SC/ST വിഭാഗത്തിന് എല്ലാം സൗജന്യമാണ് എന്നതാണ് അവരുടെ പ്രാപ്തിയെ അവഹേളിക്കുവാൻ കൂടി ഉപകാരപ്പെട്ടു എന്നതും വിസ്മരിക്കാവുന്നതല്ല.

അബ്ദുല്ല സി. എം.

നദി

മിഹാകാശങ്ങളുടെ വേനലിനു കീഴെ
വർഷങ്ങളുടെ നിലക്കാത്ത മാരിക്കു കീഴെ
ലഹരിയുടെ ചിറകായ പ്രിയനദി ഒഴുകുകയാണ്.
അജ്ഞതകളും അറിവുകളും കടന്നപ്പുറത്തേക്ക്
ഋതുക്കളും മരങ്ങൾക്കുമപ്പുറത്തേക്ക്
ജനിമൃതികളില്ലാത്ത അനന്തതയിലേക്ക്.

ചുണ്ടുണങ്ങിയ മൺകീറിൽ
രണ്ടില നാലില വിരിയിച്ചൊഴുകിയത് ഈ നദിയാണ്
സ്വാസ്ഥ്യത്തിന്റെ അഴുക്കുപുരണ്ട മനസ്സിൽ
സ്നേഹത്തിന്റെ തേൻ ചുരത്തിയതും ഈ നദി തന്നെ.
കുലം മറന്ന ചെറുമക്കൾ
ഗതി മാറിയ പടവുകൾ കയറിപ്പോവുന്നു
അങ്ങുമിങ്ങുമറിയാതെ കലഹിച്ചും
രതി മുർച്ഛയിലെല്ലാം മറന്നും

• നദി പകുത്ത് പകുതി തിന്നാൻ തരം പാർത്തും,
തരങ്ങളും നിറങ്ങളും ഇനിയുമെത്ര?
നദി വീണ്ടും ഒഴുകുകയാണ്.

വാഗർത്ഥങ്ങളുടെ ബന്ധങ്ങളിൽ മാത്രം സ്വതന്ത്രം തേടുന്നവനേ
വരുതികളുടെ തിരയാട്ടം നിന്നെ മുട്ടും മുന്വേ
നെഞ്ചുരുകി നീയൊഴുക്കിയ നോവിന്റെ നീര്
കാഴ്ചകൾക്കപ്പുറം പതിയിരിക്കുന്നവർ മോന്തിക്കുടിക്കും മുന്വേ
പ്രണയിനിയുടെ ഈ നിറഞ്ഞ മിഴികളിൽ
ഒരു സ്നേഹാർദ്ര ചുംബനം നൽകുവാൻ പോരുക.

പാപത്തിന്റെ കറ പുരണ്ട കയ്യേന്തുന്നവരേ
നിങ്ങളീ നദിയിലേക്ക് വരിക
കരയിലിരുന്ന് കൈ നീട്ടാതെ
കണ്ണുമിഴിച്ച് മനമിടറാതെ
നദിയിലിറങ്ങി ഓരോ മുത്തും പെറുക്കിയെടുക്കുക
മഹാ നാശത്തിന്റെ ബീജങ്ങൾ പേറുന്നവരേ,
മിഴി ചിമ്മിത്തുറക്കുന്നതിനു മുന്വേ
നിങ്ങളും എന്റെ നദിയിലേക്കു തന്നെ വരിക.
നദി എനിക്കു മുകളിൽ നിറഞ്ഞൊഴുകുകയാണ്
നദിയുടെ ലഹരി എന്റെ സിരകളിൽ കുളിരായ് പൊഴിയുന്നു
അവളുടെ കണ്ണിൽ
പാപം കഴുകിയ എന്റെ മുഖത്തെ കണ്ടെടുക്കുന്നു.
പിന്നെ

നദി ഞാനായി,
ഞാൻ നദിയായി
ഞങ്ങളൊന്നായി മാറുന്നു.

രണ്ടാം ലോക മഹായുദ്ധത്തിനു ശേഷം ലോകം കണ്ടതിൽവെച്ച് ഏറ്റവും ക്രൂരതകളാണ് ഇന്ന് ബോസ്നിയയിൽ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. മിക്ക ബോസ്നിയൻ നഗരങ്ങളും ഇന്ന് ചൂടലക്കളങ്ങളാണ്. ഒരു കാലത്ത് സുഖസമൃദ്ധിയിൽ കഴിഞ്ഞിരുന്ന ബോസ്നിയക്കാരെ ഇന്ന് ക്ഷാമവും പട്ടിണിയും അയോർത്ഥികളാക്കി മാറ്റിയിരിക്കുന്നു. അത്യ വംശ വിദ്വേഷവും സങ്കുചിതത്വവും മൂലം പരിത്രത്തിൽ തുല്യതയില്ലാത്ത ഭീകരതകൾ സൃഷ്ടിച്ച സെർബ്ബ വാദികൾ യുഗോസ്ലാവ് ഫെഡറൽ സൈന്യത്തിന്റെ സഹായത്തോടെ ബോസ്നിയയുടെ മൂന്നിൽ രണ്ട് പ്രദേശങ്ങളും വെട്ടിപ്പിടിച്ചിരിക്കുന്നു. ബോസ്നിയയിലെ പ്രസിദ്ധമായ ദ്വിൻ നദിക്ക് ഇന്ന് രക്തത്തിന്റെ നിറമാണ്. സാവാൻദിക്കരയിലെ പഞ്ചാര മണലിൽ മനുഷ്യരക്തപ്പാടുകൾ കാണാം.

1990 ൽ കമ്മ്യൂണിസത്തിന്റെ പരാജയത്തെത്തുടർന്ന് യുഗോസ്ലാവിയയിലെ വിവിധ റിപ്പബ്ലിക്കുകൾ സ്വാതന്ത്ര്യം പ്രഖ്യാപിച്ചു. അതിൽ ഒന്നാണ് ബോസ്നിയ എന്ന മുസ്ലീം രാഷ്ട്രം. ജനഹിത പരിശോധനയിലൂടെ സ്വാതന്ത്ര്യം പ്രഖ്യാപിച്ച ബോസ്നിയയിൽ ക്രൂരതകൾ അഴിച്ചുവിട്ട് ലക്ഷക്കണക്കിനു ജനങ്ങളെ ഇഞ്ചിഞ്ചായി വധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ് സെർബ്ബ വംശീയവാദികൾ. ഒന്നാം ലോക മഹായുദ്ധത്തിനുപോലും കാരണക്കാർ സെർബ്ബുകളായിരുന്നു. 1914 ജൂണിൽ ബോസ്നിയയുടെ തലസ്ഥാന നഗരിയായ സറായേവോയിൽ വെച്ചാണ് ആസ്ത്രോഹംഗേറിയൻ ചക്രവർത്തിആർച്ച് ഡ്യൂക്ക് ഫെർഡിനാൻഡിനെ ഒരു സെർബ്ബ ഭീകരൻ വെടിവെച്ചു കൊന്നത്. ഒന്നാംലോക മഹായുദ്ധം അങ്ങനെ സെർബിയക്കാർ തുടങ്ങി. അന്നു മുതൽ സരായേവോ പ്രസിദ്ധമായിത്തീരുകയായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇന്ന് അതേ സെർബ്ബ ഭീകരത മൂലം ബോസ്നിയ ലോകത്തിന്റെ ശ്രദ്ധാകേന്ദ്രമായിരിക്കുന്നു.

തുല്യതയില്ലാത്ത ഭീകരത

ബോസ്നിയയിൽ നിന്നെത്തുന്ന ഒരോ വാർത്തക്കും ഭീകരതയുടെ മാത്രം നിറമാണ്. പിഞ്ചുകുഞ്ഞുങ്ങളെ നിർദ്ദയം കൊല്ലുന്നു. സ്ത്രീകളെ മൃഗീയമായി ബലാത്സംഗം ചെയ്യുന്നു. കുട്ടികളുടെ മുമ്പിൽ വെച്ച് അമ്മമാരെ മർദ്ദിക്കുന്നതു കണ്ട് മനസ്സിന്റെ താളംതെറ്റിയ കുട്ടികൾ ഏതു ശിലാഹൃദയന്റെയും കരളലിയിപ്പിക്കു

നീതിക്കുവേണ്ടി കേഴുന്ന ബോസ്നിയ

മെഹർ സാക്കിർ

ന്നതാണ്. ഗർഭിണിയുടെ വയറ് കുത്തിക്കീറി കുട്ടികളെ പുറത്തെടുക്കുക, വെടിവെച്ചു കൊല്ലപ്പെട്ട ജഡങ്ങൾ തെരുവിൽ കുട്ടിയിട്ട് കുരിശ് വരക്കുക തുടങ്ങിയ അത്യന്തം ക്രൂരമായ താണ്ഡവമാണ് അവിടെ അരങ്ങേറുന്നത്. പക്ഷെ പരിഷ്കൃതമെന്നവകാശപ്പെടുന്ന ആധുനിക ലോകത്തിൽ ഈ കാടത്തത്തിനെതിരെ ശബ്ദിക്കുന്നവർ കുറവാണ്.

ഷെൽവർഷവും റോക്കറ്റാക്രമണവും കൊണ്ട് ബോസ്നിയയേയും അതിലെ ലക്ഷക്കണക്കിനു ജനങ്ങളെയും എരിച്ചുകൊല്ലുകയാണ് വംശീയവാദികളായ സെർബ്ബുകൾ. 'കയ്യുക്കുള്ളവൻ കാര്യക്കാരൻ' എന്ന തത്വം നടപ്പിലാക്കിയ പ്രാകൃത സമൂഹങ്ങളും ചില ഉന്നത മാനുഷിക ഗുണങ്ങൾ ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചിരുന്നു. പക്ഷെ, പുരോഗമനേച്ഛവും ശാസ്ത്രബന്ധവുമെന്ന് അഹങ്കരിക്കുന്ന ആധുനിക മനുഷ്യൻ ഇന്ന് ആപ്രാചീന

സമൂഹങ്ങളെപ്പോലും കടത്തിവെട്ടിയിരിക്കുന്നു. ലോകത്ത് നീതി മാത്രം നടപ്പാക്കാൻ ഒരുങ്ങി പുറപ്പെട്ടവർ ബോസ്നിയൻ പ്രശ്നത്തിൽ ഇരട്ടത്താപ്പു നയമാണ് കൈകൊള്ളുന്നത്.

ഐക്യരാഷ്ട്രസഭയിൽ അംഗമായ ഒരു പരമാധികാര രാഷ്ട്രവും അതിലെ ജനങ്ങളും ഇന്ന് ഇഞ്ചിഞ്ചായി മരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. പതിനായിരക്കണക്കിനു സ്ത്രീകൾ ബലാത്സംഗത്തിനിരയായി. ഗർഭിണികളായ ആയിരങ്ങൾ തടങ്കൽ പാളയത്തിൽ കഴിയുന്നു. ആയിരക്കണക്കിനു കുട്ടികളെ ക്രൂരമായി കൊലപ്പെടുത്തി. ദശലക്ഷക്കണക്കിനു ബോസ്നിയൻ മുസ്ലീംകൾ ഇന്ന് അയോർത്ഥികേന്ദ്രങ്ങളിലും തടങ്കൽപാളയങ്ങളിലും കഴിയുന്നു. ബാല്യത്തെ പോലും വെറുതെ വിടുന്നില്ല. കുട്ടികളോടുള്ള ക്രൂരത ഏറ്റവും കഠിനതരമാണെന്ന് 'യൂണിസെഫ്' പറയുന്നു. കരചരണങ്ങൾ അറുത്തൊരിയുകയും ബലാത്കരിക്കപ്പെടുകയും മാരകമായി പരുക്കേൽപ്പിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്ത ബാലികാ ബാലൻമാരുടെ ദൈന്യത പകർത്താൻ വാക്കുകളില്ല. നഴ്സറി സ്കൂളിൽവെച്ചുപോലും കുട്ടക്കളാപ്പുകൾ അരങ്ങേറുന്നു. വെടുയുണ്ടകളേറ്റ് ആശുപത്രിയിലെത്തുന്നവരിൽ ഏറിയകൂറും കുട്ടികളാണെന്നാണ് 'യൂണിസെഫ്' പറയുന്നത്.

ഹിറ്റ്ലറുടെ നാസി ഭീകരതയെപ്പോലും വെല്ലുന്നതാണ് സെർബ്ബ നരവേട്ടകേട്ടുകേൾവിപോലുമില്ലാത്ത മൃഗീയതകളാണ് 'വംശീയ ശുദ്ധീകരണ'ത്തിലൂടെ അരങ്ങേറുന്നത്. ലോകത്തിനു മുമ്പിൽ ഒരൽപം നീതിക്കുവേണ്ടി കേഴുകയാണ് ബോസ്നിയൻ ജനത.

നാമാവശേഷമായ യുഗോസ്ലാവിയയിലെ ആറു സ്വയം ഭരണറിപ്പബ്ലിക്കുകളിലൊന്നായിരുന്ന ബോസ്നിയ ഹെർസഗോവിന പുർണ്ണമായും ജനഹിതത്തിനനുസരിച്ചായിരുന്നു സ്വാതന്ത്ര്യം പ്രഖ്യാപിച്ചത്. രാഷ്ട്രാന്തരീയ അംഗകാരം ലഭിക്കുക മാത്രമല്ല ഐക്യരാഷ്ട്രസഭയിൽ 178 -ാം മത്തെ അംഗരാഷ്ട്രമായി ചേർക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നതാണ് ചിന്തകനും എഴുത്തുകാരനുമായ അലിജാ അലി ഇസ്സത് ബഗോവിട്ട പ്രസിഡൻറായ ബോസ്നിയ. ബോസ്നിയയിലെ ജനസംഖ്യയിൽ 44 ശതമാനം മുസ്ലീംകളാണ്. 31 ശതമാനം സെർബ്ബുകളും 18 ശതമാനം ക്രോട്ടുകളും

1992 ഫെബ്രുവരി 29 ന് നടന്ന ഹിതപരിശോധനയിൽ 63.4 ശതമാനം വോട്ടുരേഖപ്പെടുത്തിയതിൽ 99.4 ശതമാനവും സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനു അംഗീകാരം നൽകുകയാണുണ്ടായത്. എന്നാൽ സെർബുകാർ വോട്ടെടുപ്പ് ബഹിഷ്കരിക്കുകയായിരുന്നു. അതിനുശേഷം നടന്ന പൊതുതെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ ബെഗോവിച്ചിന്റെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള മുസ്ലിം ഡമോക്രാറ്റിക് ആക്ഷൻ ഫണ്ട് 37% വോട്ടുകൾ നേടി. എന്നാൽ സെർബുകൾക്ക് 31ഉം ക്രോട്ടുകൾക്ക് 17 ഉം ശതമാനമേ ലഭിച്ചുള്ളൂ. ഫലം തങ്ങൾക്കെതിരായപ്പോൾ ഭീകരതയിലൂടെ രാജ്യം വെട്ടിപ്പിടിച്ച് തൊട്ടടുത്ത റിപ്പബ്ലിക്കായ സെർബിയയോടു പേർക്കുവാൻ കരുക്കൾ നീക്കുകയാണ് സെർബുകൾ ചെയ്യുന്നത്. അന്താരാഷ്ട്ര നീതിക്കും ന്യായത്തിനും എതിരെ കൊണ്ടുനടക്കുകയാണ് സെർബ് ഫാസിസ്റ്റുകൾ.

ടാൻപടിഞ്ഞാറിന്റേത. ഇതു തന്നെ യാണല്ലോ അവർ സ്പോൺസർ ചെയ്യുന്ന പുതിയയലോക്രമവും.

സമാധാനപദ്ധതി

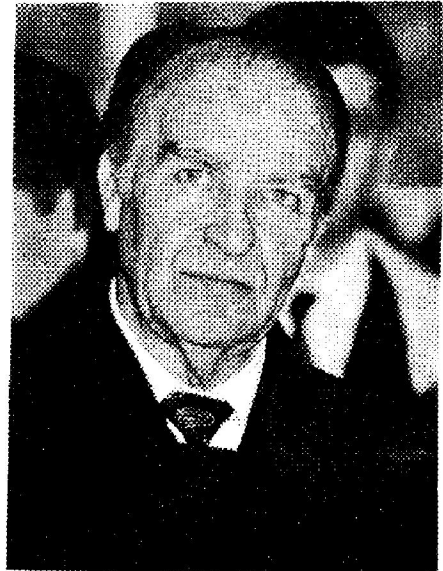
അടുത്ത കാലത്തായി ചില സമാധാന ശ്രമങ്ങൾ നടക്കുകയുണ്ടായി. യു.എന്നിന്റേയും യൂറോപ്പ്യൻ സമൂഹത്തിന്റേയും പ്രതിനിധികളായ സൈരസ് വാൻസ്റ്റാലോർഡ് ഓവനും സമർപ്പിച്ച പദ്ധതി ബോസ്നിയയെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം അംഗീകരിക്കുക വിഷമമായിരുന്നു. എന്നിട്ടും ബോസ്നിയൻ പ്രസിഡൻ്റ് ബെഗോവിച്ച് അതിന് സമ്മതിച്ചു. ബോസ്നിയയെ പത്ത് സ്വയംഭരണ പ്രവിശ്യകളായി വെട്ടിമുറിക്കുന്നതാണ് ഈ ഫോർമുല. രാജ്യത്തെ പത്ത് പ്രവിശ്യകളായി വിഭജിക്കുക,

പിടിച്ച സെർബുകൾക്കത് സീകാര്യമായില്ല.

ഏറ്റവും പുതിയ സംഭവവികാസം സെർബിയക്കു മേൽ ബോംബാക്രമണം നടത്താനുള്ള തീരുമാനമാണ്. എന്നാൽ ഈ വിഷയത്തിൽ വൻശക്തികൾ റണ്ടു തട്ടിലാണ്. യു.എൻ പലതവണ സെർബുകൾക്ക് മുന്നറിയിപ്പ് നൽകിയതാണ്. ഉപരോധം എന്ന ഉമ്മാക്കികാട്ടി ഭേദപ്പെടുത്തിയതുമാണ്. എന്നിട്ടും ധിക്കാരം മാത്രം പ്രവർത്തിക്കുന്ന സെർബുകൾക്കെതിരെ സൈനിക നീക്കത്തെക്കുറിച്ച് അധരവ്യാധാമം നടത്തുകയല്ലാതെ കാര്യമായ യാതൊരു നീക്കവും നടക്കുന്നില്ല. ഐക്യരാഷ്ട്രസഭ സമ്മതം മുളിയാൻ 'നാറ്റോ'വേഗമാക്രമണം നടത്താൻ സന്നദ്ധമാണെന്നു പറയുന്നു. പക്ഷെ അമേരിക്കയുടെ പട്ടുകയാണല്ലോ യു.എൻ.

പാശ്ചാത്യന്റെ ഇരട്ടത്താപ്പ്:

കഴിഞ്ഞ 15 മാസമായി വംശീയവാദികൾ തുടരുന്ന വംശീയ ശുദ്ധീകരണം ലക്ഷ്യത്തോടടുത്തിരിക്കുന്ന ബോസ്നിയയുടെ മുക്കാൽ ഭാഗവും സെർബുകളും ക്രോട്ടുകളും വെട്ടിപ്പിടിച്ചു കഴിഞ്ഞു. ആദ്യം സെർബുകളും ക്രോട്ടുകളും തമ്മിൽ യുദ്ധമുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ മുസ്ലിം ഉൻമൂലനത്തിൽ ഇരു കൂട്ടരും ധാരണയിലെത്തിയിട്ടുണ്ട്. മുസ്ലിം ജനബാഹുല്യത്തെ ആട്ടിപ്പായിച്ചും കൊന്നൊടുക്കിയും പുരാതന സംസ്കാരമുറങ്ങുന്ന കെട്ടിടങ്ങളും ആരാധനാലയങ്ങളുംവീടുകളും തകർത്ത് തരിപ്പണമാക്കിയും അത് മുന്നേറുകയാണ്. ആധുനിക ലോകം കണ്ട ഏറ്റവും വലിയ നരഹത്യ അരങ്ങേറുമ്പോഴും ഐക്യരാഷ്ട്ര സഭയും 'ലോകപോലീസും' മുഖം തിരിഞ്ഞു നിൽക്കുന്നു. ഇറാഖിന്റെ കുവൈത്ത് അധിനിവേശത്തെ സർവ്വസന്നാഹങ്ങളും ഉപയോഗിച്ചു നേരിടുകയും ഐക്യരാഷ്ട്ര സഭയെന്ന ചട്ടുകമുപയോഗിച്ച് നാടികക്ക് നാൽപ്പതു വട്ടം പ്രസ്ഥാവനകൾ ചൂട്ടെടുക്കുകയും ചെയ്തവർക്കെന്തെ ബോസ്നിയയിൽ നീതി നടത്താൻ താത്പര്യമില്ല? പ്രശ്നം നീതിയുടെയോ ന്യായത്തിന്റേതോ അല്ല. ഇറാഖിൽ നിക്ഷിപ്ത താൽപര്യങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ ബോസ്നിയയിലെ പീഡനമനുഭവിക്കുന്ന ജനങ്ങളെ ഉൻമൂലനത്തിൽ നിന്നും രക്ഷിക്കുന്നത് കൊണ്ട് തങ്ങൾക്കു നേടുമൊന്നുമില്ലെന്ന അത്യന്തം ഹീനമായ കാഴ്ചപ്പാ

മുസ്ലിംകൾക്കും സെർബുകൾക്കും ക്രോട്ടുകൾക്കും മൂന്നു വിതം പ്രവിശ്യകൾ നൽകുക, തലസ്ഥാനമായ സരായവോ കേന്ദ്രഭരണ പ്രദേശമായിരിക്കും. തെരഞ്ഞെടുപ്പ് നടക്കുന്നതുവരെ ഇടക്കാല പ്രസിഡൻറു പദവി മൂന്നു വിഭാഗവും പങ്കിട്ടെടുക്കുക തുടങ്ങിയവയാണ് നാലിന സമാധാന ഫോർമുല. ബെഗോവിച്ചും കൂട്ടരും ഇത്രത്തോളം വഴങ്ങിയത് സമാധാനത്തോടുള്ള ആഭിമുഖ്യം കൊണ്ട് മാത്രമാണ്. എന്നാൽ വംശീയവാദികൾക്ക് ഇത് സീകാര്യമായില്ല. ബോസ്നിയൻ സെർബുകളുടെ നേതാവും ബോസ്നിയയിലെ 'ബുച്ചുമായ' നായോവാൻ കരാച്ചി കരാർ അംഗീകരിക്കാമെന്ന് സമ്മതിച്ചെങ്കിലും ഫാഷിസം തലക്കു

ആധുനിക ചരിത്രത്തിലെ ക്രൂരിൽ ക്രൂരനാണ് സെർബ് വംശീയവാദികൾ. പൗരസ്ത്യക്രൈസ്തവ സഭയോടുള്ള അവരുടെ ദ്രോഹമായ കൂറ് ക്രോട്ടുകൾക്കെതിരെ ആധുനികമെടുക്കുന്നതിലേക്കവരെ നയിച്ചു. ഒന്നാം ലോകമഹായുദ്ധത്തിനു കാരണം സെർബുകളായിരുന്നു. ഇന്നും അവരുടെ താൻഡവം തുടരുന്നു. ശോചനവർഗപക്ഷപാതിത്തത്തിന്റെ വക്താക്കളായ അവരുടെ ഭീകരവൃത്തികൾ ചിത്രീകരിക്കുവാൻ വാക്കുകൾ അശക്തമാണ്. ബോസ്നിയയിൽ അവർ നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന വംശഹത്യക്ക് ചരിത്രത്തിൽ സമാനതകളില്ല. ഇതുവരെയായി ഒന്നര ലക്ഷം മുസ്ലിംകൾ നിർദ്ദയം വധിക്കപ്പെടുകയും പതിനെട്ടു ലക്ഷം പേർ അഭയാർത്ഥികളാവുകയും ചെയ്തു. പാശ്ചാത്യമായു മങ്ങളുടെ തന്നെയാണ് ഈ കണക്ക്. എൻപതിനായിരത്തിലേറെ സ്ത്രീകൾ മുഗ്ദീയമായി ബലാതകരിക്കപ്പെട്ടുവെന്ന് 'ന്യൂസ് വീക്ക്' ആണ് റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തത്.

സെർബ് ഭീകരയുടെ കരാള രാഷ്ട്രങ്ങളിൽ പെട്ട് ഒത്തറിഞ്ഞമരുന്ന ബോസ്നിയകേഴുന്നു; നീതിക്കു വേണ്ടി. എന്നാൽ പരിഷ്കൃത ലോകത്തിൽ നീതി എന്ന വാക്കിന് യാതൊരു വില്പനയുമില്ലല്ലോ. ഇനി നീതി നൽകാൻ തയ്യാറല്ലെങ്കിൽ ആധുനിക നൽകാനെങ്കിലും തയ്യാറാവുക. അതുകൊണ്ടവർ ഭീകരതയെ ചെറുക്കട്ടെ!

നിർവ്വചനങ്ങൾ

കോളേജ് ഹോസ്റ്റൽ:

ചതുർപദങ്ങളുടെ ഡിക്ഷണറി; സ്വയം വിശിയായി മറ്റുള്ളവരുടെ അതിവിശിഷ്ടതം തകർക്കാൻ യുവാക്കൾ മത്സരിക്കുന്ന ഒരിടം.

കുൾബാർ:-

കോളേജുകളിൽ ഇവ ഹോട്ട് ബാറുകളാണ്.

കോളേജ് ഇലക്ഷൻ:

വിദ്യാർത്ഥികൾ വിദ്യാർത്ഥികളിലൂടെ വിദ്യാർത്ഥികളെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന ഏർപ്പാട്.

ബൈക്ക്:-

ആണാവാൻ പഠിക്കാത്തവർ പെൺകുട്ടികൾക്കിടയിൽ 'ചെത്താൻ' ഉപയോഗിക്കുന്ന ഉപകരണം.

പേന:-

മറ്റുള്ളവരുടെ കീഴയിൽ നിന്നും പൊക്കാൻ പാകത്തിലുള്ള ഒരു പ്രയോജനമില്ലാത്ത സാധനം.

ലേഡീസ് ഹോസ്റ്റൽ:-

ആൺപിള്ളേർ ഇന്നലെയിട്ട ജീൻസ് തന്നെയോണോ ഇന്നുമിട്ടതെന്ന് കണ്ട് പിടിക്കുന്ന ഡിറ്റക്ടീവ് ഏജൻസി.

ഹോസ്റ്റൽ മെസ്സ്:-

ചെറിയപൊറട്ട, പഞ്ചസാരയിടാത്ത ചായ, ഉപ്പ് കൂടിയ കറി ഇവയെല്ലാം എങ്ങിനെ വികസിപ്പിക്കാമെന്ന് കണ്ട് പിടിക്കുന്ന ഗവേഷണാലയം.

കാഷ:-

കടം വാങ്ങിയ പ്യൂമാ ഷൂസും കടലവിറ്റുണ്ടാക്കിയ ജീൻസും വാങ്ങി വിലസുന്ന ദരിദ്രവാസി.

മിഡി:-

യൂറോപ്യൻ സ്ത്രീകളെ അനുകരിച്ച് ഇന്ത്യൻ പെൺകുട്ടികൾ അണിഞ്ഞ് വൈരുപ്യത്തിന് മാറ്റ് കൂട്ടുന്ന വസ്തു.

ലിറ്ററേച്ചർ വിദ്യാർത്ഥി:-

'എളുപ്പി റിട്ടൺ ഓൺ എ കൺട്രി ചർച്ച്യാർഡ്' എന്ന് വായിക്കുന്ന മിടുക്കൻ.

എൻട്രൻസ് കോച്ചിംഗ് സെൻററുകൾ:-

അറവുശാലകൾ എന്നും വായിക്കാം.

കമ്പ്യൂട്ടർ വിദ്യാർത്ഥി:-

പാവം തൊഴിൽ രഹിതൻ.

പി. എച്ച്. ഡി ക്കാരൻ:-

മറ്റ് ഇരുപത്തിമൂന്ന് അക്ഷരങ്ങൾ അറിയാത്തവൻ.

'മൊയത്':-

ബുദ്ധിയുള്ളവരെ അതില്ലാതെ വർ വിളിക്കുന്ന ഓമനപ്പേര്.

സ്റ്റേഹം:-

ഒരു ഐസ്ക്രീമിന് പകരമാകാൻ സമൃദ്ധമായി ലഭിക്കുന്ന ഒന്ന്.

ഫിഗർ:-

തല കാലിയും ഉടൽ വടിവുമുള്ളവരെ വിളിക്കാനുപയോഗിക്കുന്ന പദം.

ഗാന്ധിജി:-

ആറ്റൻബറോയുടെ ഗാന്ധിയെ

കാമ്പസ് ബുദ്ധിജീവി:-

ബ്ലെയ്ഡ് വാങ്ങാൻ കാശില്ലാത്തവൻ. 'ചങ്ങമ്പുഴ മദ്യപിച്ചതിനാലും മദ്യപിക്കും' എന്ന് കേൾക്കുന്ന ജീവി.

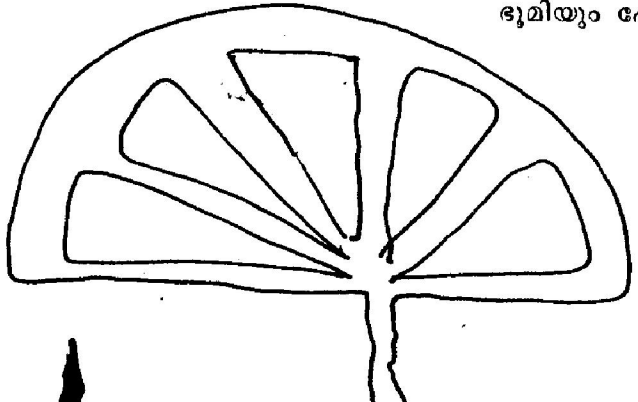
ചിതറിയിട്ട ബിരുദ സർട്ടിഫിക്കറ്റുകൾ തിരിച്ചും മറിച്ചും അക്കി തികട്ടിവരുന്ന ചിന്തകൾ ഒതുക്കിവെക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയാണ് ഞാൻ. പുറത്ത് കർക്കിടക മഴ തിമിർത്തു പെയ്യുന്നു. പെട്ടെന്ന് വന്ന ഒരു മിന്നൽ മുർച്ചയേറിയ വാളു പോലെ അതിവേഗം മിന്നിമറിഞ്ഞു. ക്ഷയരോഗിയായ അച്ഛന്റെ ഏങ്ങി ഏങ്ങിയുള്ള ചുമ ചുറ്റുവട്ടത്തെ മുടിക്കെട്ടിയ മുകതയിൽ ജ്ലം കെട്ടിനില്ക്കുകയാണ്.

ചെവിയുടെ ഇത്തിരി വട്ടത്തിലൂടെ അകത്തു കടന്ന കാർ മേഘങ്ങളുടെ കുട്ടിമുട്ടലുകൾ അന്തരംഗത്തിലെ മുക്കു മുലകളിൽ മുഴുവൻ പ്രകമ്പനം കൊണ്ടു. കടലാസുകൾ വാരി വലിച്ചു വെച്ച്, കാൽമുട്ടുകളിൽ തല കമിഴ്ത്തി കണ്ണുകളടച്ചിരിക്കവേ, തൊട്ടനുജത്തി ആയാസപ്പെട്ടു വന്ന് എന്നെ ക്ലുക്കി വിളിച്ചു.

“ഏട്ടാ.... ഞാൻ എല്ലാർക്കും ഒരു ഭാരമാണ്, അച്ഛൻ പോലും ഒഴിഞ്ഞു മാറുന്നു....ഞാനാരോടും ഒന്നും ചെയ്തിട്ടില്ല, ഇനി ഞാൻ”

നിശ്ശൂന്യതയുടെ ഭൂകമ്പങ്ങൾ

നസീർ .കെ. എം.

അവളുടേത് വാക്കുകളായിരുന്നില്ല. ദൈന്യതയുടെ മഹാ പ്രവാഹത്തിന്റെ കുലംകുത്തിയുള്ള ഒഴുക്കായിരുന്നു. വരണ്ടുണങ്ങിയ അവളുടെ ദേഹം ഒരിറ്റു നനവിനായ് കേഴുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ശോഷിച്ച കാലുകൾ മടങ്ങി കൈകൾ നിലത്തുനിന്നുഴയുന്ന അവളുടെ മേൽ എന്റെ ദൃഷ്ടി തറച്ചു നിന്നുപോയി. അവളുടെ മുഖം ആകൃതി പോലും നഷ്ടപ്പെട്ട ചുക്കിച്ചുളിഞ്ഞിരുന്നു.

എന്റെ തലക്ക് ഭാരം കുടിക്കൂടി വന്നു. സമസ്തവും ചുറ്റിലും കറങ്ങുകയാണ്. ഗതികിട്ടാത്ത ആത്മാവുകളുടെ കൊടുങ്കാടുകൾ, ആടിയുലയുന്ന പ്രപഞ്ചം എന്റെ കഴുത്തിനു മുകളിൽ നിന്ന് തിരിയുകയാണ്. ഒരു പ്രതിമപോലെ ഞാൻ നിശ്ചലനായി.

പുക ഉയരാത്ത അടുക്കളയിൽ നിന്നും ഇളയവരുടെ തേങ്ങിക്കരച്ചിൽ ഉയരുകയാണ്. ഒരുവേള; അമ്മയുടെ സാന്ത്വനഗീതങ്ങൾക്കു വേണ്ടി ഞാനും ചെവിയോർത്തു നിന്നു. എന്തോ, എന്റെ കേൾവി ശക്തിക്കതീതമായിരിക്കാം. ചെവിയിൽ വെറും ഇരമ്പലുകൾ ചുളംവിളിക്കുകയാണ്. മൂന്നിൽ നിറം മങ്ങിയ അവ്യക്തതകൾ മാത്രം.

തിരിച്ചറിവിന്റെ കേന്ദ്രം പിടിതരാതെ കുതിക്കുകയാണ്. ഭൗതിക സമൃദ്ധിയിൽ സ്വാസ്ഥ്യം ലഭിക്കാതെ പോയ സിദ്ധാർത്ഥൻ തൊട്ടുമുന്നിൽ അലഞ്ഞു കൊണ്ടേയിരിക്കുന്നു. വിലങ്ങുകളിൽനിന്ന് മോചിതയാവാലും ചേക്കേറാനാവാത്ത അനുജത്തിയുടെ വിങ്ങലുകൾ സ്മൃതിപഥങ്ങളിൽ പ്രതിധാനിക്കുകയാണ്. ആർത്തലച്ചലരുന്ന വൈരുപ്യത്തിനുള്ളിലെ മുത്തുച്ചിപ്പികൾ എന്നെ മത്തു പിടിപ്പിക്കുന്നു.

പൊടുന്നനെ മഴ നിലച്ചു. തൊടികളിൽ കലങ്ങിയ വെള്ളം കെട്ടിക്കിടന്നു. മുറ്റത്തെ മാവിലിരുന്ന് കാക്കകൾ കൂട്ടമായി കലപില ശബ്ദം കൂട്ടുന്നു. ഒരു വിധം നിവർന്ന് അകത്തേക്ക് ചെന്ന എന്നെ അമ്മ മാടി വിളിച്ചു. എന്നെ തൊട്ടടുത്ത് ചേർത്തിരുത്തി. അമ്മയുടെ ദേഹം വിറക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അപ്പോൾ മുടിക്കെട്ടിയ മുകതക്ക് മുർച്ചകൂടിയിരുന്നു. ഹൃദയമിടിപ്പ് കൂടിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഇളയവരൊക്കെ അയൽ വീടുകളിലേക്ക് പോയിരുന്നു. അനുജത്തി അടുത്തിരുന്ന് എന്നെ തുറിച്ച് നോക്കുകയാണ്. നിമിഷം പ്രതി അവളുടെ രൂപങ്ങൾ പെരുകുകയാണ്. കണ്ണുകളിൽ പ്രപഞ്ചത്തിലെ വൈരുപ്യം മുഴുവൻ ഉറഞ്ഞു തുളളുകയാണ്.

അവളെ കാർന്നു തിന്നുന്ന ചോദ്യം എന്നെയും മമിക്കുകയാണ്. “എന്തേ, അവൾ അങ്ങിനെയായി, അവളുടെ മോക്ഷമെ വീടെ.” അപ്പോഴും അവൾ ഇരുന്ന് കിതയ്ക്കുകയാണ്.

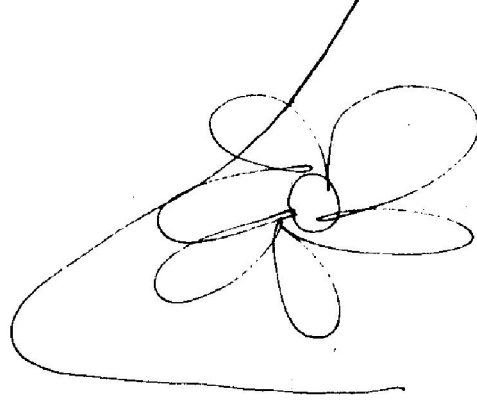
എന്റെ മുന്നിൽ മറ്റു വഴികളൊന്നുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഞാൻ ഇറങ്ങി നടന്നു. മരുഭൂവിലൂടെ ശാന്തിയുടെ തെളിനീരുവയും തേടി, മുർത്തതയുടെ പരിചിത വട്ടത്തിൽനിന്നും. അമുർത്തതയുടെ അനശ്വര വിഹായസ്സിലേക്ക്, -തിളച്ചുമറിയുന്ന ഭൂമിയും പേരി-ഞാൻ നടന്നു കൊണ്ടേയിരുന്നു.

ഒന്നാം പാഠം കാറ്റ് പറഞ്ഞുതരും

കലാം വെള്ളിമാട്

കാവസിൽ
 കാറ്റാടി മരങ്ങളിൽ
 ആൺകുട്ടികളുടേയും
 പെൺകുട്ടികളുടേയും
 കാതിലും കണ്ണിലും കരളിലും
 കാറ്റ് വന്ന് മന്ത്രിക്കുന്നു.....
 പഠിക്കുന്നതെന്തിന് ?
 കുട്ടികളിൽ ആരും തന്നെ
 ഇങ്ങിനെയൊരു ചോദ്യം പ്രതീക്ഷിച്ചതേ അല്ല.
 കാറ്റ് വീണ്ടും പറഞ്ഞു:
 'പണത്തിന് മീതെ പരുന്നതും
 പറക്കില്ലെന്ന ആപ്തവാക്യം'
 എന്റെ കൂടെ വരിക.
 നഗരത്തിൽ നമുക്ക് ചെത്താം - മിനുങ്ങാം -
 അടിച്ചുപൊളിക്കാം.
 കേട്ടപാതി കേൾക്കാത്ത പാതി
 പാഠപുസ്തകങ്ങൾ തകിടം മറിഞ്ഞു.
 തെരുവുകളിൽ പാട്ടും ആട്ടവും നിറഞ്ഞു.
 തിയേറ്ററുകൾ ഹൗസ്ഫുൾ.
 ബൈക്കുകളും മാരുതികളും
 കടൽതീരത്തേക്ക് കുതിച്ചു.
 യാത്രക്കിടയിൽ കുസൃതിക്കാറ്റ്
 പിന്നെയും പിടഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു.
 പഠിക്കുന്നതെന്തിന് ? എന്തിന് ?
 ഇത്വരെ പഠിച്ചവർ
 എന്താണ് നേടിയത് ?
 ആരോ ഭിതിയോടെ പതുകെ
 ഇത്രയും മൊഴിഞ്ഞു:
 പണമുണ്ടാക്കുന്ന വിദ്യകൾ !
 അല്ലാതെന്ത് ?

ഒരബദ്ധം

മുൻ പരിചയമില്ലാത്തവരെ നേരിട്ട് പേരുവിളിച്ച് പരിചയപ്പെടുന്ന 'വിദ്യ'യെക്കുറിച്ച് ഒരു മനശ്ശാസ്ത്രജ്ഞൻ മുഖവാരികൾ എഴുതിയിരുന്നു. ബന്ധിയിരുന്ന് ഞാനതേക്കുറിച്ച് വെറുതെ ആലോചിക്കുകയായിരുന്നു. ഇതദ്ദേഹം സാധിച്ചത്, കഴുത്തിലണിഞ്ഞ ചെയിനിലോ അല്ലെങ്കിൽ വിരലിലണിഞ്ഞ മോതിരത്തിലോ ഉള്ള പേര്നോക്കിയായിരുന്നു.

പെട്ടെന്നാണ് 'നിർഭാഗ്യവശാൽ' എന്റെ ദൃഷ്ടി അടുത്തിരിക്കുന്ന സഹയാത്രികന്റെമടിയിൽ വിശ്രമിക്കുന്ന പുസ്തകത്തിൽ പതിഞ്ഞത്!

പുസ്തകത്തിന്റെ ചട്ട ബന്ധിന്റെ കാറ്റുമൂലം അല്പം പൊങ്ങി! ഒന്നാം പേജിൽ വലിയക്ഷരത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്ന പേര് ശരിക്കും ഞാൻ കണ്ടു; UMAR. P

'വിദ്യ' പ്രയോഗിക്കാൻ തന്നെ ഞാൻ തീരുമാനിച്ചു!

"ഹലോ! ഉമർ!! എന്തൊക്കെയുണ്ട് വിശേഷങ്ങൾ!"

"ങ്ങേ.....!" ചോദ്യം കേട്ട് സഹയാത്രികൻ ചുറ്റിലും നോക്കുന്നത് കണ്ടു.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ മടിയിൽ തട്ടി വീണ്ടും ഞാനാവർത്തിച്ചു.

"ഹലോ! ഉമർ!! എന്തൊക്കെയുണ്ട് വിശേഷങ്ങൾ!"

"ക്ഷമിക്കണം സുഹൃത്തേ, നിങ്ങൾക്ക് ആളെ മാറിയിട്ടുണ്ട്" സഹയാത്രികൻ പറഞ്ഞു.

ഞാനും വിട്ടുകൊടുത്തില്ല. "എന്താ ഉമറേ! ഇത്രവേഗം മറന്നു പോയാലെങ്ങിനെ.....!"

ക്ഷമനശിച്ച സഹയാത്രികൻ നീരസത്തോടെ പറഞ്ഞു: "മിസ്റ്റർ.....! നിങ്ങൾക്ക് ആളെതീർച്ചയായും മാറിയിട്ടുണ്ട്. ഞാൻ ഉമറല്ല! കുമാറാണ്!!!"

"ങ്ങേ.....!" "തെറ്റുപറ്റിയതിൽ ക്ഷമിക്കണം" സൈക്കിളിൽ നിന്നു വീണചിരിയുമായി ഞാൻ പറഞ്ഞു.

ബസ് അടുത്ത വളവു തിരിഞ്ഞപ്പോൾ പുസ്തകത്തിന്റെ ചട്ട ഒന്നുകൂടി പൊങ്ങി. മുൻപേജിലെ പേജ് ശരിക്കും ഞാൻ കണ്ടു; KUMAR .P

അബദ്ധം മറ്റാരുടേയും ശ്രദ്ധയിൽ പെട്ടിട്ടില്ലെന്നുറപ്പുവരുത്തി ഞാൻ എന്തിലേക്കുൾവലിയുമ്പോൾ, 'വിദ്യ' പ്രയോഗിക്കാനുള്ള വെമ്പലിൽ ഞാൻ കാണാതെ പോയ 'K' എന്നെ നോക്കി വല്ലാത്തൊരു പരിഹാസച്ചിരി ചിരിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.....!!!

അബ്ദുൽ അസീസ്. ടി.എ.